

NOVI tednik

KLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

IZ VSEBINE:

juteks: čakamo načrte — celje: oživitev gospodarstva — alpos: bliže železnici — občani pozor: čas vlomilcev — beseda delavcev: koliko vemo — uspeh pastircev — krajevna skupnost zagrad: za čisto okolje — glin nazarje: kmetje v svojo toz — po sledeh XIV. udarne divizije: preko sotle na štajersko — med zavodnjskimi in šentviškimi gozdovi: medved, ki goji ribe — rado plauštajner: do kitajske in še dlje — legionar mirko kovič: metresa abesinka rozi — ljubezen po svetu: ljubeče mumije

LAŠKIM OBČANOM

Na obeh sredinskih straneh danes objavljamo v sodevanju z vodstvom občinske skupščine in koordinacijskim tabom za pripravo družbenih dogovorov o financiranju plošne in skupne porabe v tem letu predloge načrtov dejavnosti samoupravnih interesnih skupnosti. Vabimo vas, da si gradivo dobro ogledate, saj vam bo pomagalo v javni razpravi o teh vprašanjih.

Današnji NT so dobili v laški občini vsi zaposleni v organizacijah združenega dela. Na terenu pa bodo NT razdelile krajevne organizacije SZDL.

Žalec

PROGRAME SPREMENITI

Ze v tej številki Novega tednika bi morala iziti posebna priloga, v kateri so žalanci nameravali razgrniti red javnostjo programe svojih interesnih skupnosti in s tem preiti v drugo fazo dela — ponudbo predlogov o financiranju skupne in splošne porabe. Nedavna saja koordinacijske komisije za pripravo teh predlogov pa je dala drugačne rezultate.

Po pregledu programov se temeljnih interesnih skupnosti so člani komisije določili, da podaljšajo pripravo teh predlogov še za teden dni.

Žalčani so izračunali pripetne stopnje na podlagianske dejavnosti in predlagane razširitve dejavnosti.

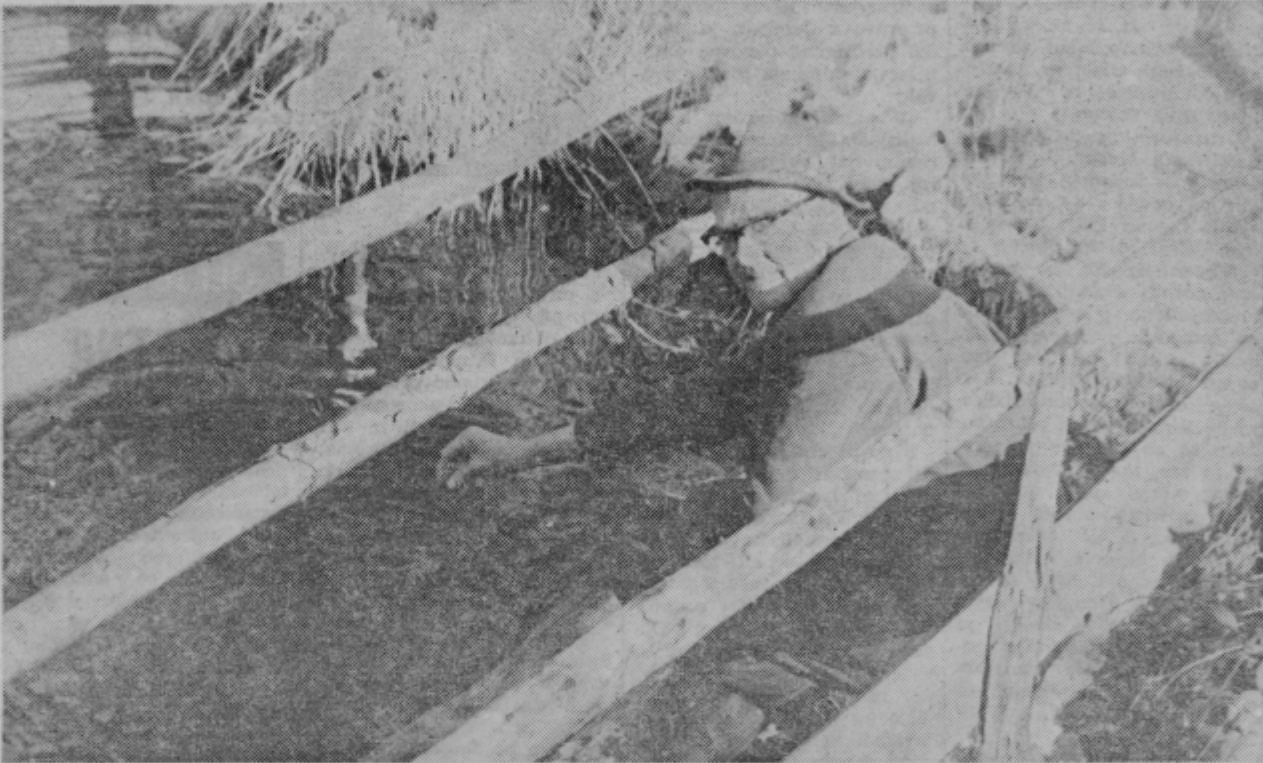
Tako bodo popravljeni žalski predlogi razdeljeni v dva dela. Prvi del bo obvezni, to je tisti del sredstev, ki bo zagotovil vsaj tolikšno dejavnost kot lani, medtem ko bo drugi del ponudbeni in bo poudarjal predloge za razširitev dejavnosti posameznih interesnih skupnosti. Sleherni dečavec bo imel tako boljše možnost odločanja o prispevkih iz svojega bruto osebnega dohodka.

Ceprav se bo s tem javna razprava zavlekla za teden dni, kaže odlog objave predlogov za financiranje skupne in splošne porabe v Žalcu izredno resnost in poglobljen pristop k reševanju tega problema.

BRANKO STAMEJCIC

490 KANDIDATOV

V ponedeljek popoldne so se sestali predsedniki krajevnih konferenc SZDL v celjski občini. Dogovorili so se o pripravi na volitve in o javni razpravi o družbenih logovorih glede splošne in skupne porabe v tem letu v celjski občini. Do konca januarja bodo v vseh krajevnih organizacijah SZDL v Celju ustanovili koordinacijske odbore za pripravo volitev. Ker so doslej na terenu evidentirali samo 490 kandidatov, morajo v SZDL do ponedeljka zračnati z evidentiranjem in izpolnjevanjem popisnic. Na eji so se tudi dogovorili o drugih knokretnih nalogah za uspešno izvedbo kandidacijskih postopkov in volitev. Razprave o družbenih dogovorih pa bodo na terenu od 3. do 0. februarja.

Tam, med Zavodnjo in Št. Vidom, kjer smreke pojejo svojo nežno melodijo, ima ob njihovih koreninah svoj dom Vinko Medved. Invalidsko upokojen (kot mizar je delal nazadnje v rudniku) se je umaknil v naravo, kjer zdaj živi skupaj z materjo. Je komunist od leta 1950, bil je eden prvih predsednikov delavskega sveta v LK Šoštanj, je strasten lovec (bolj goji kot ubija) in ribič (napravil si je svojo ribogojnico s postrvmi v potoku na nadmorski višini več kot 800 metrov), prizadeven odbornik krajevne skupnosti in organizacije zveze borcev, za vse delo pa je poleg številnih drugih priznanj dobi tudi odlikovanje predsednika Tita, red dela s srebrnim vencem. Kdo je ta Vinko Medved, ki živi v Medvedjem brlogu in goji ribe, si preberite v reportaži na 15. strani.

Foto: TONE VRABL

CELJSKO PUSTNO TOZDIRANJE

Na prvem sestanku pripravljalnega odbora za prireditve letošnjega pustnega karnevala, ki ga bodo pripravili že po tradiciji člani prosvetnega društva Zarja iz Trnovelj, je imenoval nov, še bolj razširjen odbor z 31 člani. Letošnja odločitev je neomajna: karneval bo, nosil pa bo obeležje letošnjega tozdiranja in drugih aktualnosti iz našega družbenega in gospodarskega življenja. Odziv delovnih organizacij ni najboljši, kljub temu pa so že nekatere pokazale dobro voljo za pomoč karnevalu: Merx, Tehno-mercator, EMO, Hotel Evropa in še nekatere druge.

Osrednji program pustnega karnevala bo na običajnem mestu, na Trgu V. kongresa. Letos bo tudi prvič sodelovalo celjsko gledališče s svojim kamionom, ki bo prevažal vse celjske gledališke probleme. Za okrašene ozioroma maskirane kamione so razpisane tri nagrade, in sicer prva za 2000 din, druga za 1500 in tretja za 1000 din. Podeljevali pa bodo tudi posebne nagrade za skupine, ne glede na to, ali so mladinske ali starejše. Povabljeni so vse šole v Celju.

Videti je, da bo letošnji, številni pripravljalni odbor pripravil kvalitetno karnevalsko prireditev — tako vsebinsko kakor tudi organizacijsko. Celjani in številni obiskovalci iz okolice smo se karnevala že navadili in tudi vsako leto več od njega pričakujemo, kljub težavam, ki jih ima Zarja pri organizaciji takšne prireditve.

Zima je zagodila tudi organizatorjem FIS tekmovanj na Pohorju za »Zlato lisico« in bo tako tekmovanje zaradi pomanjkanja snega jutri v avstrijskem zimskošportnem centru Badgastein. Kot zanimivost naj povemo, da bo prvič na tako pomembnem tekmovanju tudi nastopila članica SD Izletnik Celje Dvoršakova, ki jo je zvezni kapetan uvrstil v reprezentanco. Vsekakor je to lepo priznanje tako mladi smučarki, kot tudi smučarskemu društvu Izletnik in celotnemu celjskemu športu.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

prodajalna PLASTIKA

vam nudi plastične proizvode za gospodinjstvo domače proizvodnje in iz uvoza

na voljo so vam vse vrste tapet za sodobno opremo prostorov

z urednikove mize

Nekam tiho se je izpel naš roman Bele tulpike. Pripravljamo novega. Naslov — Ciganka. Pretresljiva in preprosta, a prijetna in bralna zgodba o usodi mlade žene. Da ne boste zamudili prvega nadaljevanja. Kmalu.

In sedaj, drage bralke in bralci, predlagam koristno sodelovanje. Rekel bi, imenitno sodelovanje. V prihodnjih dneh bomo dobili v uredništvo lične značke NT in RC. Za naše prijatelje, za klub zvestih bralcev NT. Zvestobo si izkažimo. NT želimo razširiti. Najboljše priporočilo sosedu bo vaša deseda. Vaše zadovoljstvo zato, da boste pridobili novega naročnika, vam ne ponujamo denarja. Ne nagrade. Pač pa naše skupno zadovoljstvo, ker se bodo vrste bralcev NT množile. In povrh še značko za vas in novega naročnika. Kaj morate storiti? V kuverti pošljite dopisnico, ki jo bo napisal vaš sosed in s tem naročil NT. Nato pa še pripišite, da je dopisnica sad vašega priporočila. In mi bomo na vaš naslov poslali značko za vas in novega naročnika ali pa jo boste dobili v uredništvu.

Torej — odprta so vrata za klub zvestih bralcev NT. Pravim — z dobrim sodelovanjem bo naše delo še boljše. Vaš urednik

Polletje se je izteklo

Kar prenaturo je prišlo. Šolskega pol leta je mimo. Druga preperba znanja je praktično za nami. Jutri bodo učenci, dijaki veseli, pa tudi žalostni. Zadovoljni in jezni. Na, seve, na dom, učitelje, šolo. Kar nekako zmešano. Eno izpodriva drugo. Pa to je bilo, je, pa tudi nekaj časa še bo. Upanje še vedno obstaja. Do kraja, do tistega, kar bo — pač bo, je še daleč. Bo že slo. Tudi mi drži mo pesti, da bi šlo. Vsem. Nič ne tajimo, smo za vse, z določenim znanjem, marljivostjo, aktivnostjo. Ne kar tako. Brez znanja.

Učni rezultati bodo že po ustaljenem običaju — žal se temu naši pedagogi tako težko odpovedo — nekoliko slabši kot na kraju šolskega leta. Ker je to običaj, že ustaljena navada, so na to tisti učenci, dijaki, ki se jih ta negativna poteza drži že od vstopa v prvi razred, oddelek, nekako navajeni, prijavjeni bi lahko zapisali. Eno se je torej prilagodilo drugemu. Mogoče tudi obratno. Zato se ob tem, če je seveda to res, takoj odpre vprašanje, ali je sploh umestno zdaj zniževati ocene, če že itak vemo, da se bodo učenci, dijaki kasneje toliko naučili, da bo šlo. Je to potem samo zaradi discipline, nekako zaradi reda, ali ker je pač običaj? Verjetno je razlogov še več. Trdno smo prepričani, da ne drži samo tisto, kar smo zapisali zgoraj! Ali te?

Pa kaj bi premlevali o slabih ocenah. Najhujše je mimo. Pozabili smo na kontrole naloge in teste, ki jih je bilo toliko, da smo že sanjali o njih. Učenci, dijaki in učitelji. Tu in tam še kaki starši. Eni so se potili med učno uro, drugi, ko so popravljali naloge in teste. Težko je reči, kdo je bolj utrujen, potolčen ali mogoče svež in zmagoslaven. Pa tudi to je že postalo običaj. Pred zaključkom enega redovalnega obdobja se izmučimo, prestrašimo, tako da je odmor nujno potreben za ene in druge. Vse preveč je še dvojevalskih metod. Tako nekako: »Boš ti mene ali jaz tebe?« Kako lepo bi bilo (kaj ko je ta abia vmes), ko tega ne bi bilo več. Dvojeboja namreč. V pedagoški teoriji pišejo in zahtevajo drugačno vrednotenje znanja. Na osnovnih šolah je zlasti po minimalnih učnih osnovah mnogo lažje, pošteno. Ali ni mogoče nekaj podobnega najti še za srednje šole? Pa še bolj zahtevati onrednotenje v stalnejših, ne samo klasičnih oblikah. Mogoče pa bo le šlo.

Na kraju vseh krajev nima nobenega smisla nekaj prežvelega prenašati še naprej, saj takšno delo najprej škoduje učencu, na kraju pa udari učitelje in družbo, ki prejme mogoče po široko zastavljenem in poštenem programu in delu kaj bomo plačilo. To se pokaže v šibkem znanju in slabi razvitosti celotnega gospodarstva. To pa, če smo pošteti, ni interes nikogar. Zato vmo, da tiste slabosti, ki jih dobro poznamo, vsi od učencev in staršev do učiteljev, pošteno opustimo, da bo ocena le drobec našega vselega vsakodnevne ustvarjalnega in kreativnega dne.

J. ZUPANČIČ

Juteks Žalec

ČAKAMO NAČRTE

Tudi v žalski občini se pripravljajo na obravnavo programov interesnih skupnosti in na sklenitev družbenega dogovora o skupni in splošni porabi. Priprave ne potekajo le v interesnih skupnostih in na občinski ravni. Vse bo, se na sprejem programov pripravljajo tudi v delovnih organizacijah. Kako potekajo priprave v Juteksu, je povedal predsednik osnovne organizacije sindikata Martin Novak:

»V našem kolektivu bomo o splošni in skupni porabi razpravljali verjetno prihodnji teden. Pri razpravah bomo ravnali enako kot ob sprejemanju statuta — pripravili bomo sestanke po izmenah in delovnih enotah. Seveda se ne bomo sestali, preden ne dobimo v roke izdelanih programov, saj jih bomo lahko razlagali ljudem in razpravljali o njih šele tedaj, ko jih bomo vsi dobro poznali.

Pri nas smo naše zaposlene že seznanili s prehodom na obračun bruto osebnih dohodkov. Ta sistem so naši delavci pozdravili, saj bodo tako natančno vedeli, kam odhaja ves tisti zasluženi denar, ki so ga doslej preprosto odtegovali od plač. Doselej so naši delavci namreč vedeli, da zaslužijo dosti več, kot nato dobijo v kuvertah. Niso pa vedeli, za katere dejavnosti ta denar dajejo oziroma, koliko ga točno za kakšno dejavnost dajo. Delavci tako že vedo, da predstavlja tisto razliko med bruto in neto osebnim dohodkom njihov prispevek za financiranje

družbenih dejavnosti. Zal večina delavcev pri nas še ne ve, da imajo po novem sistemu pravico sodelovati tudi pri oblikovanju programov interesnih skupnosti. Prepričan sem, da bodo pri nas delavci temejito izkoristili to pravico in zahtevali za svoj del denarja tudi kvalitetnejše usluge, kot so jih bili doslej deležni. Menim, da se bodo preko družbenih dogovorov resnično izrazili obojestranski interesi — na eni strani interesi delavca, na drugi interesi skupnosti.

V Juteksu bo o programih interesnih skupnosti najprej razpravljala izvršilna odbor sindikata, člani tega odbora pa bodo nato vodili delovne sestanke po enotah. Na te sestanke bodo seveda povabili tudi predstavnike interesnih skupnosti.

Prepričan sem, da bodo zahteve interesnih skupnosti re-

alne in da jih bodo ljudje znali razumeti. Vsi namreč vemo, da je bilo za interesne skupnosti doslej premalo denarja in da zato tudi kakovost dela ni bila vedno najboljša. Prav to bo verjetno glavna tema razprav in bistvena zahteva našega delavca.

Ker gre za povsem nov način financiranja, za velik korak v povečanju odločanja s.ehernega delavca, menim, da bomo dosegli veliko, če bomo uspeli, da bo vsak delavec dojel smisel svojega sodelovanja pri oblikovanju programov in financiranju interesnih skupnosti.

B. STAMEJCIC

CELJE

LETNA KONFERENCA

Na poziv občinske zveze za telesno kulturo morajo vse organizacije izvesti enkrat letno občne zbornice oziroma letne konference. Na teh občnih zborih so podana poročila o delu društev v preteklem letu. Ta poročila bodo poleg sedanjega sistema financiranja uporabljena kot osnova pri sestavi predloga razdelitve finančnih sredstev za leto 1974. Prva takšna letna konferenca bo pri TVD Partizan-Gaberje Celje, in sicer v soboto 26. t.m. ob 17. uri v društveni telovadnici.

DARJA GLANČNIK

Kozje

BREZ TEŽA

V šmarnski občini se že nekaj časa vneto pripravljajo na evidentiranje kandidatov za volitve. Kot smo izvedeli, se na evidentiranje v kraju pripravljajo vse družbeno politične organizacije, tako da pri delu kakšnih večjih težav niso imeli. Vsaj tako pravi Jože Planinc, tehnik v obratu Metke v Kozjem in član več organizacij ter pri zadeven delavec, ki mu nobena naloga ni pretežka. Kot mnogi drugi se tudi on močno angažira pri evidentiranju, ker meni, da je zelo pomembno, koga in kako bomo volili.

»S tem se že nekaj časa ukvarjamo tudi v podjetju. Imamo že pripravljene kandidate. Kandidate smo določili po nekaj sejah, akcijo je organiziral sindikat, naslednja seja pa bo 25. januarja. Takrat se bomo tudi dogovorili, koga bomo izvolili kot delegata za TOZD.

Skoraj enak položaj je v kraju samem, v Kozjem. Sestavili smo koordinacijski odbor, ki skrbi, da evidentiranje poteka normalno in brez zastojev. Odbor se je že dvakrat sestel in se bo ta teden še enkrat. Tudi krajevni koordinacijski odbor, ki ga je organizirala Socialistična zveza, že ima svoje kandidate. V Kozjem to ni problem: dovolj je ljudi, ki jim lahko poverimo tako važno in odgovorno nalogo, kot je kandidatura za delegata.

Se enkrat naj poudarim, da pri evidentiranju nismo imeli težav, ker so vse družbeno politične organizacije nasto-

pile složno in ker so radi sodelovali pri porih. To je zelo pomembno, saj je znano, da delavci vedno radi sodelujejo in da smo ponavadi no med prvimi pri in podobnih akcijah.

V NT KMALU
NOV ROMAN
ZA VAS

»CIGANKA

PRETRESLJIV

NE ZAMUDITI

AKTUALNO

Šolo potrebujemo

V programski usmeritvi ZK v celjski občini za prihodnje štiriletno obdobje je bila izpostavljena učinkovita šolska politika. Zlasti v srednjem šolstvu. Poudarjena je bila nujnost izgradnje, poleg urejevanja razmer v razvijajočem se višjem šolstvu, predvsem tehniškega šolskega centra in srednje zdravstvene šole. Za srednjo zdravstveno šolo namreč velja, da doživlja v zadnjih letih močan razvoj in da mora odsklanjati učence, ki bi želeli nadaljevati srednješolski študij na tej smeri. Kar s treh območij (celjskega, zasavskega in posavskega) pa se učenci javljajo z željami, da dosežejo poklic medicinske sestre na tej šoli regionalnega pomena. V šolskem letu 1973/74 je na srednji zdravstveni šoli 167 dijakin (od tega le 4 fantje). Pretežno iz Celja (39), Zalca (22), Velenja (18), Laškega (15), Slovenskih Konjic (13), Smarja (11) in različno manjše število dijakov še iz drugih občin. Prerez socialnega stanja dijaštva na šoli za zdravstvene delavce govori, da prihaja čez 60 % otrok iz delavskih družin.

Kakšna je torej usoda šole, ki je v zadnjih mesecih nekajkrat izrazila

zahtevo po gradnji novega šolskega poslopja? Kakšne so realne možnosti, da celjsko območje postopoma pobarva tudi to belo liso v srednjem šolstvu? Ali sploh imamo dogovorjen prioriteten vrstni red naložb v razširitev prostorskih zmogljivosti srednjih šol?

FRANJO PUNCER, ravnatelj srednje zdravstvene šole, je najprej označil dosedanjí razvoj zavoda: Najprej smo v našo šolo vpisovali učence samo vsako drugo leto. Kadrovske potrebe in vse hitrejši razvoj zdravstvenega varstva, predvsem pa zahteve po skrbnejši negi bolnika so narekovale spremembe v vpisovanju. Medicinskih sester imamo premalo. Zato smo začeli vpisovati dva prva letnika. Sedaj imamo pet oddelkov. Jeseni bomo vpisali spet dva prva razreda, ker menimo, da je to dolgoročna korist učencem, srednjemu šolstvu in družbenemu razvoju celjskega območja. Moramo dodati, da se tudi družbeni odnos do naših dijakov menja. Več kot 80 jih prejema štipendije. Resda nas je prizadela ukinitve dijaškega doma pred leti in smo zaradi tega prostorsko še dodatno obremenjeni. Vendar pa na drugi strani poda-

tek, da smo imeli pred začetkom šolskega leta 115 prijav za vpis, sprejeli pa smo jih samo 80, kaže na naraščajoče zanimanje za novo študijsko smer.

Cemu pripišujete ta porast?

FRANJO PUNCER: Nekaj razlogov sem že navedel. Na šoli pa smo se odločili še za en korak. Prijem, ki je dal rezultate. Četrtošolke, naše dijakinje, so odšle v zadnje razrede osnovnih šol in razložile abiturientom poklice medicinskih sester. Uspešno in koristno sodelovanje. Nadalje se zelo intenzivno dogovarjamo z odjemalci diplomantov srednje zdravstvene šole o bodočem razvoju našega zavoda. Razmišljamo o ideji dopolnilnega uspo-

sabljanja v zadnjem letniku, da bi nekatere učence pridobile izobrazbo zobne asistentke. Čeprav obenem menimo, da osnova razvoja naše šole predstavlja vzgojo kadra splošnega kliničnega profila.

Povedal ste, da ste postopoma rešili kadrovske težave zaradi pomanjkanja predavateljev. A da delovne razmere niso dobre in da se bo moralo območje dogovoriti o gradnji srednje zdravstvene šole. Kakšne načrte imate?

FRANJO PUNCER: Prostorske zmogljivosti ne dopuščajo večjega vpisa kot dveh prvih letnikov. A samo še dve leti. Nato bo šola natlačena, s tem da bomo morali že v novem šolskem letu preseliti dva oddelka za odrasle. Poudariti moram utemeljene zahteve po gradnji nove šole. Ta problem prerašča iz okvira hotenja in ambicij kolektiva šole v splošen družben problem celjskega območja. Dogovoriti se moramo o načrtu in virih financiranja izgradnje šole. Interes zdravstvenih ustanov, delovnih organizacij, občanov in učencev je, da dobimo kmalu novo šolo. Naročili smo izdelavo idejnega osnutka. Prepričan sem, da bi se morali

znotraj šolske sfere in o močja dogovoriti o iniciativski politiki v srednjem šolstvu. Sedaj vemo, da je gradnja tehniškega centra najvažnejša naloga. Določiti pa moramo prioriteten vrstni red za prihodnje obdobje in v njem bi morala biti srednja zdravstvena šola prvo mesto. Inštitut družbenega dogovarjanja in sporazumevanja o vsaki izdelavo perspektive nega razvoja srednjega šolstva.

Omenili ste družbene dogovore. Ste med razgledi družbenih dogovorov o splošni in skupni porabi bi ter o financiranju družbenih dejavnosti. Bi boste poudarili na vaši srečanju z delavci?

FRANJO PUNCER: Vem, kako nas bodo delavci sprejeli. Ali nas do sprejeli tako, kot nekaj prosjačimo. Jjim jemljemo denar, pa kot delavce, ki razgamo družbene potrebe skupne in za katere vsi odgovorni. Pri razgah moramo biti jasni. Konkretni. Vsak mora deti, kam daje ustvarjati dohodek. Gre za to, da vsak med nami zavestno odloči za družbene dolžnosti. Iz spoznanja, smo vsi delavci v zdravstvenem delu.

JOŽE VOLFA

elje

NOVO V GOSPODARSTVU

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ JURE JAN, TAJNIK SKUPNOSTI OTROŠKEGA VARSTVA V LAŠKEM

V programu dela in financiranja temeljne skupnosti otroškega varstva smo mogli prebirati stavek, da je zaradi spreminjanja lokacije ostala gradnja laškega vrtca brez kredita, je bil rok za vlogo zamujen. Je to ne-

popravljiva zamuda? Je mogoče kredit doseči za naslednjo fazo? S čim bi se v bodoče varovali pred podobnimi dogodki, ko »demokracija« natezanje postane že škodljivo?

J. Krašovec
NT

LANI REKORDEN IZVOZ

Ze, če bi ostali pri predvideni stopnji, da se bo izvoz izdelkov celjske industrije lani v primerjavi z 1972. letom povečal za 35 odstotkov, bi ugotovili izreden porast. Toda, končni podatki so neprimerno boljši. Po zaslugi povečanja izvoza ob zaključ-

ku leta, zlasti še oktobra, se je izvoz lani povečal vsega skupaj za 56 odstotkov. Torej rekord, kakršnega ni nihče pričakoval.

Po predvidevanjih za letošnji naj bi bil izvoz večji za 40 odstotkov.

M. BOŽIČ

OBMOČJE: KDO BO DELEGAT?

Sekretarji občinskih komitejev ZK na celjskem območju so se dogovorili o poteku kadrovskega priprave na X. kongres KJ in VII. kongres ZKS. Do 25. februarja morajo obseke partijske konference izvoliti za zvezni kongres 8 delegatov (Celje in Laško skupaj 4, Velenje in Mozirje skupaj 2, Zalec 1, in Slovenske Konjice, Šmarje ter Sentjur skupaj 1). O vseh predlaganih kandidatih morajo razpravljati tudi ZK neposrednih proizvajalcev. Za slovenski kongres morajo pa biti obseke konference ZK (skupno 7781 nov ZK v regiji) izvolile kar 59 delegatov. Po občinah je razpored: Celje 20, Laško 4, Mozirje 4, Slovenske Konjice 4, Sentjur 4, Šmarje 4, Velenje 12 in Zalec 7. Med kandidati mora biti 30 delavcev. Evidentiranje in izvolitev kandidatov mora upoštevati partijska stališča o kadrovske politiki.

Sekretarji komitejev so sprejeli tudi nalogo, da bodo prihodnjih dneh organizirali seminarje za sekretarje osnovnih organizacij Zveze komunistov. Na teh seminarjih bo med drugim razpravljali o pripravi na kongrese, o logah komunistov v pripravi na volitve, o uresničevanju politike o družbenoekonomski politiki in okvirih razvoja RS v letu 1974, o načrtih partijske dejavnosti in o drugem.

ROKI SO ZNANI

Komaj smo končali s samoupravnim konstituiranjem organizacij združenega dela, nas čaka letošnja najpomembnejša politična naloga — volitve. Z njimi bomo praktično povsem na novo začeli graditi novo oblast. Z delegati in delegacijami, z novim sestavom zborov v občinski, republiški in zvezni skupščini, s spremembami, na katere smo opozorili že v javni razpravi o republiški ustavi.

Na volitve se moramo dobro pripraviti. Sprejeti so že okvirni roki za izvedbo priprav na volitve. Poglejmo jih:

— do konca januarja morajo v vseh organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih končati z evidentiranjem kandidatov

— do konca februarja bodo opravljeni predkandidacijski in kandidacijski postopki

— prvič bomo volili med 15. in 25. marcem člane delegacij temeljnih samoupravnih skupnosti za zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti v občinski skupščini

— med 25. marcem in 5. aprilom bomo volili delegate v družbenopolitični zbor občine

— v tem istem času bomo konstituirali delegacije in konference delegacij ter volili delegate za prvo sejo občinske skupščine

— med 5. in 15. aprilom bodo že sestavljene občinske skupščine, ki bodo volile delegacije za republiško skupščino in za delegacije v zvezni zbor

— konec aprila bomo dobili republiško skupščino in ta bo izvolila delegacijo v zbor republik in pokrajin

— v maju pa se mora konstituirati zvezna skupščina.

Morda bomo te roke malce prekršili. Vendar pa izvedba volitev zahteva izredno odgovornost vseh družbenih dejavnikov, predvsem pa komunistov, da vsako fazo teh priprav dobro izpeljemo.

Ali ste, na primer, pri vas že evidentirali kandidate?

MB

CELJE

ČEZ 100 RAZGOVOROV

V torek, 22. t. m., se je v celjski občini začela javna razprava o finančiranju splošne in skupne porabe ali drugače povedano o delovnih in finančnih načrtih samoupravnih interesnih skupnosti ter o osnutku proračuna celjske občine za letošnje.

Priprave na to izredno pomembno politično delo so bile skrbne v vseh sredinah. V pripravah na razpravo so se na razširjenih sejah sestali tudi člani skupščin samoupravnih interesnih skupnosti, na katerih so ne le sprejeli delovne načrte, marveč tudi določili svoje člane, ki bodo v okviru posebnih skupin obiskovali delovne kolektive in sodelovali pri njih na razgovorih.

V celjski občini so se odločili za enotno razlago celotne problematike, ki prihaja te dni do veljavne, se pravi, da ima uvodno besedo na vseh srečanjih z delovnimi ljudmi tako imenovani glavni razlagalec, medtem ko so v skupinah, ki obiskujejo kolektive, še predstavniki vseh samoupravnih interesnih skupnosti. Tako so z organizacijske in vsebinske strani zagotovljeni precizni odgovori na vsa morebitna vprašanja s področja te ali one interesne skupnosti.

Po načrtu bo razprava o financiranju skupne in splošne porabe v delovnih kolektivih celjske občine vse do 5. februarja, medtem ko bodo razgovori o osnutku proračuna celjske občine za letošnje na terenu do približno 10. februarja. V celoti gre za več kot sto razgovorov med delovnimi ljudmi in občani oziroma za začetek izredno živahnega družbenopolitičnega dogajanja, ki se nam obeta zlasti v prvih mesecih letos.

Šola Vransko

JESEN V NOVEM?

Ze v septembru bodo malčki iz Vranskega in okolice dobili svojo novo šolo. Poslovili se bodo od stare, ki jo je že nagrizel zob časa. Vstopili bodo v nove, svetle prostore, kjer jih čaka sedem novih učilnic, telovadnica, kuhinja, najmlajše pa tudi dva oddelka otroškega vrtca. Po njegov kakovostnejši pouku bodo učenci deležni lepših prostorov, urejenega varstva in dobre prehrane.

Do septembra je še nekaj dolgih mesecev, v katerih mora režijski odbor za izgradnjo nove šole zbrati še dovolj sredstev za opremo novih prostorov.

Sredstva, ki so jih dobili iz sklada za obnovo in izgradnjo šolskih stavb, od skupnosti otroškega varstva, skupščine občine Zalec in skupščine občine Kamnik bodo namreč zadostovala za izgradnjo, ne pa tudi za opremo šole, ki je v današnjih zahtevah o sodobnem pouku vse prej kot poceni. Režijski odbor se je zato odločil, da med občani izvede akcijo na-

biranja prispevkov, s katero želijo zbrati manjkajočih 15 milijonov starih dinarjev. Ze v teh dneh bodo občani krajevnih skupnosti Vransko, Tabor, Motnik in Spitač dobili pisma, v katerih jim režijski odbor pojasnjuje potrebo po dodatnih sredstvih za opremo šole. V pismu poudarjajo, da je bil doslej največji problem v šoli prostorska stiska, varstvo otrok in prehrana. Vsi ti problemi bodo z novo šolo odpadli. Režijski odbor je že lani imenoval komisijo, ki bo do otvoritve šole pripravila knjigo o zgodovini Vranskega od prvih zapiskov do danes. Knjiga bo zajela še gospodarski in kulturni razvoj kraja, v posebnem poglavju pa tudi razvoj šolstva in razvoj NOB na tem področju. Režijski odbor za izgradnjo šole ima torej točno zastavljen program akcije za nabiranje manjkajočih sredstev. Če bodo ta sredstva dobili ali ne, zavisi povsem od zavesti občanov, na katere se je kolektiv šole obrnil. Prepričani pa smo, da bodo naleteli na ra-

zumevanje. V pismu med drugim kolektiv osnovne šole pravi: »Ko bodo vaši otroci prvič stopili v nov svetel hram, kjer bodo iz nekih malčkov postali resni, pošteni, z znanjem oboroženi občani naše družbe, bomo šole spoznali uspehe naših želja in prizadevanj. Če imamo v mislih otroka in da se žrtvujemo zanj, potem nam je to največja zahvala in zadovoljstvo.«

Prepričani smo, da bodo občani spoznali vso resničnost teh besed in nesebično pripomogli k izgradnji novega drugega doma za svoje otroke.

BRANKO STAMEJCIC

dobra knjiga

najboljši prijatelj

497 otrok, ki obiskujejo šolo na Vranskem že težko čaka na september, ko se bodo iz starih učilnic preselili v nove. Ali bodo te tudi ustrezno opremljene? To zavisi od njihovih staršev.

IZ
DELOVNIH
KOLEKTIVOV

KOMISIJA za pripravo samoupravnih aktov na podlagi katerih naj bi se v bližnji prihodnosti integrirala Rudnik lignita Velenje in šoštanjska termoelektrarna, je že pripravila nekatera temeljna izhodišča. Na tej osnovi bo možno izvesti vse predstojne naloge, ki stoje pred obema kolektivoma v prihodnjem obdobju. Nobenega dvoma ni, da gre za pomembno integracijo, ki bo prinesla tako koristi kolektivoma kakor tudi celotnemu slovenskemu gospodarstvu.

V MINERVI v Zalcu oziroma v Zabukovici posvečajo precejšnjo pozornost inovacijskemu in izumiteljskemu delu. V sodelovanju s skladištom Borisa Kidriča v Ljubljani delajo že precej časa na razvoju tako imenovane planetne mešalca, ki pomeni enega redkih izumov zadnjih let, ki je bil s celjskega območja tudi patentiran. Pri razvoju tega mešalca dela tudi inž. Milan Kocjan iz celjske Cinkarne.

GLIN NAZARJE je v minulih letih posvečal veliko pozornosti nadaljnjemu razvoju omrežja gozdnih cest. Desetine kilometrov novih cest pomenijo ne samo možnosti za transport lesa iz gozdnih gozdov. Njihov pomen je zlasti v tem, da so z njimi dobili cestno povezavo tudi kmetje. Veliko so te ceste doprinesle tudi razvoju turizma, čeprav bi lahko ob tem dale še več, če bi tudi drugi primaknili svoj delež ter nekatere še dodatno opremili in uredili.

KLJUB TEŽKI situaciji, v kateri se je v lanskem letu zaradi nemogočih razmerij med cenami reprodukcijekega materiala in prodajnimi cenami končnih izdelkov, znašel kolektiv EMO, je delavcem le uspelo, da so v celoti pokrili nastalo izgubo ter poslovno leto pozitivno zaključili. Nedvomno je to terjalo veliko naporov vseh delavcev, da so nadoknadili izgubljeno.

TEŽAVE, ki jih povzročajo posledice požara v obratu titanovega belila celjske Cinkarne, se vrstijo druga za drugo. Čeprav je prizadevanjem kolektivu že uspelo, da so odpravili doberšen del posledic, prihaja do določenih zastojev v proizvodnji, to pa ima za posledico ustavitve celotnih naprav. Posledica tega je, da nekatere naprave odpuščejo druga za drugo pa jih je potrebno zamenjati z novimi. V podjetju računajo, da bo proizvodnja titanovega belila v polnem obsegu, tako kot je bilo planirano, stekla koncem meseca aprila. Do tega roka bodo odpravljene tehnične posledice lanske katastrofe, finančnih pa seveda ne bo možno nadomestiti.

Alpos Šentjur

BLIŽE ŽELEZNICI

Trditev, ki smo je že večkrat zapisali, namreč, da se Alpos Šentjur izredno naglo razvija, je še očitnejša v tem letu. Alpos je v sedanjem prostorskem širjenju in s tem v širjenju proizvodnje omejen. Stisnjen je med dve cesti in stanovanjsko sosesko. Zato so naročili elaborat za izgradnjo novega obrata cevne, to je zaprtih profilov, izven sedanjega območja tovarne, lociranega bliže železnici — kar je izredno pomembno — proti Slivnici pod Rifnikom. Hkrati razmišljajo tudi o premestitvi energetskih obratov, tako da bi ostali na starem prostoru samo predelovalni obrati in proizvodnja končnih izdelkov.

Nova cevna je glavna postavka razvojnega programa

za to in prihodnje leto. Gre za 10.000 kvadratnih metrov površine, kjer bodo v prvi fazi stale pokrite delavnice in skladišča. Investicija, ki bo končana v letu 1975, bo veljala sto milijonov dinarjev. Na novo bo zaposlenih približno sto delavcev. V novem objektu bodo v začetku postavili pet strojev za proizvodnjo cevnih profilov, od tah bo eden za cevi iz barvne kovine, ostali pa za jeklene cevi. Proizvodnja bo koncem leta 75 narasla na približno 50.000 ton cevi in cevnih profilov. Pretežni del tega bodo predelali v končne proizvode sami, ostalo pa bodo kot do sedaj prodali na jugoslovanskem in tujem tržišču.

Direktor Alposa, ing. Ladislav GRDINA, je povedal, da

bodo s specializirano proizvodnjo skušali v Sloveniji povezati več delovnih organizacij v močnejšo skupnost, kjer bo vsaka tovarna izdelovala strogo specializirane proizvode. Pri tem je mislil predvsem na Kidričevo in tovarno Impol Slov. Bistrica, ki bi jima prav cevna v Šentjurju lahko prodajala proizvode, seveda ob menjavi, saj bi Kidričevo prodajalo odprte profile. Takšna povezava bi nedvomno doprinesla smotrnejši, racionalnejši proizvodnji v kovinsko predelovalni industriji.

Pet strojev v novi cevni je samo osnova, po urejenem poslovno tehničnem sodelovanju ali morda celo kakšni še globji obliki sodelovanja pa se bo cevna še razširila.

Trenutno imajo v Alposu precej zalogo. Te so bile pred kratkim še večje. Vzrok je v povečani proizvodnji in predvidevanjih, da bo že maja meseca lani pričela obratovati lakirnica, ki pa je pričela z delom šele koncem sezone, oktobra. Zaloga se je povečala tudi zaradi odloka Zveznega izvršnega sveta o obveznem 30 odstotnem pologu trgovinskih organizacij pri investiranju. Zato so trgovine v veliki meri prenehale opremljati svoje prostore, to pa je seveda napolnilo skladišča Alposa.

Ing. Ladislav Grdina meni, da zaloge niso prevelike. Gre za približno enomesečno proizvodnjo. Kopnijo pa iz meseca v mesec.

M. SENICAR

Odgovarja Franc Kranjc, delavec iz TIM Laško

ŠE KOMAJ ZA HRANO

Tovarna izolacijskega materiala TIM v Rečici pri Laškem sodi med najmlajše delovne organizacije našega območja. Nekdanji rudarji, ob njih pa tudi drugi novi delavci, so postali člani tega prizadevnega kolektiva, ki se je že takoj ob začetku svoje uspešne poti srečeval in se še srečuje z nekaterimi težavami, ki so drugim prihranjene. Najprej jih je, še pred uradno otvoritvijo, prizadel požar, sedaj pa jih pestijo druge, nič manj hude težave.

Povišanje cene natti, ki predstavlja osnovo za njihove surovine, je povzročilo, da so se škarje med stroški in prodajno ceno njihovih proizvodov popolnoma zaprele in kolektiv proizvaja z izgubo. Vsi si prizadevajo, da bi problem čimprej ustrezno rešili, toda kot običajno te stvari pri nas počasi rešujemo. Posledice nosijo tisti, ki niso nič krivi — delavci. Pa smo zato na pogovor povabili delavca FRANCA KRAJNCA, da nam o tem več pove.

N. TEDNIK: Nekoč ste bili rudar, sedaj pa delate v novi tovarni. Kakšne so razlike in kako se počutite?

F. KRAJNC: Res je kar šest let sem delal pod zemljo in bil sem takojimeno učni kopač, to je tisti, ki pomaga kopaču. Kakšno je delo v rudniku pod zemljo je težko povedati. Sleherni dan odhaja človek v podzemlje s tesnobo v srcu in ne pozdravljajo se rudarji zaman s »srečno«. Sedaj je seveda vse popolnoma drugače in se praktično sploh ne da primerjati. Sedaj odhajam z veliko večjim veseljem na delo, saj se človek hitro znebi tesnobe, ki ga sicer obhaja, ko odhaja na delo v rudnik. Tu je vse svetlo, delam zvečine pri razrezih in delo niti ni posebno težavno.

N. TEDNIK: Rudar ste bili, sedaj pa ste v tovarni, to je vendar terjalo prekalifikacijo. Kako ste to opravili?

F. KRAJNC: Glede tega je bilo v podjetju dobro preiskrbljeno in mislim, da nihče ni imel posebnih težav glede prekalifikacije. Ravno pred nekaj dnevi smo delali izpite za polkalifikacijo. Kot so obljubili, bomo imeli tečaj tudi še naprej, da bomo dosegli kvalifikacijo. To se mi zdi, je za nas delavce izredno pomembno in seveda smo tega vsi veseli.

N. TEDNIK: Povejte nam kaj o sebi.

F. KRAJNC: O sebi? Da sem bil rudar, sem že povedal. Izhajam iz delavske družine in tudi oče je bil celih 17 let rudar. Pred kratkim mi je umrla mama in tako sva s sestro ostala sama. Stanujem v bloku v Laškem, družine si še nisem ustvaril. To bi bilo na kratko pravzaprav vse.

N. TEDNIK: Ali veste, v kakšnem položaju se trenutno nahaja vaša delovna organizacija?

F. KRAJNC: Seveda, pa še

podrobno mi je poznano. Sicer pa mislim, da je to dobro znano vsem delavcem v naši delovni organizaciji. Sam pa sem tudi član delavskega sveta, zato so mi stvari seveda še toliko bolj poznane. Podražitev surovin nas je popolnoma stisnila v slepo ulico, iz katere se trenutno sami ne bomo mogli izkoptati. Pri zamrznjenih cenah in dražjih surovinah se pač ne da gospodariti, pa naj si kolektiv še toliko prizadeva. Težak položaj v katerem se nahajamo, seveda ne sme trajati v nedogled.

N. TEDNIK: Ste s tem imeli v mislih osebne dohodke?

F. KRAJNC: Seveda, samo te. Od obljub, ki so nam jih dajali, je bolj malo ostalo, čeprav moram povedati, da vodilne pri nas glede tega ne zadene nobena krivda. To vedo tudi delavci in to razumejo, težje pa razumejo to, da se stvari pri nas tako počasi rešujejo. Torej osebni dohodki. Ti so trenutno zelo slabi in marsikdo zasluži le še za hrano. To pa je praktično že skoraj sramota, za naše družbene razmere pa še celo. Nedvomno bo treba nekaj ukreniti, saj delavci ne bodo mogli dolgo tako živeti. Človek ima na koncu koncev tudi še kakšne druge potrebe, kot pa samo to, da se hrani in s tem obnavlja svojo sposobnost za delo. Ni čudno, da ljudje izgubljajo voljo, čeprav se po drugi strani vsi zavedamo, da ima tovarna veliko perspektivo in da se v bodoče nedvomno obetajo lepši časi, saj je povpraševanje po naših izdelkih vedno večje.

N. TEDNIK: Bi šli delati nazaj v jamo, če bi tam boljše zasluzili?

F. KRAJNC: Morda se čudno sliši, toda po pravici povem, da bi spričo tega, da imamo tako slabe plače, ra-

je šel nazaj v jamo in zopet poprijel za knapovsko delo, da bi je več zaslužil. Tako skoraj ne morem več naprej. Pa kaj jaz, jaz sem samski, še težje je tistim, ki imajo družine, pa prav tako nič kot jaz. Tu so problemi še veliko večji.

N. TEDNIK: Težko je ob tem dejstvu navezati pogovor seveda tudi še o drugih stvareh. Pa vendar. Kako delavci gledajo na uresničevanje nalog po pismu predsednika Tita. So opazne spremembe?

F. KRAJNC: Zaupanje je, kdaj pa ni bilo! Toda prepočasno gredo stvari naprej, še zlasti če upoštevamo, da je pismo prišlo tudi že pozno. Pa vendar boljše pozno kot nikoli. Nekaj se je prav gotovo že premaknilo, mislim pa, da bi lahko in morali storiti še več.

N. TEDNIK: Kako gledate na premoženjske razlike med ljudmi. Se dovolj učinkovito lotevamo odpravljanja prevelikih razlik?

F. KRAJNC: Razlike v osebnih dohodkih so nujne. Nekdo je leta in leta hodil v šolo, se trudil in svojemu znanju primerno tudi več daje v podjetju. Zato je razumljivo, da mora za to tudi dobiti večji in boljši osebni dohodek. Toda to še ne pomeni, da moramo delavci tako slabo zaslužiti. Kar pa tiče neupravičenega bogatenja, tudi ne bi nič škodilo, če bi stvari hitreje reševali, pri čemer mislim, da bi morali poskrbeti tudi za ustrezno informiranje, da bi ljudje zvedeli za posamezne ukrepe. Potem ne bi govorili, da se v zvezi s tem nič ne pokrene.

N. TEDNIK: Bodo ustavne spremembe prinesle koristi predvsem delavcem. Kaj mislite vi o tem?

F. KRAJNC: Prepričan sem, da bodo, saj je še vedno, kadar smo vnašali kakšne spremembe, šlo na bo-

lje, le da gredo stvari tokrat resnično zelo počasi. Delavci, po mojem mišljenju, še vse premalo vedo o tem, kaj je pravzaprav bistvo vseh sprememb in tu nas čaka po mojem še veliko dela.

N. TEDNIK: Tudi zadnji smo delavci iz Elbroja postavili vprašanje, o čem bi govorila na kongresu naše ZK. Naj isto vprašamo tudi vas.

F. KRAJNC: Nobenega dvoma ni, če bi govoril, bi načel vprašanje standarda in to standarda delavca, ki ga vsaka sprememba cen najbolj prizadene, sam pa za nastalo situacijo ni prav nič kriv. To se mi zdi, je v trenutnih razmerah ključno vprašanje, ki ga bo treba čimprej rešiti.

Razgovor je pripravil:
BERNI STRMCNIK

REKLI SO

Kmetijski tehnik ALOJZ RECKO, sekretar osnovne organizacije ZK v Kmetijskem kombinatu Šentjur ob povezovanju KK Šentjur in Kombinata Hmezd Zalec:

»Osnovna organizacija ZK v kombinatu ni proti povezovanju, vendar je potrebno ob kakršnemkoli povezovanju zagotoviti razvoj naše gospodarske organizacije po že sprejetem kratkoročnem in dolgoročnem programu. To se pravi, katerakoli delovna organizacija želi sprejeti naš program in ga pospešiti, tako da bodo skupni napor dajali boljše delovne rezultate, je dala osnovo za povezovanje.«

KOMENTAR

Dobre
spodbude

Res je, v minulih smo o potrebah, oziroma tesnejšega sodelovanja in vanja veliko govorili, komunistov ter vsi o ni družbeni dejavniki no opozarjali na problema prevelike ljenosti našega gospodarstva. Tako je bilo tudi na območju. Če bi šli vati dokumentacijo s činskih konferenc Zveznih, občinskih in svetov ter drugih dvomno ugotovili, da s tega področja veljajo uporabnih, koristnih metnih napotkov. Toda

Da, toda! Resnici ne velja povedati, da velika dlje kot do sklepov tudi nismo prišli in nismo uspeli gati nekaterih (zlasti tivnih!) težav, ko se resom kolektivna zoper sebična volja posame ali ozkih skupin. Bil kaj integracij, pa še praviloma nastajale, ta ali oni direktor v pokoj, ko je odhajal ali podobno.

Lansko leto pa lahko pomno štejemo za leto, saj smo na tem pomembnem pomenda napravili več, vseh prejšnjih let. Samo v Celju, na smo bili priče nekaterim pomembnim integracijam in Iskra, ITC, Toper gant, da ne naštevamo. Kaj je spodbudilo, da so naenkrat (na za ne vsi!) spoznali nujnejšega povezovanja in neje gospodarske asoci. Vzrokov je več, v vsi jih lahko delimo v d meljni skupini: na eni gre za čisto ekon razloge, ko so delovni tivi z računico v roki točili, da pomeni isto boljši izkoristek a kapacitet, boljše na na tržišču, rednejšo bo s surovinami (Aer pirnica Medvode!), na strani pa velja vse podčrtati, da gre za njene družbene pogo smo z ustavnimi u ustvarili temelje za družbeno ekonomske v katerih se delovni bo čutil ogroženega i perspektivnih snovan pa se zaveda, da bo možnost svojega n nena vplivanja zagot ščen razvoj, v katerem šel ustrezno mesto t

Gre torej za pojav, ki meljitve globalnejših njih odnosov omogo zacija tistega, za k prejš več let bolj ali brezplodno prizadevanje ustavno reformo o mo samo s tega vid o ocenjujemo spremembe zgolj (kar pa je premalo) z vidika sp nena položaja sedanj meljnih organizacij ga dela do vseh gospodarskih subj tem je že v tem pod meljitev in nujnost, a ustavne reforme mo ti.

Integracijski pr eni strani spodbujen lišči Zveze komunisti drugi strani pa omi jasnejšim položajem ga človeka v združeni bodo prav gotovo t letu v središču p vseh družbenih pr kajti dosežene so d dobre spodbude v prihodnje. V noben ju ne moremo biti s tem, kar smo do

BERNI STR

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

DOGOVOR V NERAZVI- TOSTI

VINKO JAGODIČ, predsednik občinske skupščine Sentjur pri Celju: »V letošnjem letu pristopamo na povsem nov način financiranja splošne in družbene potrošnje. Gre v bistvu za revolucionaren proces v izvajanju naših ustavnih določil. Seveda v občini, kot je naša, pa tudi v svojstveni obliki. Gre za dejstvo, da smo manj razvita občina in v marsičem odvisni od solidarnosti sofinanciranja naše splošne družbene porabe tako v regiji kot v republiki.

Ko pripravljamo samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje v okviru občine, zadevamo na vrsto dileme. Razumljivo, da te dileme nastajajo, ker k temu pristopamo povsem na novo, to je eno. In drugo, da v tem dinamičnem razvoju občine nastajajo nove dejavnosti, za katere se nam v določeni meri kot neznanika postavljajo tudi potrebe po financiranju teh dejavnosti. Do sedaj smo uspeli izdelati programe in jih denarno ovrednotiti za vse interesne skupnosti. Tu smo verjetno najbolj daleč, tako da jih imamo pripravljene za vsklajevanje. Ko bo to narejeno v občini in nekaj tudi v regiji ter v republiki, bomo lahko šli s tem gradivom pred ljudi v delovne organizacije in krajevne skupnosti.

Več neznanega je na področju oblikovanja proračuna. Iz lastnih dohodkov bomo po letošnjem predvidenem financiranju pokrivali le 50 do 60 odstotkov lastnih potreb in smo seveda v veliki meri odvisni od tega, kako bodo občine s takšno karakteristiko razvoja gospodarstva, kot je naša, dopolnjevale v okviru republike.

Krajevna skupnost Andraž

LEPO SPREJETI

Krajevna skupnost Andraž nad Polzelo je letos pripravila svojim najstarejšim občanom prijetno presenečenje, ko jih je povabila na zakusko s kratkim kulturnim programom. Takšna pozornost jim je bila letos prvič izkazana, zato so je bili tem bolj veseli. Vsega skupaj se jih je zbralo okrog petdeset. Ko sem prišel mednje, so bili že veselo razpoloženi in med njimi sem zaprosil, naj mi povedo, kaj menijo o tej prireditvi mlajših:

PODPEČAN RUDOLF iz

Dobriča: »Menim, da smo vsi, ki smo se zbrali, prav prijetno presenečeni in zadovoljni. Lahko bomo malo poklepeta-li in se poveselili.«

JOZEFA LESKOVSEK iz Dobriča: »Imam že 85 let in česa takega se ne spominjam. Lepo je, da so se tudi nas starejših spomnili, saj se tako že sami sebi zdimo pozabjeni.«

ANGELA TOMINSEK iz Podsevnika: »Danes imamo enkrat po dolgem času pri-ložnost, da se pogovorimo, da obudimo spomine na mla-

da leta. Ko se ti leta nako-pičijo na ramena, postane vsaka pot daljša in teže pri-demo drug do drugega.«

Ti ljudje, redkih besedi skritih čustev, so nam v ne-kaj besedah povedali svoje misli, pa vendar jih je sijaj v očeh in živahnost kretenj izdajala, da so srečni in ve-seli, da so se mladi, celo ze-lo mladi spomnili nanje, se potrudili, da bi se ne čutili osamljene in pozabljene.

Tekst in foto:
TONE TAVČAR

Občani pozor

ČAS VLOMILCEV

V zadnjem tednu imajo delavci UJV polne roke dela, ki so jim ga povzročili ne-pripravi, ki so si za svoj hobi izbrali vlamljanje v lo-kale, stanovanja in avtomobi-le. Vlomi se vrstijo kot po te-kočem traku, saj skoraj ni noči (dogaja pa se tudi po-dnevi), da ne bi zaznamovali viona ali kraja.

Nadebudnež si je privoščil, da je vlomil v vrtec »Otona Zupančiča« v Celju, odnesel magnetofon in otroški klavir-ček, mimogrede pa pojedel še dva doručka in nekaj vložene paprike. Vlomi so bili tudi v Gradisu, cestnem podjetju,

prodajalno avtomobilov na Ljubljanski cesti, Aero v Cu-prijski ulici, trgovino Stan-dard v Velenju, v Krškem, planinsko kočo na Slemenu nad Šoštanjem, podnevi dva viona v stanovanja v Dro-bničevi ulici v Celju itd.

Opravljeni sta bili tudi dve kraji v Celju in to v trgo-vino Optika in trgovino Zla-tarne. Neznani tatovi so po vsej verjetnosti rop izpeljali tako, da so družno prišli v trgovini, eden pa je kradel. Zaradi velikega obiska pro-dajalke niso bile dovolj pozor-ne in zgodilo se je najhujše.

Ponovno so se spravili tudi na avtomobile, zlasti tiste, ki so v nočnih urah parkirani v temnej-sih ulicah. Demontirajo kolesa in odnašajo iz avta dragocene pred-mete, kot radioaparate, fotoapa-rate in podobne.

Torej po vsem tem gre za po vsej verjetnosti organizirano to-ipo (ali več), ki na preizkušni in izvežban način jemlje vse tisto, kar jo privlači. Delavci UJV na-prašajo občane, da jim pri od-krivanju tatov in vlomilcev po-magajo ter da ne puščajo zlasti avtomobilov tam kjer lahko pri-de do najhujšega. Dobili smo tu-di razveseljevo izjavo, da imajo v rokah številne oprijemljive po-datke, ki vodijo k odkritju vseh tistih, ki so v zadnjem času raz-burkali naše mesto in okolice. O tem pa prihodnjik več.

T. VRABL

TURIZEM

Po zaslugi Gozdnega gospodarstva v Slovenjem Gradcu so postala smučišča zahodnega predela Pohorja mikavna tudi za smučarje iz našega območja. Mikavna tudi zaradi sistema vlečnic, ki se širi iz leta v leto in ki še ni za-ključen. Središče smučarskega živ-čava na tem predelu je Partizanski dom (1450), kamor vodi široka in dobro speljana cesta. Od glavne se odcepi v Šmartnem pri Slovenjem Gradcu na desno in je do doma dolga okoli 11 km. Na tem območju je zanimiva 1420 m dolga vleč-nica »Kaštivnik«, pri njenem vrhu pa se začne druga, manjša, ki je dolga okoli 300 m. Tako je okoli Male Kope dovolj prostora za zahtevne in »nedeljske« smučarje. Na tem območju je snega tudi v tem času dovolj za skromno smuko, čeprav ne toliko, da bi delala katerakoli od obeh vlečnic. Toda, tudi hoja navzgor je koristna, zlasti, če gre za razvedrilo. Naš posnetek je z gornje postaje male vlečnice.

Kritično o celjskem

GOSTINSTVU

Četudi pripomb in pobud na račun drugih dejavnosti ni manjkalo, so bile vsekakor najbolj kritične tiste besede, ki so se nanašale na gostinstvo v osnovah družbeno eko-nomskega razvoja celjske občine v letošnjem letu. Razpra-vo o teh vprašanjih in smernicah letošnjega gospodarskega razvoja v občini so odprli na skupni seji obeh gospodar-skih svetov pri občinski skupščini.

Udeleženci razprave so niso ustavljali samo ob skrom-nih predvidevanjih za porast prometa in celotnega dohod-ka (9,4 odst.) pa tudi družbenega proizvoda (12,2 odst.), marveč tudi ob nekaterih drugih pokazateljih.

Svoje je povedal podatek, da so pokazatelji za gostin-stvo še nepopolni, ker nekatera podjetja še niso predložila svojih načrtov. In nadalje, od šestih gostinskih organizacij je le Ljudska restavracija predvidela zaposlitev dveh novih delavcev. Je mar povsod drugod kar tiče kadrov vse v re-du?! In nadalje: investicijska dejavnost v celjskem gostin-stvu je omejena v glavnem na adaptacije lokalov ter v op-remo! Tudi to je ugotovitev, ki marsikaj pove. Podatek daje tudi verno sliko celjskega gostinstva: razdrobljenega in nemočnega za večje posege!

Kot višek vsega pa ugotovitev v materialu: »Kot vidimo iz predloženih planov, v gostinstvu še ni prišlo do potreb-nih impulzov, ki bi povzročili hitrejši razvoj.«

Ob teh mislih, ugotovitvah in kritičnih besedah se je vnovič pojavilo vprašanje, kdaj bo celjsko gostinstvo tako povezano in organizirano, da bo kos vsem nalogam. Teh pa ni malo!

Podatki za lansko leto so pokazali, da so nočitvene zmogljivosti zasedene celo preko evropskih norm. Graditev novih kapacitet je torej nujna. Toda, kdo se jih naj loti? Pri vsem tem ne gre samo za nosilca investicije pri gradnji novega hotela, marveč še za kaj več. In to več sta med drugim tudi že dolgo načrtovana samopostrežna restavraci-ja in ne nazadnje turistični rekreacijski center pod Golov-cem. Prav tako je vprašanje, kdo bo lahko zgradil izredno postojanko ob Cesti na grad. In še marsikaj drugega!

Položaj in stanje celjskega gostinstva je v razpravi pri-merno označil podpredsednik celjskega olepševalnega in turističnega društva prof. Zoran Vudler: »Na vseh področ-jih smo priče takšnih ali drugačnih integracijskih gibanj, le v celjskem gostinstvu ne. Menim, da se tu reči brez ustre-zne družbene podpore ne bodo premaknile.«

Zato — kako dolgo celjsko gostinstvo po starih tirni-cah?

MB

FRANCKA TOPLAK

Dolgoletno pedagoško in kulturno-prosvetno de-lavko Francko Toplak po-znajo mnogi mladi ljudje v Celju in Vojniku, kjer je Francka dolga leta de-

lala. Prijazna in nasme-jana mi je pripovedova-la o svojem delu med NOB, čeprav ji je od časa do časa prešinila obraz senca grenkega spomina. Pripovedovala mi je o svojem delu v šoli, o svo-jih učencih, o prijetnem občutku, ki jo prevzame tedaj, ko jo mlad človek ogovori na cesti: »Zdra-vo, tovarišica Toplakova, se me še spominjate?«

Rodila se je v Velikih Laščah na Dolenjskem in tam preživela vsa leta do vojne. Pod vplivom brata in sestre je bila tudi sa-ma predana naprednim idejam, ki so jo že 1941 leta popeljale v aktivno terensko delo. Bila je ob-veščevalka, zbirala je sa-nitetni material za parti-zane, pošiljala je pakete s skritimi sporočili tova-rišem v italijanska tabo-rišča, zraven pa še učila v laščanski šoli. 1942 le-ta je bila pri Grosupljem ranjena, ko je zbirala ob-veščila za partizane. Dol-

go je bila nepokretna, saj je bila ranjena v obe no-gi. Dogodki so se nato bliskovito razvijali. Naj-prej materina bolezen, potem očetova smrt, pa beganje pred belogardi-stičnim nasiljem. V začet-ku leta 1944 je bila Francka Toplakova izdana in belogardisti so jo odpe-ljali na Svetega Urha, ob-sojeno na smrt. Golo na-ključje je rešilo. Francko in njene tovarišice, da jih niso umorili. Odpeljali so jih v Ljubljano, nato pa v nemško taborišče Ra-wensbrück.

Spomini kar vrejo, ko Francka Toplakova pri-poveduje svojo življenj-sko zgodbo. Spominja se vsakega detajla, vsakega obraza, vsakega imena. Pokazala mi je spomine, ki jo vežejo na tiste brez-upne trenutke, obenem pa na drage tovariše. Po-kazala mi je drobno knji-žico, ki ji jo je podarila prijateljica v taborišču. Drobne strani so polne

OBRAZI

posvetil, upanja in želj, platnice te miniaturne spominske knjige pa so oblečene v ostanek rute, ki so jo nosile jugoslo-vanske izseljenke kot svoj razpoznavni znak.

Francka Toklakova se je po vojni posvetila iz-ključno pedagoškemu de-lu. Bila je v Albaniji, kjer je v Elbasanu pre-davala slavistiko. Nato je bila zadolžena v Ljubi-ani za to, da je organi-zirala albanske študente. Končno pa se je tudi sa-ma vpisala na pedagoško akademijo, kjer je 1951. leta končala slavistiko.

Težko je opisati življe-nje in delo nekega člo-veka v besedi ali stavku. Preveč je tistih drobnih, a vendar pomembnih stvari, ki vpišejo vsake-ga človeka v veliko knji-go življenja.

DAMJANA STAMEJCIC

BESEDA DELAVCEV

KOLIKO VEMO? ŠE PREMALO

Prejšnji teden smo v prilogi Novega tednika objavili programe interesnih skupnosti celjske občine. Ta načrt za leto 1974 smo razdelili v vseh delovnih organizacijah v Celju. Hoteli smo seznaniti vsakega delavca z dejavnostjo tistih, ki mu ponujajo svoje usluge. Čeprav so te usluge plačevali že doslej, bodo delavci sedaj prvič soodločali in se dogovarjali o tem, kaj bodo za svoj denar dobili. Delavci bomo torej izvedeli, kje in za kaj bo porabljen naš denar.

Šli smo v delovne organizacije in spraševali, ali so delavci zdaj seznanjeni s spremembami, ki nastajajo v financiranju družbenih dejavnosti. Hoteli smo izvedeti, kaj še vedno »žuli« delavce? In koliko vedo o pripravah na dogovor o splošni porabi?

IVAN KRULEC, predsednik sindikata v zavarovalnici Sava: »V našem kolektivu bo nekaj težav glede novega načina finansiranja družbenih dejavnosti. S 1. januarjem smo namreč predali upravljanje podjetja v roke našim zavarovancem. Do konca meseca moramo sedaj planirati vse materialne stroške, ki jih bomo imeli v letošnjem letu. O višini sredstev, ki jih bomo dobili za plačilo vseh materialnih stroškov, bo odločal izvršilni odbor zavarovalne skupnosti, to je naših zavarovancev. In sedaj smo pri kritični točki. Mi bomo morali vnesti v program materialnih stroškov tudi sredstva, ki so potrebna za realizacijo programa interesnih skupnosti. S predstavniki interesnih skupnosti se bomo dogovarjali o novem načinu finansiranja. Končno besedo o vsem tem pa bo izrekel izvršilni odbor. Včasih se mi zdi, da imamo uslužbenci zavarovalnice Sava še samo eno pravico — pravico do dela. Ostale samoupravne pravice pa so v rokah zavarovalne skupnosti.«

DARINKA HOCKRAUT, uslužbenka v trgovskem podjetju Tkanina: »Čas je že, da preidemo na nov način finansiranja družbenih dejavnosti. Tak sistem bi morali imeti že prej. Po mojem ima vsak delavec pravico izvedeti, koliko dejansko zasluži in za kaj se porabi njegov denar. Sred-

stva, ki jih dobijo zdravstvo, šolstvo, kultura in druge interesne skupnosti so tolikšna, da se iz njih nekaj le uredi in zgradi. Prav je tudi, da bomo imeli delavci delegate, ki nam bodo povedali o vsem, kar nas zanima. Doslej res nismo imeli koga vprašati, ali se pritožiti, če nam karkoli ni bilo po volji. O ponudbah interesnih skupnosti pa toliko: prav je, da se na Golovcu razvije nov rekreacijski center, saj je telesna kultura za vsakega človeka, posebej pa za delavca zelo pomembna. Za otroško varstvo gre ogromno sredstev iz samoprispevkov, zato za to dejavnost ni treba večjih dajatev. Več denarja pa bi morali dati zdravstvu, da ljudje ne bi čakali pri zdravniških tako dolgo kot sedaj. Saj pri zobozdravniku še na vrsto ne prideš!«

FRANC SPILER, vratar v Cinkarni: »Zelo malo vem o vsem, kar se dogaja. Vem pa to, da smo dali delavcem prilogo Novega tednika zato, da bi jih informirali, kam gre naš denar. To se mi zdi prav. Veste, med delavci je še veliko problemov, ki jih bo treba rešiti. Vzemimo zdravstvo! Koliko časa moramo čakati pri zdravniku! Boj bi morali razviti dežurno službo, ki bi obiskovala delavce na domovih. Tudi stanovanj za delavce manjka. Toda vsak posameznik sam ne bo nič rešil. Treba je nastopiti složno in glasno povedati, da nas je še veliko, ki rabimo stanovanje. Pa tudi kulture imamo delavci premalo. Take kulture, ki bi jo razumeli in z veseljem sprejemali. V gledališču bi moralo biti več takih predstav, kot je bila tista o Svejku. Všeč so mi komedije, zato bi jih rad več videl. Še to naj povem. Delavci smo radi vzeli vašo prilogo in jo bomo gotovo tudi prebrali. Toda malce prepozno smo jo dobili, da bi sedaj lahko kaj več vedeli o tem finansiranju.«

VOJKA DERNOVSEK, trgovska pomočnica v Topru: »Nov način finansiranja interesnih skupnosti je dobra zamisel, saj bo vsak delavec

odslej vede, za kaj daje svoj denar. Ljudje so zadovoljni, ker bodo lahko preko svojih delegatov odločali o programih, ki jih imajo družbene dejavnosti. Prepričana sem, da bo družbeni dogovor uspel. V Topru se še nismo zbrali na kakšnih sestankih, toda kmalu bo zbor delovnih skupnosti, kjer bomo o tem razpravljali. Verjetno bomo govorili tudi o tem, da je treba dati večji poudarek športu in stanovanjski izgradnji za delavce. Sama imam tak problem. Ze štiri leta imam vloženo prošnjo za stanovanje, pa nimam upanja, da ga bom dobila. Živim res v večjem stanovanju, ki pa je tako vlažno, da omet v kosih pada s stropa. Kako naj torej živim tam? Ko bomo sklepali družbeni dogovor, je prav, da damo tem in še drugim vprašanjem večji poudarek. Sicer pa sploh ne dvomim, da bo družbeni dogovor uspel.«

JANKO BUH, predsednik sindikata v Podjetju za PTT promet: »Kmalu bomo začeli širšo akcijo po delovnih kolektivih. 25. januarja bodo prišli tudi k nam predstavniki interesnih skupnosti, ki bodo tolmáčili svoje programe. Na tem skupnem sestanku naj bi sodelovali tudi vsi člani Delavskega sveta in člani družbeno-političnih organizacij v podjetju. Kmalu po tem pa

bo tudi zbor celotnega kolektiva. Doslej se še nismo pogovarjali z delavci o spremenjenem načinu finansiranja splošne in skupne porabe. Vsak delavec se bo sam seznanil iz priloge Novega tednika. Mi, predstavniki sindikata, se moramo temeljito pripraviti, da bomo delavcem res obširno razložili spremembe v finansiranju. Menim, da do odklonilnih stališč pri delavcih ne bo prišlo, če jim bomo razumljivo razložili, kakšen pomen ima nov način finansiranja. Prav pa je, da delavca po nekaj mesecih le informiramo, ali sredstva, ki jih prispeva, res porabljajo tako, kot bo družbeni dogovor predvideval.«

JOZICA GODNIK, operater na verificirnem stroju v Kovinotehni: »V Kovinotehni delavci le malo vedo o novih spremembah. So stvari, ki jih zanimajo, veliko pa tudi takih, ki jih ne razumejo. In ker se za podrobnosti ne zanimajo, ne vedo. Zdi se mi, da se ogrevajo za nov način finansiranja družbenih dejavnosti. Tudi sama ne vem dosti o tem, v podjetju pa nismo imeli še nobenih sestankov in nismo bili nič obveščeni. Vsaj jaz ne. Ne zdi se mi prav, da bomo šli v družbeno dogovarjanje ne pripravljeni. Sindikat bi moral poskrbeti, da bi delavci o tem več vedeli. Še enkrat poudarjam, da ni prav, da gremo nepripravljeni v razpravo, saj bomo lahko tam le kima'i. In vendar je toliko problemov, ki so vezani na zdravstvo, otroško varstvo, kulturo, koliko je problemov zaradi stanovanj! Zato bi morali podrobno vedeti, za kaj gre, saj vendar odločamo o svojem dinarju!«

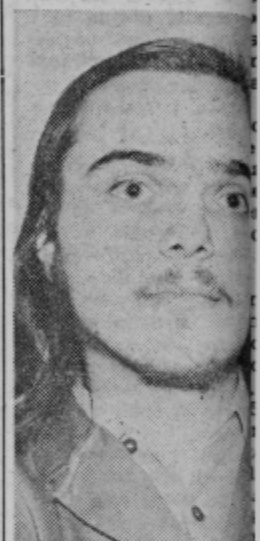
KONRAD BREZNIKAR, dežurni električar v EMO: »V to varni še nisem slišal govoriti

o spremembah pri finansiranju. Imam takšno službo, da delam v treh izmenah. Sem pa bral o tem, veliko sem slišal tudi na radiu in gledal na televiziji. Nov sistem se mi zdi pravilen, upam pa, da ga bodo dosledno izvajali. Poskrbeti bi morali za to, da bi bile vse dobrine dostopne tudi delavcem, ne pa samo tistim z višjimi osebnimi dohodki. 50 do 60 odstotkov od vseh sredstev bi morali vložiti v rekreacijo in v otroško varstvo. To so najbolj boleče točke delavcev. Vsak, tudi jaz, bi z veseljem dal kak star tisočak več, samo da bi imel zagotovljeno varstvo za otroka. Tudi stanovanja za delavce so velik problem. V EMO mora biti vsak zaposlen vsaj 5 let, da je lahko splošni kandidat za stanovanje. To pa je predvsem za mlade delavce krivično. To so problemi, ki delavce najbolj tarejo. Na teh področjih bo treba še marsikaj storiti.«

MAJDA SERUGA, uslužbenka v podjetju Ceste-Kanalizacija: »Občutek imam, da delavci še premalo vedo o spremembah, ki nastajajo. Delavcu moramo povedati, da so vsa ta sredstva potrebna zato, da bomo živeli bolje in boljše. In če ne bomo živeli bolje in boljše mi, bodo srečno živeli naši otroci. Toda po mojem smo za delavce veliko premalo naredili. Vse skozi »trkamo na njegov žep« in ga prepričujemo za nekaj, za kar še sami ne vemo, ali je res, ali ne. V našem podjetju delavci zagotovo zelo malo vedo o spremembah pri finansiranju družbenih dejav.

nosti. Vedo pa to, da od plač trgajo veliko. In prav zato nas morda gre za zdravstvo toliko narja, pa moramo ljudem eno tako dolgo čakati pri zdravniku. Moti nas tudi da dajemo za otroško varstvo ogromno denarja. Polulah še nimamo vrta. Moti nas to, da Polule leglo alkoholičarji ni primernih prostorov mladino. Kdaj bomo vse te probleme?«

VENCLE FERANT, grnar Aeru: »Veseli nas, da delavci končno izvedel gre naš denar. Tudi način finansiranja je tak, je bolj demokratičen in posreden. Sam pa še pravem o vsem tem in si ne predstavljam, kaj vse steklo. Zdi se mi, da nam morali ustrezni o to bolj razložiti. Kar padeva delavske probleme rekel tole: veliko premalo jemo na rekreacijo, če je v našem podjetju kar razvita. Tudi kulturni reditev je za delavca malo. Le kateri delavec, ki ima osebnih dohodkov, lahko redno obiskovališče, če pa je vsaj po 26 dinarjev, predstavlja neprimerna za njega? Zgled bi lahko jemali s kjer eno od velikih predstav, ki jih lahko gledajo delavci plačno. Naslednje leto plača predstave ene glazbene sezone drugo podjetje, bi moralo biti tudi pri nas.«

Z delavci se je pogovarjal Damjana Sitar

NOVI
tednik
i š č e

HONORARNE
SODELAVCE

za razširitev naročniške mreže

Javite se v uredništvo, Gregorčičeva ulica 5, Celje.

Uspeh „Pastircev“

Čeljsko občinstvo je toplo zdravilo novo mladinsko režiserja Franceta Stigle. Najboljši odgovor vprašanju, ali bodo mladi s tem sprejeli ekranizirane godivščine Bevkovih junov iz Pastircev, so bili zvezi, nasmejani in srečni obid polne dvorane kinematofila Union na prvi svečani smieri. Na prvi slovenski smieri, kajti Pastirce smo lani prvi videli zaradi teker so nam bili obljubni že v tednu domačega ma v decembru.

Kaj moramo povedati o stircih? Najprej predvsem jo, da z njimi nismo do zadnje deo, posneto po vkovih otroških literarnih sežkih. Ivan Potrč, scenat, je obljubil Tatiča, enil Grivarjeve otroke in lega upornika. Spomni je na priljubljeno Ingoličovo xbo Tajno društvo PGC.

bi hoteli pozorno pobrati po slovenskem mladinsm ali otroškem literarn bogastvu, bi odkrili še xdb in povesti, ki zasluži filmsko obdelavo. Preredke premiere slovenskih mladinskih filmskih de., da bi ko režiserji postali samolovoljni po uspešni realitiji tega ali onega projekta. Od prvega Kekca iz leta 11 (in to je bil prvi sloaski otroški film) pa do os smo posneli premalo adinskih filmov. Ze zafo stirci dobrodošlo bogatijo tladnico domače filmske varjalnosti za otroke in adino.

Ali pa Pastirci vlagajo v to cladnico kako posebno bo to? Režiser France Stigle je v neposrednem pogo-

voru sam povedal, kako ne le otroško si je interpretiral srž Bevkove zgodbe Pastirci. V čas mladostnega prebujanja je vsadil otroške igrice in odnose, popolnoma logične in psihološko utemeljene, a ravno primerne svetu otroštva, z eno resno dopolnitvijo — da je ta svet popek tistega večkega sveta, ki ga živimo odrasli. Pastirci ciljajo precej globlje kot na primer Kekec, ali katerikoli dosedanja slovenski otroški film. Bolj razgaljajo otrokovo intimo, njegove odnose do sočloveka, pogojene s socialnim okoljem (Stigle jih je vsaj rahlo zarisal) in tudi otroškim navihanostim daje zgodba resnejše poante.

Pastircem moramo priznati kot posebno kakovost rahlo poudarjeno aktualnost in angažiranost, sodobnost in resnost.

Zgodba poudarja premalo poti, ki bi pomagale pripelja-

ti ta namen do uspešnega cilja. Pastirci so skromnejši v treh značilnostih — v dramatičnosti in dinamiki zgodbe, v igri in v tehnični izpeljavi (sinhronizacija je nedopustno šibka in ponazarja revščino tehnične baze slovenskega filma).

Vendar naše oči, odraslih, drugače merijo filmsko izpovednost in njeno učinkovitost kot otroci. Otroško občinstvo je Pastirce v Celju zelo dobro, lahko rečemo odlično sprejelo. Zato jim želimo odprto pot v jugoslovanske in svetovne kinematografije, ki so vsi željni otroških filmskih zgodb. Naliv filmske plaže in komercialnega kiča je prehud, da bi se ga lahko ubranili otroci, tako željni premikajočih se slik na filmskem platnu.

Celjska premiera vzbuja še nekaj odmevov. Kinopodjetje Celje moramo pohvaliti, da se je kljub težkim material-

nim razmeram odločilo za koprodukcijsko organizacijo tega prijetnega kulturnega dogodka. Hvalo pa zaslužio še Aero, Merx, hotel Evropa in knjigarna Mladinska knjiga. V vseh teh delovnih kolektivih je bila deležna premiera Pastircev zvrhano mero razumevanja. Ali ne povedo mnogo iskrene besede igralca Jožeta Zupana, ki je ob s.ovesu dejal, da tako prisrčnega sprejema in premiere še ni doživel? Ni mogoče nadalje spregledati, da so se večerne predstave udeležili mnogi politični in kulturni delavci ter gospodarstveniki Celja in celjskega območja. In da je lepo uspel pogovor članov filmske skupe z mentorji filmske vzgoje na celjskih šolah.

Govoriti smemo o kulturnem dogodku, ki v celjskem družbenem življenju ne sme biti tako redek gost.

J. VOLFAND

Iz dnevnika SLG Celje

Ali res preveč novitet?

Zdi se, da pravda o tem, koliko slovenskih (izvirnih) del v sezoni, še vedno ni dovoljena. Človek (pa recimo, da je to Anglež ali Rus) strmi, kako je to mogoče. Nacionalnega gledališča ne more biti brez nacionalne dramatike. Samo po tem nas bodo poznali in cenili, samo iz svojega jezika se lahko kaj naučimo. Če vzamemo letošnje novitete, so bile doslej lepo sprejete. To je že podatek, ki pa skoraj nič ne pove, ko pride glas, da je krstnih uprizoritev preveč. Nekoč jih sploh ni bilo in vodstva gledališč so nekam sramežljivo za vsako leto vključevala tudi predlog »eventualna noviteta«. Se pravi: noviteta, če bo prišla. To je bil nekakšen konkurz z unaprejšnjo negativno bilanco: saj tako ne bo nič iz tega. Z leti se je stanje izboljšalo. Ne le igralci, režiserji, dramaturgi, tudi publika je prevzemala nase del odgovornosti. S tem, da je negodovala ob neuspehih krstih, s tem, da se je navduševala ob uspehih, je postala kritični soustvarjalec svojega gledališča. Danes je na Slovenskem vedno več za gledališče pisocih ljudi in kaj bi se zgodilo, če bi ob dobri domači beri nekega dne ugledali v razpisu abonmaja: in event. tuja noviteta! Ali bi se zjokali? Bi bila to narodna katastrofa?

jž

Pogovor s „Pastirčki“

Prišli so v Celje. Prisrčni, nasmejani, otroško preprosti. Takoj sem začutila, da se poznamo že dolgo, da jih srečujem pravzaprav vsak dan — na cesti, na poti v šolo in domov. Prav nič se ne razlikujejo od drugih otrok. O, pač, za seboj imajo veliko delo, pokazali so delček svoje mladosti v filmu, se živeli v vloge in jih odlično zaigrali.

To so torej mladi igralci novega slovenskega filma Pastirci, pripravljeni po Bevkovi istoimenski povesti. Premiera filma smo gledali prejšnji teden v Celju in takrat so se nam tudi predstavili: režiser tega filma France Stigle, scenarist Ivan Potrč, igralec Jože Zupan ter seveda »pastirčki«, ki so pri otrocih vzbudili največ zanimanja.

Po slovesnosti so bili takoj pripravljeni odgovorjati na zastavljena vprašanja in zapletli smo se v živahen pogovor. Ksenija Snur, ki je zaigrala Terezko, je drobno dekletce z kratkimi svetlimi lasmi in precej resnimi očmi. Prav tako so simpatični tudi ostali — Miha Levstek, zdaj poznan kot Lenart, Bogo Ropotar ali nesrečni Blaže in Andrej Čevka — Ferjanč.

Vsi štirje so stari dvanajst let in hodijo v šesti razred ljubljanskih osnovnih šol. Učijo se pridno, Ksenija ima najraje zgodovino, Andrej telovadbo, Bogo in Miha pa tehniko. Vsi tudi radi berejo, predvsem Seliskarja, Finžgarja in pa seveda Franceta Bevka. Pastirce so brali že pred snemanjem in so jim bili že takrat močno všeč. Bogo jo je celo večkrat prebral. »A takrat,« je dejal, »niti slutiti nisem...«

Konkurenca je bila res huda, ko je izbirali med več tisočimi otroci ljubljanskega območja. Sledila so še poskusna snemanja in primerjave. Takole mi je o tem povedala Ksenija:

»Bila sem v četrtem razredu, ko je prišel na šolo sin režiserja, Tugo Stigle in zbral najbolj primerne. Med drugim je izbral tudi mene. Med počitnicami sem morala iti večkrat na Vibo film, kjer so nas primerjali. Nekega dne, ko sem bila pri stari mami, je mamica poslala telegram, da moram takoj v Ljubljano. Ze ob štirih zjutraj sem hitela na avtobus. Spominjam se, da sem takrat padla in si potolkla kolena.

Na poskusnem snemanju sem igrala prizor jezne deklice, ki ji fantje vedno nagajajo. Trema nisem imela, ker sem se s fanti spoznala že med čakanjem, pa je šlo...«

In kako so reagirali tvoji sošolci in sošolke, ko so zvedeli, da boš igrala?

»Malo so mi že zavidali, klicali so me Zvezdica. Drugače pa je bilo v redu. S poukom sem končala že maja meseca, ko smo začeli s snemanjem. Med počitnicami sem zato morala delati izpite, a sem bila vseeno odlična.«

Snemati so hoteli že v jeseni, vendar jim je požar v Vibo filmu to onemogočil. Za kraj snemanja so izbrali čudovito vasico Sorca v bližini Bevkovega rojstnega kraja. Vreme je bilo kar ugodno, zato so v mesecu in pol z delom končali.

Na vprašanje, kako je potekalo snemanje, je Ksenija odgovorila:

»Začeli smo takoj drugi dan. Snemali smo zjutraj od osmih do dvanajstih in tudi popoldne, če je bilo lepo vreme. Tekst smo se učili sproti, od kadra do kadra, zato ni bilo težav.«

Pa si si predstavljala snemanje drugače?

»Ja, mislila sem, da bo v nekaj dneh gotovo in da se bo treba naučiti ves tekst na pamet.«

Si imela kaj treme pred kamerami in drugimi igralci?

»Ne, niti ne, saj smo si bili domači s člani ekipe, pa tudi tvoj. Stigle je zelo razumen z otroki.«

In kaj ste delali v prostem času?

»Igrali smo se in takrat je bilo najbolj »lušno«. Spoprijateljili smo se z vašimi otroki. No, včasih smo se tudi skregali, a ne za dolgo.«

Si imela kaj domotožja?

»O, ja, čeprav je bilo lepo, res a mi je bilo dolg čas po Ljubljani. Približno vsakih štirinajst dni smo šli domov, če je bilo slabo vreme.«

Se spominjaš kakšnega dogodka prav posebej, Ksenija?

»V začetku je bilo bolj težko z ovcami, ker jih nisem bila navajena. Prehitro sem jih zmešala, pa smo morali večkrat ponavljati.«

»Pa takrat na gugalnici,« je pristavil Andrej »se spomniš, ko sem padel z vrvi in sem tovarišu, ki je skrbel za svetlobo naredil luknjo v blendo!«

Vsi so se veselo zasmejali, kot bi se to pravkar zgodilo. In prav gotovo jim je ostalo še veliko prijetnih spominov.

Bi še snemali, sem jih na koncu vprašala.

»Bi,« so vsi pritrdili. »Kakšnega partizanskega kurirja,« mi je zaupal Andrej.

»Ni izključeno, da jih ne bomo še kdaj srečali v filmu.« Je dejal režiser. Upam, da bomo spet kmalu prijetno presenečeni z novimi slovenskimi mladinskimi filmi.

CVETKA KAVČIČ, GIMNAZIJA CELJE

Nadaljevanje procesa

Angažirano delo kiparja je mara povsem dosledna pot tranjnim vzgibom, ki nastajajo ob sodobnih oblikovnih rmah, ki jih umetnik zavija sam. To predvsem zahteva, ker njegovo delo ne ni vezano na konvencionalno premico že znanih zanitosti na ravni ponavljanja in reproduciranja, temč na iskanju novih izraznih možnosti.

Likovne tvorbe govorijo o bčni konstruktivistični težji, ki sloni na izročilu razbane figuracije in ki vzneirja že nekaj časa vrsto netnikov, predvsem kiparje. Vasilije Cetković se je ločil za sodelovanje z zreimi kovači, temi marljiviji oblikovalci železa. Iz njihvih rok je prejel jedra, ki i se svojimi kompozicijskimi pripeljal do kiparskega jeta. Odkovki, ki jih pri svoi proizvodnem procesu orablja Kovaška industrija Zreče, so služili kiparju nadaljevanje procesa. Gre spreminjanje, ki v skupm imenovalcu daje podobne svojskih tvorb v katerih jdemo živahne kreacije pa di težke, zaprte kroglaste stavine. Tako je nastala di mogočna plastika v saih Zrečah v neposredni bližini tovarniškega prostora.

col. 2000 odkovkov združenih v plastiko simbolizira koiško tradicijo in današnjo javnost v Zrečah, v kraju, je še do nedavnega bil mbol črnega, klasičnega koištva.

Plastike, ki so razstavljene Muzeju revolucije Celje, so traz najnovejših prizadevanj parja, ki je v popolnosti ital zvest smelosti svojega praka v iskanju resnic, v izino katerih lahko prihaja

le z delom in nenehno raziskovalno dejavnostjo. Nastajajoči odnosi med plastiko in prostorom dajejo nova spoznanja. Spoznanja v tem, da njegova dela močno posegajo na področje takomimovane vitalne plastike. Gre za srečanje z vitalnostjo in močjo izraza, ki ga močno poudarja že sam element: je kleni odkovek, polizdelek plastike. Posebno plastike s kroglasto zasnovo vsebujejo svojo lastno nabito energijo, živijo svoje lastno intenzivno življenje. To je konkretni odraz kiparskega snovanja in iskanja novih poti, kajti je kleni odkovki so v svoji prvotni funkciji povsem nevidni in izgubijo sleherno votivnost.

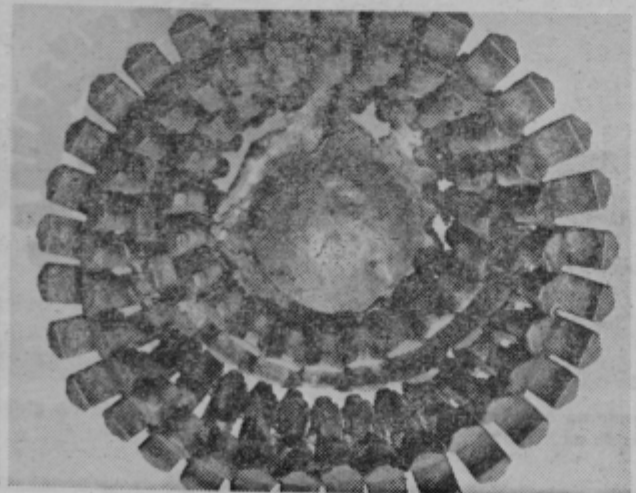
Ciklus OMINOZEN — že samo ime govori o slabi slutnji, o zli napovedi, je tudi notranji spopad s samim avtorjem. Priznanje mu gre predvsem zaradi dosežene izravnalne stopnje, tiste, ki vlada med vrsto lepote, ki za-

dovoljuje oko estetike in v notranjosti draži čustva in tisto vrsto lepote, ki odraža vitalnost, angažiranost, tudi konstruktivizem in modernost.

Razstava je dobro popestrena s fotografskimi povečavami mojstra Viktorja Berka, predstavljajo pa vez med zdajšnjim Ominozenom in prejšnjim ciklusom: krogel in csi.

Od prve Cetkovičeve razstave pred tremi leti v tovarju celjskega gledališča pa do danes, so njegove plastike preromale domala celo Evropo in dobršen del Jugoslavije. Raznolikost izraznih sredstev nam pravzaprav zagotavlja, da bomo naslednji ciklus, ki se že poraja ob sedanjem, lahko spoznali v novi, še drznejše zasnovani točki. Morda je to eden od obetov za uspešno rešitev ene najtežjih nalog: umetnik skuša ostati zvest človeku, vendar hoditi korak pred njim.

DRAGO MEDVED

Sodobna usmeritev

Ob razstavi Vlaste Zorko-Tihce v Likovnem salonu

V Likovnem salonu razstavlja svoja kiparska dela slovenska likovna umetnica Vlasta Zorko-Tihceva. Njena dela pomenijo za celjski razstavni prostor svežo in razgibano vsebinsko izročilo, ki ga žal nimamo malokdaj priložnost spoznati in se z njim tudi srečati. Posebno še zaradi tega, ker je sorazmerno malo kipark in to ne samo pri nas, temveč tudi v svetu, ki bi tako intenzivno iskale abstraktna pota plastičnim kreacijam.

Njene plastike konkretno izražajo sodobne usmeritve, ki se merijo v nenehni odnosih med prostotom in objektom. Volumen je njena domena in iz vsakega dela posebej veje teža problemske rešitve prostorskega odnosa. To je vabljiva a problematična naloga sodobne kiparke. Njen odmik od klasičnega lineariziranja jo je privedel do nove dimenzije, ki se odraža v oblikovanju plastik, kjer notranja prostornina govori navzven in nas tako seznanja z jedrom, tudi kinetiko, če hočemo.

Kot sem že uvodoma omenil, razstava Tihceve pomeni v celjskem Likovnem salonu prijetno poživitev, seznanila pa nas je tudi z dobršno mero oblikovalske kulture, ki je lahko izrazita le na osnovah sodobno zasnovanih formah. DRAGO MEDVED

DOGODKI

ŽALEC: 10 LET ZAVODA

V soboto je bila v Zalcu krajša slovesnost ob 10-letnici, ko so v žalski občini vse otroške vrste združili v vzgojno varstveni zavod. Vodja zavoda Milja Fon je podala poročila o uspešnem 10-letnem obstoju. Vsi tisti pa, ki so od začetka do danes v službi in tem zavodu, so prejeli nagrade.

TT

SINDIKAT: KOMU NEZAUPNICA

Pred dnevi se je v Laškem sestel medobčinski svet zveze sindikatov celjskega območja, na katerem so se sindikalni funkcionarji osmih občin dogovorili o nekaterih pomembnih nalogah. Pri razpravi o akciji sporazumevanja in dogovarjanja o splošni in skupni porabi v letu 1974 so poudarili, da morajo sindikalni zastopniki poskrbeti, da v nobenem primeru ne bodo kršene kakršnekoli ustavne pravice delavcev pri odločanju o delitvi dohodka v zvezi s programi interesnih skupnosti. Poseben poudarek je treba dati kvalitetnemu obveščanju, katerega naloga je, da vsak delavec v podrobnosti spozna programe interesnih skupnosti in svoj delež pri financiranju njihovih programov.

Ko so govorili o akciji ustanavljanja TOZD in njihovega vpisa v sodni register okrožnega gospodarskega sodišča, je Ivan Kramer poudaril, da akcija dobro poteka, saj je v večini primerov že končana. Predstavniki medobčinskega sveta so kljub tej ugotovitvi sklenili, da za vse tiste organizacije, ki vpisa še niso izvršile, predlagajo nezaupnico vodstvom. Odgovorni se naj dokončno izrečejo za zakonitost in pravočasnost uvažanja ustavnih določil ali proti njim.

Na seji so spregovorili tudi o pripravah na volitve. Zavzeli so enotno stališče, da so volitve oziroma priprave nanje, glavna naloga sindikatov v prihodnjem obdobju. Vso skrb je treba posvetiti evidentiranju kandidatov, ki ga je treba čimprej, a zato nič manj kvalitetno izpeljati.

B. STAMEJCIC

CELJE: 450 NOVIH VOZNIKOV

Celjsko združenje soferjev in avtomobilistikov, ki združuje kar 600 poklicnih soferjev in avtomobilistikov, je imelo svoj redni občni zbor. Več kot polovica članstva se je udeležila tega delovnega sestanka, na katerem je predsednik združenja Igor Bele navedel uspehe in delo združenja. Ti uspehi niso majhni. V enem letu so pri ZSAM Celje, v svoji šoli, vzgojili 450 novih soferjev v vseh kategorijah. Vsi ti vozniki so v vozilih združenja pridobili potrebno znanje za cestno prometno vožnjo. Od teh je pridobilo 115 kandidatov kvalifikacijo za poklicne voznike.

Poleg tega so v združenju aktivno delovali pri preventivi in vzgoji v cestnem prometu. Organizirali so številna športna tekmovanja. Ta so bila tesno povezana s predpisi o cestnem prometu.

Na občnem zboru so najbolj zaslužni člani prejeli značke združenja. Sedem članov je prejelo naziv vzorni voznik, katerega podeljuje republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Zlasti značko za posebne zasluge je prejel Ivan Cencelj (Izletnik), srebrni znački Franc Novak (Avto Celje) in Adolf Lamut (Merx).

ŠENTJUR: RAZPRAVA O IZKOPANINAH

Včeraj je bil na občinski skupščini v Šentjurju razgovor o vrednotenju izkopanin na Rihniku, katerega so se udeležili tudi predstavniki arheološkega zavoda Slovenije. Dogovorili so se za znanstveno razpravo o izkopaninah, ki bi naj bila maja letos.

ŠENTJUR: PROSLAVA NA PLANINI

V Šentjurju v teh dneh potekajo priprave na veliko proslavo, ki bo 10. februarja na Planini pri Sevnici v spomin pohoda XIV. divizije. Na proslavo bodo povabili preživele borce legendarne divizije in seveda okoliško prebivalstvo.

18. avgusta bo centralna proslava prav tako na Planini v spomin na pooblastev 30. obkrite osvojitve tega kraja. Prireditel bo združena s proslavljanjem občinskega praznika.

VELENJE: AKADEMSKI PLES

Tako kot vsako leto je šalski študentski klub tudi letos organiziral akademski ples z brucovanjem. Le-ta bo v soboto, 26. januarja, ob 20. uri v Delavskem klubu v Velenju.

Pokrovitelj letošnjega akademskega plesa je Rudnik lignita Velenje.

V. K.

VELENJE: PUSTNI KARNEVAL

Na veliko iniciativo Turističnega društva Velenje bo letos v Velenju na pustni torek po ulicah krenil ponovno sprevod pustnega karnevala.

Poseben odbor, ki skrbi za priprave 15. pustnega karnevala v Velenju, se je te dni že sestel in začel s pripravami. Kot smo izvedeli, bo letošnji pustni karneval nekaj posebnega in si ga bo vredno ogledati.

L. O.

ŽALEC: KONFERENCA OZN

Na pobudo občinske konference ZMS Zalec je bila v torek, 15. januarja 1974, v Zalcu ustanovna konferenca klubov OZN občine Zalec.

Konference se je poleg delegatov kluba OZN občine Zalec udeležil tudi Janko Luknar, predsednik RK klubov OZN. V razpravi po uvodnem referatu predsednika OK ZMS Branka Povšeta, je predstavnik RK OZN poudaril, da je prijetno presenečen, da se je tudi v žalski občini razmahnila dejavnost klubov OZN.

Na konferenci so za predsednika soglasno izvolili Pavloko Serdoner, zaposleno pri Skupščini občine Zalec; sicer pa je izredna študentka višje upravne šole.

Sekretar je Miro Naraks, slušatelj politične šole, zaposlen pri KK »Hmež« v Zalcu in je tudi član predsedstva OK ZMS.

Člani predsedstva so:

Srečko Lavbič, Tatjana Kobale, Zvonko Hribnik, Nataša Gračner in Jože Ribič. Nadzorni odbor pa sestavljajo: Majda Marolt, Tilička Zupanc in Ivan Mali.

Na ustanovni konferenci so sprejeli program in statut.

A. K.

GORNJI GRAD: ZDRUŽITEV PODJETIJ

V obitnem podjetju Smreka Gornji grad ter Gozdrastvu in lesni industriji Nazarje so se delavci že v decembru odločili za pripojitve Smreke Gornji grad h Glin-u Nazarje.

Delavci obeh kolektivov so si s tem zagotovili hitrejši razvoj, ki ga bo omogočila večja načrtnost v razvoju proizvodnih kapacitet in razvoju surovinske osnove.

Smreka Gornji grad posluje od 1. januarja 1974 kot temeljna organizacija združenega dela GLIN Nazarje. Računajo, da se bo ta TOZD v razmeroma kratkem času povečala za 3-krat po dosegem celotnega dohodka in akumulaciji Smreke Gornji grad dopolnilne proizvodni program Glin Nazarje. V združenju vidita oba partnerja gotovo perspektivo in večjo racionalnost v investiranju.

Organizacija združenega dela Glin Nazarje bo imela tako štiri TOZD in bo zaposlovala 1548 delavcev. Z zvišanjem produktivnosti dela želijo hitrejši izboljšati standard delavcev Ker so prepričani, da bodo uspešni, računajo na nadaljnja povezovanja.

KRAJEVNA SKUPNOST ZAGRAD

ZA ČISTO OKOLJE

Občanom krajevne skupnosti Zagrad že vrsto let buri duha pečovski apnenik in bližnji kamnolom. Pred tednom je napetost dosegla svoj višek, potem ko so se vse bolj širile govorice o nameravani razširitvi dejavnosti kamnoloma, rekonstrukciji apnenice in postavitvi asfaltne baze. Jedro nastalega problema je preteklost, v letih, ko sta apnenik in kamnolom po ukinitvi rudnika ostali edini »podjetja« v tej krajevni skupnosti. Ze v letih, ko je zaradi nenadzorovanih razstreljevanj prihajalo do hude krvi med občani, ki so se jim na hišah pojavile razpoke, ob vsaki novi detonaciji pa zatresli temelji hiš, tistih hiš, ki so zrastle nad opuščeni rovi nekdanjega rudnika. Lani je prevzelo gospodarjenje apnenika in kamnoloma v svoje roke podjetje Ceste-kanalizacija. Občani so se sčasoma pomirili, saj so razstreljevali tako, da nihče ni bil v nevarnosti. Mir občanov pa ni dolgo trajal. Vse pogostejše je bilo slišati govorice, da bo nov »gospodar« apnenika pričel z globinskim razstreljevanjem, povečal izkoriščanje kamnoloma, saniral pa tudi zastareli apnenik. Vsem tem govoricam se je pridružil še naklep, da bo nameravani postaviti asfaltne baze na tem območju. To je dokončno razburilo občane, ki se nemalokrat pohvalijo s svojo dolino, kot s svojo »Logarsko«, občane, ki jim snažno okolje pomeni več kot samo okolje, pomeni jim tudi ponos, ljubezen...

Rezultat vseh teh govoric, namigovanj in strahu je bil nedavni sestanek občanov te krajevne skupnosti, ki so se ga udeležili tudi predstavniki podjetja Ceste-kanalizacije in občinske skupščine. Zbor občanov ni prinesel željene rešitve problema. Nasprotno. Kaže, da se je s sestankom problem še zaostрил. Predstavniki podjetja Ceste-kanalizacija so jasno povedali, da sta poti le dve. Prva je ukinitve kamnoloma in apnenika, druga pa sanacija obeh in razrešitev njune dejavnosti. V prvem primeru bi ostalo 40 delavcev, kolikor jih je tu zaposlenih, brez svoje službe. Res, da bi jih prekvadrirali na druga delovna mesta, a vseeno: mnogi od njih več kot dvajset let delajo v apneniku in drugega dela ne poznajo. V drugem primeru, primeru sanacije, bi prišlo do razširitve dejavnosti kamnoloma in apnenika, s tem pa tudi nevarnosti onesnaženja okolja. Tistega okolja, za katerega pravi nova ustava, da mora biti čisto. Dilema je zelo huda. Občani v glavnem zagovarjajo to, da naj apnenik in kamnolom ne širita svoje dejavnosti, kar za podjetje ne pride v poštev. Kdo ima torej prav? Odgovora ne moremo dati. Kaže pa, da bo v najboljšem primeru prišlo do kompromisa. Podjetje zaradi premajhne zainteresiranosti banke najbrž ne bo moglo sanirati apnenika, na vsak način pa bo pričelo z globinskim razstreljevanjem v kamnolomu. Izračuni kažejo, da globinsko razstreljevanje ne bo imelo nobenega vpliva na varnost premoženja občanov. Šele pri sočasni eksploziji 35 ton eksploziva bi pri najbližjih hišah prišlo do potrebnih četrtih stopnje. Razstreljevali pa ne bodo nikoli z več kot dve in pol tonami eksploziva. Tako kažejo izračuni. Občani pa v glavnem menijo drugače. Spominjajo se opuščeni rovov starega rudnika, nad katerimi so temelili njihovih hiš. Spominjajo se na skalni previs nad 18 hišami v bližini kamnoloma. Previs, ki se še brez globinskih razstreljevanj včasih rušil. Kdo ima prav?

Izračuni so eno. Praksa drugo. Kaže pa, da bo prav praksa dala končni odgovor. Ob prvem razstreljevanju bodo naravnost na terenu tudi strokovnjaki sezmološkega zavoda Slovenije s svojimi aparati.

Martin Kumer

Jure Podrgajs

ti. Njihove meritve bodo dale končen odgovor. Jure Podrgajs, občan krajevne skupnosti Zagrad, pravi o problemu takole: »Če bo prišlo do nameravane razširitve dejavnosti v kamnolomu, bo ta zahtevala novo tehnologijo lomljenja kamnja. Zato zahtevam jamstvo, da bo vso morebitno nastalo škodo nekdo poravnal. Izkušnje iz preteklosti kažejo, da doslej nihče ni hotel biti odgovoren za nastalo škodo. Pred prvim razstreljevanjem bi morali zaplombirati sedanje razpoke in vse ogrožene hiše fotografirati. Po opravljeni razstrelitvi bi tako točno videli, ali bo do škode prihajalo ali ne. Problem predstavlja tudi cesta, ki smo jo zgradili z lastnimi sredstvi. V preteklosti je kamnolom uporabljal za transport kamnja žlečnico. Ta je sedaj dotrajana in kamene vozi po cesti, ki pa je ozka in ne prenese take obremenitve. Kamioni, ki prevažajo kamene, dosežejo namreč tudi dvakrat večji osni pritisk od tistega, za katerega je bila cesta zgrajena. Če bi poleg vsega postavili še novo hidrarno za apno, moramo vedeti, kako daleč se bo širil dim in prah iz nje. Nočemo, da naša zelena dolina postane bela in zasmrajena.«

Martin Kumer živi blizu kamnoloma. Tudi njegovo hišo že ukrasi nekaj razpok, nastalih zaradi bližnjih eksplozij. O problemu mi je dejal: »Podjetje ne bi smelo pregledati le tistih 500 metrov zemljišča do najbližjih hiš. Pregledati bi morali cel hrib Grmado. Nedaleč kamnoloma je namreč nevaren skalnat previs, ki ob vsakih tresljajih grozi, da se bo zrušil na 18 hiš v do-

lini. Menim, da bi globinsko razstreljevanje okolje Gornjega Pečovnika possem uničilo.

Investitor ne bo mogel odkupiti zemljišča in ta ogroženih družin, kako bi rešiti problem? Kam bo plačal škodo, ki bo nastajala? Vemo, da so si v preteklosti škodo, ki jo povzročili, vsi umivali roke. Za razpoke na hišah danes nismo našli plačnika. Menim, da bi morala občina prevzeti jamstvo za plačilo nastale škode, tiste škode, do katere bo najbrž prišlo. In občina lahko to jamstvo da. Podjetje lahko propade, v nekaj letih izgine vse se jim lahko zgodi občina pa bo, dokler bo človeški rod.

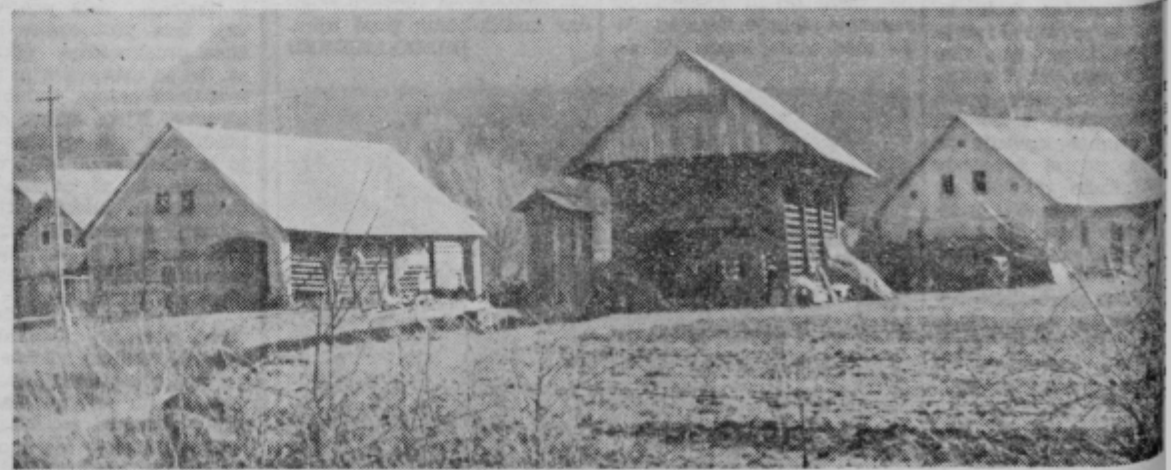
Danes nam po cesti, katero smo vložili do denarja in lastnih žuljev vozi težki kamioni. O bodo pričeli z globinskim razstreljevanjem, bo tak kamionov vsak dan več. Cesta je ozka, kaj dosti se je ne bo dalo širiti, pri takih obremenitvah bo kmalu vsa v luknjah. Zato menim, da do razširjene eksploatacije kamnoloma ne bi smelo priti.«

Se vedno se torej stavlja vprašanje, kdo ima prav? Tako občani kot podjetje se zavedajo težavnosti problema. Na eni strani nerentabilnost, ki zahteva posodobitve proizvodnega procesa, delo ljudi, ki vse svoje življenje delajo tu, na drugi strani strah občanov pred škodo, strah pred onesnaženjem njihove doline.

Odgovor na vprašanje, kdo ima prav, bo lahko dala le zdrava pamet. Strpnost na obeh straneh. Občani bi morali pristati na to, da podjetje Ceste-kanalizacija dokaže pravilnost svojih izračunov, podjetje mora storiti vse, da z razširitvijo dejavnosti kamnoloma in apnenika ne ogroža ustavne pravice občanov do čistega in zdravega okolja. Storit mora vse, da ne bodo občani čez nekaj let z ožirnostjo pripovedovali vnučkom: »Ko bi le vedel, kako zelena je bila moja dolina!«

Do trenutka, ko bo odgovor jasen, je treba potrpeti. Ne z jezo v srcu in na ustih. Potrpeti in deti. Če bo v Pečovniku še grmelo. Nikakor ne sme grmeti v škodo.

BRANKO STAMEJCIC

Najbližje hiše so od kamnoloma oddaljene le 500 metrov. Ali je to dovolj, da ob globinskem razstreljevanju ne bo prihajalo do novih poškodb na hišah?

mala anketa

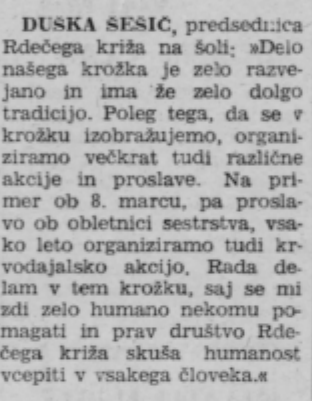
ŠOLA IN KROŽKI

Obiskala sem Srednjo šolo za zdravstvene delavce v Celju, kjer se šolajo mlada dekleta za medicinske sestre. Čeprav so dekleta v šoli zelo obremenjena, saj imajo v učnem programu združeno teorijo s prakso, vedno najdejo veliko časa za izvenšolsko dejavnost. In prav o delu krožkov, ki pa jih na šoli ni malo, sem se pogovarjala z bodočimi medicinskimi sestrami.

BREDA KUNSEK: predsednica mladinske organizacije a šoli: »V delo pionirske in asneje mladinske organizacije sem se vključevala že v snovni šoli. Posebej sem soeovala v klubu OZN. Ko em prišla na šolo za zdravstvene delavce, sem se takoj ključila v delo in aktivna em še danes. Naša mladinka organizacija ima svoj rogram, po katerem dela, veko sodelujemo tudi z občinko konferenco zveze mladie. Čeprav ni vedno zabavno, edno rada de.am.«

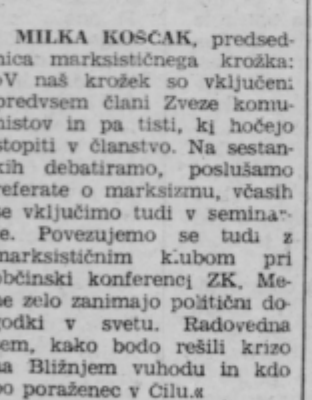
DUSKA SESIČ, predsednica Rdečega križa na šoli: »Delo našega krožka je zelo razvejano in ima že zelo dolgo tradicijo. Poleg tega, da se v krožku izobražujemo, organiziramo večkrat tudi različne akcije in proslave. Na primer ob 8. marcu, pa proslavo ob obletnici sestrstva, vsako leto organiziramo tudi krvodajalsko akcijo. Rada delam v tem krožku, saj se mi zdi zelo humano nekomu pomagati in prav društvu Rdečega križa skuša humanost vcepiti v vsakega človeka.«

DANICA MARKOSEK, menbrica krožka OZN: »V naš krožek je vključenih 22 dijanj. Delo obsega predvsem referate o različnih političnih ogodkih doma in v svetu, anice krožka pa nato debarajo o nastalih problemih. naše delo vključujemo tudi različne proslave in sodelonja z ostalimi klubi OZN. odelovali smo tudi na shod klubov lani v Ptuj. Sa se že dolgo zanimam za etovne politične probleme rada bi še delala v klubu.«

MILKA KOŠČAK, predsednica marksističnega krožka: »V naš krožek so vključeni predvsem člani Zveze komunistov in pa tisti, ki hočejo stopiti v članstvo. Na sestankih debatiramo, poslušamo referate o marksizmu, včasih se vključimo tudi v seminarje. Povezujemo se tudi z marksističnim klubom pri občinski konferenci ZK. Me ne zelo zanimajo politični dogodki v svetu. Radovedna sem, kako bodo rešili krizo na Bližnjem vuhodu in kdo bo poraženec v Cilu.«

DARINKA POTOČNIK, predsednica literarnega krožka: »Literarni krožek je zelo itiven, saj vključuje 30 dikinj. Na sestankih se pogorjamo o delih svetovnih litratov, jih beremo in o knjiivnikih pripravljamo refera. Sedaj pripravljamo tudi vo številko literarnega polga g.asila Breze. Sama m že v osnovni šoli veliko lala v literarnih krožkih, do rada berem in včasih pišem tudi kako pesem ali ozni spis.«

Z mladimi dijakinjami sem se poslovlila z obljubo, da m o njih še pisala. Prijetno je bilo kramljati z mladimi prizadevnimi dijakinjami.

Damjana Stamejčić

PRIZNANJE MINULEMU DELU

Na povabilo uprave Zdravilišča Laško in tamkajšnje sindikalne podružnice so se nedavno zbrali na prvem srečanju bivši uslužbenci upokojeanci te ustanove. Ze sam sprejem je bil nadvse prisrčen.

Ob napovedani uri je pomočnik direktorja Miha Prosen prav lepo pozdravil zbrane upokojeance, večina je bila upokojenk, jim zaželel dobrodoščilo in dal priznanje njihovega minulemu delu, ki se je odvijalo v težavnejših pogojih kot se danes. Načrtal je dotedanje uspehe Zdravilišča, bodoče naloge in razvoj ustanove, omenil je gradnjo novega velikega objekta in tako dalje. Na koncu je zaželel upokojeancem srečno Novo leto, obilo zdravja in osebnega zadovoljstva.

Po kosilu so bili upokojeanci obdarovani z denarno nagrado in izkaznico za 21 kopeli. Veselemu razpoloženju se je pridružil tudi direktor Zdravilišča Laško

Upokojeanci Zdravilišča Laško

Šentjur

JAVNE TRIBUNE

Komisija za izobraževanje komunistov pri Občinski konferenci ZK v Šentjurju je pred kratkim sprejela obsežen program idejno političnega izobraževanja članov ZK. Programirali so seminar za novo sprejete člane ZK, ki bi trajal tri dni, obdelali pa bodo mednarodno delavsko gibanje, družbeno ekonomske odnose v svetu in druge teme. Seminar bo obvezen.

REKLI SO

MARTIN CILINŠEK

Je poveljnik Gasilskega društva Zalec. Ko smo ga na minulem obnem zboru povprašali kaj meni o tej humani organizaciji, je povedal: »Mislim, da je prostovoljno gasilstvo podobno krvodajalstvu, vendar se tu po mojem mnenju zahteva veliko več od človeka, saj je poleg zdravja potrebna tudi določena fizična pripravljenost za hujše napore. Poleg tega je potrebno žrtvovati veliko prostega časa, saj moramo biti gasilci tudi strokovno pripravljeni. To pa si lahko pridobimo le z stalnimi vajami.«

T. TAVČAR

CELJE

IZKAZALI SO SE

Pri organizaciji svečane slovenske premiere filma Pastirci so se s praktičnimi darili, razumevanjem in pozornostjo do filmske ekipe (v njej so bili France Stiglic, Ivan Potrč, Jože Zupan in mali junaki — Andrej Čevka, Ksenija Sinur, Bogo Ropotar in Miha Levstik) izkazale celjske delovne organizacije: Merx, Aero, knjigarna Madlinska knjiga in hotel Evropa.

Ni bilo prvič, da so se vodstva ali propagandne službe kolektivov v celjski občini rade odzvale organizatorjem pri pripravi kulturnih, športnih in drugih prireditev, ki poudarjajo vitalnost mesta Celja in celjskega območja v slovenskem prostoru. Vsekakor lahko takšen odnos pozdravimo in si ga želimo tudi v prihodnje.

Sledil bo seminar za bodoče člane Zveze komunistov, na katerem bodo govorili predvsem o rasti in delu ZK. Poleg teh dveh bodo pripravili še seminar za vodstva osnovnih organizacij, ki se ga bodo udeležili sekretarji OO ZK in aktivov. Program zajema te javne tribune oziroma študijske sestanke, ki bi bili enkrat ali dvakrat mesečno, Javnih tribun,

ŠENTJUR

IZBOLJŠANJE OMREŽJA

Na Planini pri Sevnici pripravljajo sestanek predstavnikov krajevnega družbenopolitičnega življenja, občine Šentjur in Elektro Krško zaradi nadaljnega izpopolnjevanja električnega omrežja. Ojačanje omrežja bo mnogo pomenilo za razvoj gospodarstva na Planini.

Kmalu bo na Planini zgrajen tudi nov stanovanjski blok (šest ali osem stanovanj) z lokalom za PTT storitve.

SEDLARJEVO

ZAKAJ MIMO?

Prebivalci Sedlarjevega se te dni vnato pripravljajo na proslavo obletnice pohoda XIV. udarne divizije. Pri njihovem zanosu in navdušenju pa jih moti odločitev cestnega podjetja Celje, da bo asfaltna trasa nove ceste šla mimo njih. Tako je menda odločeno, poudarjajo in se razburjajo. Menijo, da ni prav, da jih bo cesta obšla in da bodo še vedno »žrti in goitli« prah obsoteljske ceste, ki je vse drugo kot cesta. Dostavljajo še, da je njihova vasiica pravzaprav zgodovinska vasiica, saj se je prav v njej začel legendarni pohod XIV. udarne divizije in kako naj jo uredijo, kar so do sedaj imeli najlepši namen, če ne bo polna prahu. Občinsko združenje zveze borcev NOV se tudi dogovarja, da bi v prihodnosti v Sedlarjevem postavilo večji in lepši spomenik v spomin na ta pomemben dogodek iz naše NOB in tudi zaradi tega menijo v Sedlarjevem, da bi ne bilo prav, če vasiica ne bi bila asfaltirana. Vaščani Sedlarjevega pripominjajo, da so si urejeno vas tudi zaslužili, saj so bili vsi, brez izjeme, preseljeni v Nemčijo že v letu 1941 in tam ostali vsa štiri leta.

-mst-

na katerih bi obravnavali aktualna vprašanja, bi se lahko udeleževali tudi nekomunisti. Komisija je sestavila še predlog aktualnih tem, za razpravo na sestankih komunistov v delovnih organizacijah in po krajevnih skupnostih.

Uresničevanje obsežnega programa marksističnega izobraževanja že poteka.

-ms

ZALEC

SKRB ZA KADRE

Pred dnevi so se v Zalcu sestali predstavniki podpisnic družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike v občini in se pogovorili o uresničevanju nalog tega dogovora.

Ugotovili so, da so pri izpolnjevanju zastavljenih nalog »zaspale« predvsem gospodarske organizacije, ki pa so se v tem času otepale z nekaterimi objektivnimi težavami. Na posvetu so sklenili, da bodo delovne organizacije s področja gospodarstva do 31. marca opravile vse naloge iz lanskega leta, družbene službe pa zbrale podatke iz podpisov vseh kadrovskih struktur.

Prav ti podpisi so sedaj temeljna naloga podpisnic družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike. Z njimi bodo ugotovili dejansko stanje v kadrovski zasedbi delovnih mest in odstopanja od zahtevane izobrazbe. Na tej osnovi bodo določili tiste, ki jim bodo pomanjkljivo izobrazbo tolerirali in število tistih, ki bodo pomanjkljivo izobrazbo morali dopolniti in se strokovno izpopolniti.

B. STAMEJCIC

MOZIRJE

NOV PREDSEDNIK ZMS

Pretekli teden se je sestalo predsedstvo OK ZMS Mozirje na prvi razširjeni seji. Na njej so se dokončno dogovorili o profesionalnem delovnem mestu predsednika OK ZMS Mozirje.

Po dokaj burni razpravi in na predlog političnega aktiva SO Mozirje je predsedstvo izreklo zaupnico za profesionalno vodenje mladine v moziški občini dosedanjemu predsedniku OK ZMS Mozirje, Ivanu Berložniku. Predsedstvo je zahtevalo, da se Ivan Berložnik še bolj angažira, istočasno pa je odločilo, da bo do kongresa ZMS opravljal to delo kot pripravnik. Po poteku mandatne dobe bo na to mesto lahko ponovno izvoljen, če bo opravljal svoje delo dovolj vestno. Sicer bodo morali izvoliti novega kandidata.

PEPI MIKLAVC

mali intervju

Vprašuje: Dominika Poš
Odgovarja: Jasna Sarlah

Konec šolskega polletja je tu in z njim seveda spricevala. Dobra in slaba. Pa smo se odločili, da povprašamo, kako je s to »stvarjo« pri učenki osmega razreda osnovne šole I. celjske čete v Celju, Jasni Sarlahovi.

Jasna, kako si se potrudila z učenjem v prvem polletju? Ja, mislim, da bom prav dobra. Angleščina mi dela težave. Veste, meni jeziški sploh ne gredo. Imam rada fiziko, slovnico, tudi telovadbo. Najraje imam likovni pouk. Tisto trojko iz angleščine bom do konca šolskega leta popravila. Potrudila se bom, da bom tudi letos odlična. To je zelo važno pri vpisu v srednjo šolo.

Praviš, da imaš najraje likovni pouk? Zelo, zelo rada imam risanje. Najraje slikam z barvami. Veseleje in nadarjenost sem verjetno podedovala po očku. Že več let sodelujem pri šolskem likovnem krožku. Udeležila sem se tudi tekmovanja v počastitev 400 letnice upora Matije Gubca in dobila za svojo grafiko »Kronanje Gubca v Zagrebu« častno diplomu Matije Gubca.

Čestitam. To je res lep uspeh. Rišeš tudi v svojem prostem času? Seveda rišem. Te to ne moti pri učenju? Ne, zdaj še ne. Svoje veselje do risanja in učenje še lahko vskladim. Vprašanje pa je, kako bo v srednji šoli, ko bo precej več učenja.

Sodeluješ v šoli še kje razen pri likovnem krožku? O, ja. Včasih napišem prispevek za naše šolsko glasilo »Mladi novinar.« To so predvsem spisi z raznimi aktualnimi temami. Sem pa tudi članica krožka OZN, ker me zanima dogajanje v svetu.

In kam se boš napotila po končani osemletki? Kje boš nadaljevala šolanje? Moji načrti za prihodnost so seveda povezani s področjem, ki me najbolj privlači. To je risanje. Rada bi se vpisala v srednjo šolo za oblikovanje v Ljubljani ali vsaj v gimnazijo. Studij bi potem želela nadaljevati tudi na visoki šoli. Upam, da se bodo moji načrti uresničili. Seveda pa je to odvisno predvsem od mene in moje prizadevnosti.

Toliko je o sebi in svojih željah povedala Jasna. Mi ji vsekakor želimo, da bi se njeni načrti zares uresničili — odlični uspeh ob koncu šolskega leta in nato — likovna umetnost.

D. POŠ

pisma

ZAHVALA ALPOSU

Upokojenci kolektiva tovarne Alpos smo bili zelo veseli, ker nas še niso pozabili, čeprav je že potekla lepa vrsta let, odkar smo bili tudi mi zaposleni v tovarni Alpos. Posebno se zahvaljujemo direktorju delovne organizacije diplomiranemu inž. Ladislavu Grdini in predsedniku sindikata Petru Mihelčiču. Najlepša hvala kuharicam ter celotnemu kolektivu.

Obenem želimo kolektivu Alpos srečno novo leto in še veliko uspehov v letu 1974. Vsakega delovnega uspeha v Alposu se veselimo tudi mi.

Vaši upokojenci

PLJUNIL MI JE

Avtomobili so drveli. Zarometi so se poigravali z mojim palcem. Avtobus sem zamudil, poskusil sem srečo s štopom, kajti hotel sem priti pravočasno v službo. Mimo je čvignil spatek, spet nič. Preklinjal sem drveče avtomobile in vendar mi je ustavil feško.

Ob vstopu mi je šofer zabičal, da me vzame le v primeru, če se bom dostojno vedel. Voznik je bil odličen govornik. Takoj je nadaljeval s »pridigom«. Pred tremi meseci sem prav tako kot danes ustavil fantu. Peljal sem ga celo 4 km dlje, kamor sem bil namenjen. Na bencinski sem za hipce izstopil, potem pa sem ga kmalu odložil na zaželenem mestu. Fant je skočil z avtomobila in hotel oditi, ko sem mu rekel »hvala«. Takrat je stopil

k vratom, mi pljunil v obraz ter me poslal v... Izgubil se je v megli. Bil je kakor »železna roka« v žametnih rokavicah. Doma sem ugotovil, da mi je izmaknil tranzistor. »Tebi sem po dolgem času spet ustavil,« je čemerno sikal možak. Pripeljal me je do cilja. Izstopil sem in se mu lepo zahvalil. Možakar se je zasmeljal, čutil je zadovoljstvo. Zaprl je vrata rekoč: »Vsi le niste enaki.« VILI JAZBEC

KANČEK RAZOČARANJA

Naj bo med mojimi vrsticami želja za uspešno novo leto. Hotela sem vam zazeleti tudi lepo praznovanje, pa me je čas prehitel. Upam, da ste tudi brez moje želje lepo praznovali.

Oni teden me je obiskala sosedka in mi potožila, da ji je dolgčas po NT, ker po novem letu niste izšli. Čeprav je bila novoletna številka še tako zajetna in zanimiva, si jo človek znova zaželi. Pred mano je bila prva številka NT v tem letu. Koliko zanimivega, prijetnega, pa tudi trpkega je v njem. Meni je prinesel kanček razočaranja. Zakaj?

V dneh, ko vaš radio ni oddajal, je v Sentrju prenehalo biti širokogrudno srce strokovnjaka, veterinarja, uglednega občana Edija Bezenška. Mnogi smo za njegovo smrt zvedeli šele po pogrebu. Prav zabolelo me je, da se nihče od vrlih Sentrjčanov ni spomnil, da bi mu napi-

sal nekrolog in vam ga posredoval, saj sem pričana, da bi ga objavili. On pa, človek, kakršen je bil, bi si bil to tudi zaslužil.

Toda po toči je zvoniti prepozno, zato se tudi ta napaka ne da popraviti. Vsem, ki smo ga poznali, bo ostal v spominu kot lik nesebičnega in plemenitega človeka. Kruta usoda je mnogo prežgoda utrgala nit njegovega plodnega življenja in ga vzela družini in nam, ki smo ga cenili in spoštovali.

URŠKA OROŠ

NT NA PRAVI POTI

V kiosku ljubljanske tobačne tovarne na peronu celjske železniške postaje sem v sredo, dne 9. januarja, kupil novoletno številko Novega tednika. Kupil sem jo zaradi radovednosti ter nizke cene. Še istega dne sem zvečer čitnil v celoti prečital, ker mi je bil zelo všeč. Že več let sem stalni krajevni dopisnik Dolenjskega lista in redni dopisnik glasila ZZB NOV Slovenije in ZVRS »TV-15« za Spodnje Posavje ter priložnostni dopisnik še nekaterih slovenskih časnikov, kot so: Kmečki Glas, Komunist, TT in Nedeljnik. Zaradi tega je razumljivo, da znam več ali manj kritično presojati vsebino posameznih glasil, ki jih imam naročene, oziroma jih priložnostno kupujem. Moram priznati, da sem kupil vašo novoletno številko Novega tednika bolj zaradi krajsanja časa med potovanjem iz Celja do Sevnice, kot pa iz radovednosti. Toda bil sem prijetno iznenaden nad kvaliteto pisanja vašega pokrajinskega časnika.

Kljub temu, da sem se rodil in živim na stara leta v dolenjskem spodnjeposavskem predelu severiške občine, so mi kraji, ki jih opisujete, po-

znani, ker sem se v teh krajih boril kot pripadnik tretje štajerske brigade Vojske državne varnosti. Zato so mi poznani kraji na Kozjanskem, v Savinjski dolini, Koroškem in na Pohorju. Izredno imam v spominu Dobrovlje in Čreto, ko je bila marca 1945 nemška ofenziva, kjer sem bil laže ranjen in je le malo manjkalo, da me niso ujeli Nemci. Vsa leta po osvoboditvi sem hotel te kraje, predvsem Dobrovlje in Čreto, obiskati, pa nisem nikoli našel časa. Sedaj ko vozi avtobus na Dobrovlje, bom po vsej verjetnosti to storil še letošnje pomlad. Poleg visokega patriotičnega duha in gostoljubja sem predvsem občudoval razgledanost in inteligenco ljudi, predvsem v Spodnji in Zgornji Savinjski dolini. Družbeno skrb bi se morala predvsem osredotočiti na nerazvite kraje Kozjanskega. Zelo sem bil presenečen leta 1972, ko je odbor drugega bataljona tretje štajerske brigade VDV v okviru občinskega praznika občine Laško v Brezi pri Laškem (prej Sentrupert nad Laškim) organiziral srečanje borcev tega bataljona, ker sva se s soborcom pripeljala na kraj proslave z osebnim avtomobilom po novo zgrajeni cesti. Šele sedaj nam je družba vsaj delno povrnila, kar smo zanj žrtvovali med zadnjo vojno, so nam govorili tamkajšnji domačini. Poleg tega so dobili takrat tudi novo šolo.

Če bi živel na vašem območju, bi nedvomno postal vaš sodelavec, ker sem še vedno kljub bolehnosti in invalidnosti družbenopolitično aktiven. Iz vsebine vašega lista vidim, da ste na pravi poti, ki vodi k izgradnji socialistične in samoupravne družbe ter uresničuje cilje naše socialistične revolucije. Morda bi bilo dobro, če bi Novi tednik prišel na prodajne pulte

spodnjeposavskih kioskov in trafik, da bi naši ljudje zvedeli, kaj delajo in kako živijo naši štajerski sosede. ZORKO KAREL

Odgovor: Tovariš Karel, hvala za res prijazno pismo in predlog. Želimo, da bi NT še kdaj prebrali z veseljem.

ZIMSKA

Padajo snežinke bele, zima k nam prišla je v vas in na okenska nam stekla čudovite rože riše mraz.

Potoček prej živahen, nič več zdaj ne žubori, drobna ptička iz goščave pesmic več ne drobi.

Nad potočkom žuborečim napravil se je debel led, drobna ptička iz goščave v bližino hiš prišla je spet.

Vse to videl je naš Jurček, ki je dobrega srca, brž napravil hiško majhno, majhno hiško iz lesa.

V njo natrosil je drobtin in še nekaj zrnja vmes, ptičice ne bodo lačne, to je sklenil prav zares.

Ko se bo pomlad vrnila, potoček spet bo oživel, ptičke Jurčku bodo pele, oh, kako jih bo vesel.

MARA PRAS

»DOBER« GLAS

Sem študentka na akademiji v Celju in se vsak dan vozim z lokalnim avtobusom na relaciji Sempeter-Celje. Kot redna bralka NT se vedno ustavim ob rubriki Pisma bralcev, kajti problematika, ki jo je mogoče tu zaslediti, me vedno zanima.

* KMALU NOV *
* ROMAN *
* Ciganka *

Res je, mnogo vrstic je bilo že napisanih na račun prevoznikov in njihovega ravnanja s potniki. Toda, da pa pride celo do fizičnega obračunavanja, kot se je to zgodilo 28. decembra lani na lokaciji nem avtobusa, ki odpelje iz Celja proti Preboldu ob 12.20 uri, pa se mi zdi, da presega vse meje vedno »lepših« odnosov med prevoznikom in potniki. Malce čudno je to, to povzročitelj tega obračuna je bila namreč umazana metla, ki se, ne vem zakaj, skoraj vedno nagne za sedeži v zadnjem delu avtobusa in mnogokrat širi dokaj neprijeten vonj. (Zdi se mi, da ta prostor namenjen za prevažanje česa drugega ne pa za razna čistila sredstva.) Sicer res ne vem, kaj je nameraval storiti z metlo mladenič, ki je vstopil v Zalcu. Toda kakršnakoli je že bila njegova namera, do fizičnega obračuna ne bi smelo priti. Sprevoznik je ukazal šoferju ustaviti avtobus in fantu je, dobesedno rečeno, z brco »magale« izstopiti. Pri tem herojskem dejanju je uporabljal dokaj neprimerna izraza, ki so izzvali veliko ogorčenje med potniki.

Res je, da danes ponudimo vzgojo in humanost vedenje med mladimi, vendar pa ne bi bilo slabo, če bi bili s tem seznanjeni tudi sprevozniki avtobusov. S tem slovom kritizirati vseh uslužbencev javnega prometa, vendar pa lahko vidimo, da so le redki izjeme tisti, ki se zavedajo, kakšen polkilek opravljajo. Saj razumem, da je takšno delo naporno, še posebno zato, ker pač potniki le niso tako »idealni«, kot si jih zamislja sprevoznik.

Toda, če se bo takšno agresivno ravnanje še nadaljevalo, bo verjetno AP Izletnik kaj kmalu prišlo na »slabo« glas.

MAGDA STORMAN

PREHRANA V STAROSTI

PIŠE DR. MED. UNIV.
MIRKO VENGUŠT

V javnih občilih zasledimo skoraj tedensko prijazne kuhinjske nasvete, kako pripraviti kako specialiteto itd., ali kaj ne smemo jesti, da ne bi oboleli na ožilju z vsemi resnimi posledicami za svoje zdravje, da ne bi bili preveč debeli in zamaščeni, ali kako se naj hranimo, da bi shujšali in podobno. Vsi ti nasveti bi naj v glavnem veljali še za zdrave, mlajše ljudi. O načinu prehrane v zrelejšem obdobju in v poznih letih pa je bilo doslej bore malo napisanega. Prav gotovo so sami prispevki dobronamerni, saj vsi radi predvsem dobro jemo in pijemo, vprašanje pa je, ali so taki in drugi recepti dovolj strokovno utemeljeni in podprti. V tem sestavku želim podati nekaj misli o prehrani za starejšo populacijo, saj je znano, da je prav pravilna prehrana v starosti bistvenega pomena za ohranitev moči in zdravja v tem zelo zanimivem obdobju našega življenja. Prav gotovo bodo ta razmišljanja zanimiva za vse že nad 40 let stare ljudi, saj je tu meja, ko začnemo resneje razmišljati o »pravi starosti« in čas, ko lahko s pravilnim načinom prehrane preprečimo marsikatero resnejše obolenje, utrjujemo naše zdravje in si tako tudi ob primerni psihofizični aktivnosti podaljšujemo življenje.

Zdrava prehrana mora biti prilagojena hranilni potrebi. Potreba hrane v starosti namreč ni enaka oni v mladosti in srednjih letih. Raziskave svetovne zdravstvene or-

ganizacije so pokazale, da pada poraba kalorij v različnih decenijah (desetletjih) našega življenja. Število kalorij potrebnih za delo in ustvarjanje znaša na primer pri tridesetletnem možu cca. 3200 cal. dnevno in potem je v vsakem desetletju to število manjše, tako da sedemdesetletnik ne potrebuje več kot 2100 cal. Pri ženah je to število v enakih starostnih razmerjih 2300 kalorij in 1600 cal. Vzrok takemu padcu je v znižanju energetske presnove (metabolizmu), ki je močno povezano z redukcijo metabolično aktivne mišične mase in s spremembo fiziologije mišic ostarelih ljudi. Iz tega torej lahko zaključimo, da zadostuje, tako kot po starosti, spolu, telesnem ustroju (konstituciji) in aktivnosti, za ostarele pri 60-tih letih cca. 1600 do 2500 kalorij. Telesno udejstvovanje in aktivnost je naravno pri tem ocenjevanju zelo pomembna. Če človek presedi, kar nikakor ni zaželeno, večji del dneva v naslonjaču, mu bo dovolj relativno malo kalorij. Vedeti pa tudi moramo, da opravlja precej ljudi še težka fizična, telesna dela do visoke starosti. Zato imamo številne primere v obrti — rokodelstvu, kmetijstvu in enako v gospodinjstvih. Za idealno težo ostarelega človeka vzamemo njegovo normalno težo, zmanjšano za 5 do 10 odstotkov. Vsekakor se izogibajmo telesne teže nad normalo, ker skriva za ostarelega človeka posebne nevarnosti. Ameriške zavarovalne družbe so ugotovile, da pomeni že manjša prekora-

čitev telesne teže občutno znižanje starostne dobe. Preiskave v socialnih zavodih — domovih za ostarele nam pokažejo, da je predvsem število žena z zvišano telesno težo zelo veliko. Stvar je v relativni nadhranjenosti, ki jo pogojuje nesorazmerje v ponudbi in potrošnji kalorij. Lahko bi govorili o fiziološko-ekonomski zakonitosti. Z drugimi besedami: Napačno je, če človek v starosti, ko je manj aktiven, uživa iste količine hrane, kot jih je imel navado uživati že od nekdaj. Večkrat pa je idealna telesna teža ostarelega občutno nižja. V takih primerih, ki niso odvisni od načina prehrane, bomo ravnali prav, če bomo iskali vzroke za ta pojav v boleznih, kot so rak, tuberkuloza, kardialna kaheksija (srčna oslabelost) itd. Brez dvoma pa so tudi primeri, ko lahko pripisujemo znižano telesno težo motnjam v sponzanem uživanju hrane in sami pomankljivi prehrani. Strokovnjaki so vse prepogosto mislili, da ima ostareli človek težave v izkoriščanju in resorpciji (vpijanju skozi sluznico) hrane. Danes vemo, da je to vsaj za beljakovine in za večino maščob malo verjetno. Sicer res pojema s staranjem izločanje solne kisline in fermentov, vendar se je pokazalo, da v tem ni vzroka za omembe vredne resorpcijske motnje. Tudi za vitamine niso dokazali resorpcijskih motenj, ki bi bile povezane s starostjo.

Ostareli prenašajo različna hranila različno: orehe v 13 odst., čr-

ni kruh v 26 odst., rdeče zelje v 25 odst., čebulo v 15 odst., slive v 11 odst., beli kruh v 12 odst., belo zelje v 20 odst., kumare v 13 odst., rženi kruh v 6 odst., zeleno zelje v 16 odst. in kisle zelje v 10 odst. Pri hospitaliziranih oziroma aziliranih osebah med 60-timi in 65-imi letom starosti so opazili motnje povečanju v 14 odst., 40 odst. vseh pa je prebolelo različne bolezni trebušnih organov. V 60 odst. so ugotovili kronično abstipacijo (zaprtje) in druge tegobe. Zanimivo je, da ostareli ljudje radi uživajo črni kruh, ki jim sicer tudi povzroča težave, manj pa beli kruh. V starosti se je treba izogibati različnih vrst surovega zelja, hrana pa naj bo žilindrasta predvsem v primerih kroničnega zaprtja. V takih primerih bi priporočali suhe slive, sajji pa tudi kuhano kisle zelje. Nekateri smatrajo, da potrebuje starejši človek več beljakovin kot mlajši človek srednjih let. Mislim, da ostareli človek pri zdravi prehrani ne potrebuje zmanjšane količine beljakovin, avtomatično dobiva tudi manj beljakovin, ki pa so seveda organizmu v vseh obdobjih njegovega življenja potrebne. Tako bi naj dajali pri srednji dnevni dozi 1 do 1,2 g beljakovin na 1 kg telesne teže. Beljakovine naj bodo lahko prebavljive in visoko vrednostne in le 0,5 g na 1 kg bi naj bile živalskega izvora. Dajali bi torej mleko, mlečne proizvode in lahko prebavljivo meso ter podobno.

(Nadaljevanje sledi)

Pionirji na poti XIV. divizije. Narisal Peter Klakočar, Lesično

ŠE O GOSTIŠČIH

Naši podeželski lokali so postali preveč enolični, ne nudijo več domačega vzdušja, preveč posnema-jo modernizacijo mest. Vendar tujec tega ne išče. Išče miren kotiček, preprosto (seveda pa čisto) gostišče, kjer se znebi mestnega hrupa in se v resnici sprosti in odpočije. Mnogo mu pomeni prav taka sprememba, ker rad spoznava tudi tuja okolja.

In če bi mu ponudili tako gostišče ali pa tako okolje, kjer bi lahko za primerno ceno preživel svoj dopust ali pa nekaj dni počitka, bi prav gotovo to izkoristil. To je že zdavnaj praksa v Švici, Avstriji, Italiji in drugod. Seveda ne bi smeli biti oduševljeni. Gost bi moral že vnaprej vedeti, kaj bo dobil in seveda, koliko bo to plačal. Na drugi strani pa tudi jamstvo, da ne bo opeharjen.

Vse pogoje imamo, marsikdo nam lahko za naše lepote zavida. To, da ne znamo izkoristiti teh možnosti, pa nas tudi pošteno toleče. Nekako tako je, da vsi hlastamo za naglim in velikim zaslužkom, ne upoštevamo pa, da se tudi z malimi investicijami lahko dobimo primeren postranski zaslužek.

Ali je v Celju dovolj gostiln, bifejev in gostišč, v resnici ne vem. Toda da nimamo nobene tipične slovenske gostilne, to nam ne dela časti, prav tako tudi ne njihovim jedilnim listom. Kot da so dobesedno prepisani: dunajski zrezki, pariški zrezki, naravní, v zimski dobi pečene in krvavice, pa čevapčiči in ražnjiči, pa morda še kaj.

Toda slovenska kuharica — posebno naše stare mamice so znale dati na mizo resnične specialitete, katerih se spominja le še starejša generacija: aj-

dovih potic, ocvirkovih potic, raznih pogač pa je dila, ki so sicer preprosta kot repa in zelje pa močnik, a tega ne dobiš nikjer več. Zato bi bilo prav, da bi se vsaj ena podeželska gostilna spomnila na te dobrote in oživela našo slovensko kuhinjo. Torej dokaz, da bi tudi taka gostilna bila dobrodošla in da bi gostje radi zavili v tak lokal. Morda bi bilo umestno organizirati neke vrste tekmovanje in vživeti že pozabljene kuhinjske recepte. Prepričan sem, da bi se v resnici čudili, kaj vse bi nam tako tekmovanje pokazalo, da so naše stare mamice bile tudi umetnice v kuhinji.

Prav tako pogrešamo gostilno, ki bi bila opremljena v kmečkem slogu. Tu pa tam se še kdo potrudi, da opremi lokal s predmeti kmečke rabe, vendar je v tem prepuščen bolj svojemu okusu

kot pa pomoči kakšnega arhitekta, ki pozna tudi zgodovinsko obliko nekdanjih gostišč.

Za Celje trdimo, da je tranzitno mesto, da v turističnem pogledu ne bo pomembno, ker da nima kaj nuditi v nočnem življenju. O tem sem bil tudi sam prepričan do nedavnega. Vendar, ko sem se nedavno peljal proti Smartinskemu jezeru, sem opazil, da imamo prelepe kotičke, ki bi manj zahtevnemu gostu nudili prav lep letni dopust, če bi se seveda le količkaj potrudili. In potokazov je bilo odločno premalo, tako da smo morali nekajkrat spraševati, kako se do jezera pride. Ni mi žal, da smo tavalili po raznih poteh, saj sem spoznal lepo okolico, ki bi lahko bila

sicer še lepša, je pa prav primerna za tiste, ki iščejo mir, čist zrak in recimo tudi preprosto hrano. Za take, ki imajo radi lepe sprehode, je ta okolica kot nalašč. Seveda — začetki bi bilo treba.

Gorazd Klevišar

POPRAVEK

Bralec Stanko Vrabec, kateremu smo v prejšnji številki v rubriki »Pisma« objavili članek z naslovom »Kako delati vozniški izpit?«, želi, da bi mu v petem odstavku njegovega sestavka vnesli popravek. Ker smo popravek prepoznali, ga objavljamo v tej številki.

»Vprašujem se, ali veljajo predpisi, da mora kandidat, ki je pravilno ustavil pri dveh »stop« znakih, še v tretje ali če

trto križišče, ki je označeno s »stop« znakom?»

KAJ TAKEGA!

Kaj takega pa še ne! Pa vendar se zgodi, da mora cestni delavec vzeti koš na ramena, in hajd po cesti navzgor. Seveda ne s praznim, temveč polnim peska in z lopato v roki, da posiplje še preostali del ceste, kamor mu ga cestno podjetje ni dostavilo. Morda je to zaradi varčevanja bencina, kajti cesta Laško—Vrh je precej strma in bi šofer porabil precej goriva.

Takole s košem na ramni pa je le cenejši, ker se ne porabi veliko — le tu in tam kakšen kozarček dobrega vinčka.

B. Fenk

USPEŠNO HUMANO DELO — Na 93. letni konferenci so se v soboto sestali člani Gasilskega društva Zalec. Zbora so se poleg članov udeležili še predstavniki družbenopolitičnih organizacij Zalca ter podpredsednik skupščine Jože Jan. Iz poročil predsednika Karla Strahovnika, poveljnika Martina Cilinška in mladinskega referenta Riharda Kopušarja je bilo razvidno, da je društvo v minulem letu uspešno delalo. Sodelovali so pri 26 požarih, pri treh elementarnih nesrečah, udeležili se vseh razpisanih občinskih tekmovanj, mladinci pa so nastopili tudi na conskem tekmovanju v Soštanju.

Tekst in foto: T. Tavčar

POLEMIKA

JE VSE RES?

Glede članka, ki ga je napisala vaša novinarka Zdenka Stopar dne 20. 12. 1973 o moji hiši in njenih najemnikih Kristini in Francu Zupanec, želim pojasniti, da v njem ni bilo zapisano in navedeno tako, kot v resnici je.

Zdenka Stopar omenja, da podnajemnika preganjam že dve leti, kar seveda ni res. Ne navaja pa, da podnajemnika Zupanec dve leti nista plačevala najemnine za souporabo vrta in travnika. Najemnine tudi nisem terjala, jo pa nakazujejo od enega leta nazaj. Tudi jih ne preganjam, kot to piše in ugotavlja v svojem članku novinarka Zdenka Stopar, za katero se mi zdi, da je k pisanju svojega članka pristopila enostransko in neobjektivno. Razumeti je treba, da podnajemniki meni nagajajo in se obnašajo tako, kot da bi bili lastniki hiše oni in ne jaz.

Tudi mi in drugi plačujemo stanovanja oziroma stanarino in vendar ne moremo imeti vsega, kar bi si želeli in hoteli. Tudi to, kar piše novinarka Zdenka Stopar, da sem ji zmetel pridelek iz kleti, je gola laž. Trdim, da se doslej nisem pritaknil niti enega krompirja ali jabolka. Edino, na kar se zakonca Zupanec lahko oprata, je to, da sem meseca junija očistil klet, ker je bilo v njej vse preperelo in gnilo. To pa menda lahko naredim v svoji hiši, še zlasti zato, ker so po tej nesnagi plezali črvi. Menim torej, da je velika razlika med zmetati iz kleti in klet čistiti ali zadržati. In še to: čeprav stanujejo v hiši vrsto let kleti doslej niso uporabljali. Klet sem jim v uporabo izročil šele jaz!

Zalostno se sliši tudi trditev, navedena s strani novinarke, da Zupančeva ni imela denarja, da bi obiskala moža v Ljubljani. Kaj poreko na to trditev sinovi, ki imajo dobre službe in svoja prevozna sredstva?

Tovariš Zupanec ima svojo zemljo, redi kravo, svine in kokoši, torej ni tako hudo, kot hoče to prikazati v omenjenem članku. To bi lahko ugotovila tudi novinarka. Napisati in oblatiti nekoga je lahko, koliko pa je v tem resnice, je druga plat medalje. Če bi bila

novinarka Zdenka Stopar v mojem položaju, bi verjetno pisala drugače.

Jasno je, da tudi meni ni prijetno prihajati v hišo, ki je moja in poslušati prepir, ki mu botruje alkohol. Tudi reda v hiši ni. Enako na dvorišču. Fasado, ki sem jo delal pred meseci, so mi Zupančevi poškodovali, delavce pa pri delu ovirali. Popravila hiše ne morem nadaljevati, kot bi želel, ker sem prepričan, da bi me ponovno ovirali, zlasti še pri popravilu tistega dela, kjer žive oni. Hiša je nujno potrebna popravila, ker je stara in nujno potrebna popravila.

Čudim se, da jim je moja hiša bila dvanaest let primerno bivališče, sedaj, ko pa sem lastnik jaz, pa kar naenkrat ni več. Čudno: iste prostore izkoriščajo, iste navade ostajajo, nezadovoljstvo je pa vendarle tu.

Zdenka Stopar v članku tudi navaja, da Zupančevi nimajo dostopa do glavne cevi vodovoda. Zakaj si potem lahko natočijo vode, kolikor hočejo pa hodniku in v kuhinji. Je mar za uprabo vode potrebna glavna cev. Omenjajo tudi, da ne morejo uporabljati pralnice, ker nima odtoka in da ga jaz ne ustim narediti. Da to ni res, pove že podatek, da sem jim sam svetoval, kako naj naredijo odtok. Ona tega ni hotela in je enostavno prebila zid iz pralnice. Voda sedaj odtoka po steni, kar gotovo ni v prid moji hiši. Zdi se mi, da je vse skupaj namerno izževanje. Za navedeno komisijo pravijo Zupančevi odnosno žena Kristina, da je potegnila z mano. Morda bi morali o pravilnosti svojega postopka vprašati komisijo, tovarišica Zdenka Stopar, in njo postaviti na laž. Po vsej verjetnosti stanje, kakršnega je ugotovila komisija, Zupančevi ni odgovarjalo. Najbrž je menila, da bo dobila ključke od celotnega stanovanja in se sprehajala v njem ter delala nared, kot je bila navedena doslej?

Sam upam in želim, da bodo pristojne službe Zupančevima pripomogle na podlagi priporočil k boljšemu stanovanju.

Za konec pa še to: zaradi članka izpod peresa novinarke Zdenke Stopar so najini otroci, ki pri vsem skupaj niso bili ničesar krivi, v šoli naleteli na zasramovanje in neumestne očitke. Prav zaradi tega opozarjam novinarko Zdenko Stopar, da se v bodoče pri pisanju takšnih in podobnih člankov bolj natančno ozre okoli sebe. To bi kot novinarka tudi morala. Enostransko pisanje je bilo še vedno negativno in kot takšno imelo tudi posledice.

Milutin Novokmet
Ulica 29. nov. 25
C E L J E

Celje, 14. I. 1974

DVE RESNICI

Kdor je mojo reportažo prebral, je opazil, da je že v naslovu poudarek na DVEH RESNICAH. O njeni objektivnosti pa si je tudi vsakdo lahko ustvaril svoje mnenje.

Resnično, tovariš Milutin Novokmet, če bi bila v vašem položaju, bi pisala drugače. Neobjektivno.

Pri meni se je oglasila prizadeta stranka Kristina Zupančeva in povedala svojo zgodbo. Povedala je več, kot sem zapisala. Ker je vsaka resnica sestavljena iz več obrazov, smo za drugo resnico vprašali še lastnika hišice, kjer družina Zupanec stanuje, Milutina Novokmeta. Vsega, kar je on izjavil, tudi nisem zapisala. Na njegovo prošnjo pa sem si Zupančeve razmere ponovno ogledala in tudi marsikaj videla. In kaj je zdaj po vašem mnenju, Milutin Novokmet, objektivnost? To, da naj bi bila poleg, ko ste čistili klet, da bi potem tako tudi zapisala? Ali pa to, da naj bi ugotavljala, ali imajo Zupančevi vodo samo v kuhinji ali še kje drugje? Kaj ni bistvo spora neke drugje? Takrat, ko sem to zapisala, namerno stvari nisem postavljala na ostrino. Pa bom tako, kot mislim, zapisala zdaj. Takrat, ko ste počistili klet, ste počistili tudi svoje srce in ga nadomestili s paragrafom zapisanega lastnika. Hočete še kaj več?

Naša zakonodaja bo morala misliti na rešitev posameznih asocijalnih primerov, ki so se izcimili iz podobnih situacij kot je vaša. Kot lastnika vas ščiti zakon, to pa je tudi vse. Kje pa naj iščejo pravico in zaščito Zupančevi? Hlapec Jernej je iskal pravico, čeprav za to ni imel pravne osnove. Kako pa ravnati zdaj, da bo zadovoljna družina Zupanec in vi? Na solidarnostnem občinskem skladu v Celju so obljubili pomoč. Pristojna služba je torej ukrepala. In to tako, da bo Zupančevim v korist, pa tudi vam, če ste resnično zainteresirani, da pridete v svojo hiško, ki jo urejate z vso skrbjo. Se vam ne zdi, da je pisanje le imelo svoj učinek, čeprav se čutite pri tem prizadeti vi in vaša družina — neobjektivno prizadeti.

ZDENKA STOPAR

IN ŠPORTU? ● LASKO: KOLIKO VZGOJE, IZOBRAZ EVANJA, KULTURE IN ŠPOH IJA? ● LASKO: KOLIKO VZGOJE, IZOBRAZ

Podobno kot za gledališko, programiramo oblikovanje glasbeno dejavnost. Ta je enakomernejše razvita, je pa program predvsem glede amaterskega

KOLIKO OD KRUHA

so drugačen. Kljub temu pa ločimo program pri tej dejavnosti na dva dela:

- v letu 1974 je treba organizirati več gostovanj pri-anih in kvalitetnih glasbenih ansamblov. V pošt-vo predvsem ansambli ali drugi orkestri. Prav tako je treba omogočiti obiske mladine — predvsem osnov-šolske — v opernih hišah v Ljubljani ali v Mariboru. ako bi bilo treba organizirati najmanj 6 gostovanj ali nogočiti obisk drugod.
- pri amaterski dejavnosti pa si je treba prizadevati, e se obseg dejavnosti ne bi zmanjšal. Z obstoječimi an-ambli pa je treba imeti čimveč nastopov, če je potreba di v sodelovanju z drugimi dramskimi amaterskimi sku-nami. Ker so ansambli kvalitetni, jih je treba usmeriti i nastope v tiste kraje, kjer ni mogoče zagotoviti go-ovanj vrhunskih ansamblov.

KNJIŽNIČNA DEJAVNOST

Po zakonu o knjižničarstvu bi morala biti v vsaki ičini občinska matična knjižnica, ki bi naj skrbela za zvoj knjižničarstva v občini. Leta 1974 bo v tem pogledu di za našo občino pomembna prelomnica, ko bo ob-nska matična knjižnica začela delati. Kulturna skupnost i to investicijo vsa leta precej vlagala. Glavno delo i področju knjižničarstva bo ustanovitev matične knjiž-ice ter postopno vklapljanje knjižnic v Radečah in v imskih Toplicah v enoten sistem. Ker je bilo v pretek-sti precej sredstev vloženih zlasti v investicije novih rstorov in opreme, je za leto 1974 predviden večji na-aj knjig.

Z ustanovitvijo matične knjižnice je potrebno, da se v ižničarstvu čimprej zaposlijo strokovni in redni kadri.

POMENISKO VARSTVO

Spomeniško varstveno dejavnost določajo predvsem ičoni. Kot javna služba bodo torej opravljene tiste aloge, ki jih morajo pooblaščenki zavodi opraviti a snovi zakona. Že dalj časa poteka tudi delo na prost-ri in arhitektonski valorizaciji naselij ter na evidenti-ju in registraciji spomenikov. S temi deli se bo tudi 1974. letu nadaljevalo. Nadaljevalo se bo tudi z doku-mentacijo plastik iz 18. stoletja. Delo v 1973. letu nam-š ni bilo končano.

RHIVSKA DEJAVNOST

Delo v 1974. letu bo v celoti usmerjeno na obdelavo nda občinskega ljudskega odbora iz leta 1971, ki je bil revzet v 1973. letu. Gradivo ni bilo še niti registraturno rejeno in bo delo pomenilo nadaljevanje letošnjega.

IZUZEJSKA DEJAVNOST

Muzejska zbirka Laško je v zadnjih nekaj letih reno-irala prostore. Zato muzejske zbirke v razstavnem pr-oru ni bilo. Uveljavila pa se je organizacija občasnih azstav, ki so bile zelo kvalitetne.

Prizadevanja, da bi zbirka pridobila nove prostore, ki i tudi kot razstavni prostor bolje odgovarjali namenu, i so uspeša.

V letu 1974 ne bodo organizirane občasne razstave, ač pa bo organizirana redna razstava muzealij. V celoti i predvideni 3 oddelki, in sicer: kulturno zgodovinski, ddelek NOB in oddelke zgodovine Laškega.

Na območju občine po programu Slovenske akademije anosti in umetnosti zbiramo podatke o starih šegah i navadah. Zbrani material gre v Ljubljano, kulturna kupnost pa dobi kopijo materiala. Delo teh anketarjev e bo v 1974. letu nadaljevalo.

KULTURNI DOMOVI IN DVORANE

Kulturne dejavnosti se rzvijajo v kulturnih in drugih omovih, v raznih dvorinah, knjižnicah itd. Če želimo, a bomo kulturne dejavnosti hitreje razvijali, je treba oskrbeti, da ti objekti ne bodo propadali. Gre celo za eč, domove in dvorane je treba sčasoma obnoviti. V 1974. letu bi opravili le tista popravila, ki so nujno po-ebna ter da se zagotovi upravljalcem domov in dvoran aterialna osnova za redno in temeljito vzdrževanje pr-otorov, ki služijo kulturnim potrebam.

SREDSTVA, POTREBNA ZA REALIZACIJO DELOVNEGA PROGRAMA

1) Gledališka dejavnost	224.631,00	
glasbena dejavnost	116.112,00	
knjižničarstvo	169.643,00	
pomeniško varstvo	34.200,00	
rhivarstvo	22.050,00	
muzejska in likovna dejavnost	72.859,00	
ofinanciranje proslav	15.000,00	
strokovna služba	20.000,00	
vezna rezerva	15.000,00	
vdrževanje domov in dvoran	54.500,00	
epubliški program	360.000,00	1.104.000,00
2) Poslovni prostor mat. knjižnice	270.000,00	
prema knjižnic	40.000,00	
muzejska zbirka	86.000,00	396.000,00
SKUPAJ	1.500.000,00	1.500.000,00

ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE

PRIKAZ POTREBNIH SREDSTEV ZA LETO 1974 IN PRIMERJAVA S PORABO V LETU 1973

	1973	1974	poveč. %
1. Sredstva za gmotno preskrbo	656.010	793.572	20,96
2. sredstva za pripravo delavcev za zaposlitev	1.313.721	1.533.112	16,7
3. Sredstva za dejavnost skupnosti zavoda za zaposlovanje	1.954.258	2.113.297	8,20
Skupna potrebna sredstva za zadovoljitev pravic delavcev in za delovanje strokovnih služb zavoda	3.923.989	4.439.981	13,15
Skupna sredstva po predlogu novega zakona		6.801.776	

od tega občina Laško 348.932, kar je 5,13 % od skupnih sredstev za komunalno skupnost zaposlovanja Celje

Obrazložitev:

Zgoraj prikazana sredstva pod 1. so za gmotno preskrbo nezaposlenih, pri čemer računamo, da se število upravičen-cev ne bo povečalo; pod 2. se sredstva uporabljajo za strokovno usposabljanje delavcev, pa bi se v primeru povečanega števila delavcev na usposabljanju naša ude-ležba v financiranju sorazmerno znižala in pod 3. so pri-kazana sredstva za delo zavoda, kjer smo računali, da se ne bo povečalo število zaposlenih delavcev na zavodu, ter da se ne bodo bistveno spremenili osebni dohodki in materialni stroški.

ŠPORTU VEČJO MNOŽIČNOST

Program TTKS Laško izhaja iz srednjeročnega progra-ma izhodišč, ki jih je sprejela ustanovna skupščina TTKS, izhodišča družbeno ekonomskega razvoja SRS, pregledne ocene delovanja obstoječih telesnokulturnih dejavnosti na območju laške občine in sprejetih stališč SZDL Laško.

Vsi navedeni dokumenti izhajajo iz spoznanja, da je telesna kultura kot dejavnost posebnega družbenega pomena pomemben dejavnik pri odpravljanju neugodnega zdravstvenega stanja zaposlenih občanov, ima pa pomem-ben vpliv na oblikovanje celotne osebnosti človeka.

Pri sestavi programa je upoštevano predvsem dejstvo, da niti eden od zaprtih telesnokulturnih objektov, vklju-čno z novo telovadnico v Rimskih Toplicah, ne ustreza obstoječim normativom za odvijanje telesnokulturnih de-javnosti za potrebe šol, kaj šele za krajevne potrebe.

Rabimo objekte, ki bodo služili telesnokulturni dejav-nosti šoloobveznih otrok, delovnim ljudem in občanom različnih starosti in poklicev. Upošteva je konkretne raz-mere smo v občini Laško med najslabšimi v Sloveniji. S telesno kulturo se ukvarja eden od desetih občanov.

Zato si TTKS zastavlja v letu 1974 naslednje program-ske cilje:

- v okviru možnosti izboljšati materialno bazo ob-jekta kot pogoj za dejavnost
- kar najširše razviti množičnost športa in rekreacije
- izboljšati kvalitetne dosežke in razširiti dejavnost društev.
- izboljšanje materialne osnove in pogojev za delo. Da bi zagotovili kar najhitrejšo izgradnjo objektov, kadrovske potrebe ter ostale pogoje, bo potrebno zago-toviti, zlasti pa:
 - nameniti najmanj 30 odstotkov razpoložljivih sred-stev za izgradnjo novih telesnokulturnih objektov;
 - zagotoviti osnovne pogoje za vzdrževanje objektov, ker še ni uveljavljena amortizacija za osnovna sredstva;
 - zaradi neugodne kadrovske strukture zagotoviti si-stematično redno, izredno ter dopolnilno usposabljanje športnih delavcev;
 - zagotoviti ustrezno organizacijo strokovnega in teh-ničnega dela ter administracijo;
 - potrebno bo zagotoviti propagando (brošure, bil-teni, informacije, lepaki itd.) in
 - zagotoviti ustrezno zdravstveno varstvo športnikov (zdravniški pregledi, služba ob prireditvah itd.).

Razvoj množičnosti

Množična telesna kultura bo potekala v kolektivih delovnih organizacij, društvih, šolskih športnih društvih in krajevnih skupnostih. Osnovni nosilci bodo:

- šolska športna društva (SSD)
 - TVD Partizan
 - komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem sin-dikalnem svetu
 - ustrezni organi ali organizacije v delovnih organi-zacijah
 - rekreacijske sekcije pri šolskih organizacijah
 - nekatere druge organizacije (planinci, taborniki, turistično društvo itd.)
 - ustrezni organi v krajevnih organizacijah
- Za dosego tega cilja bodo potekale naslednje dejavnosti:
- nadaljevali naj bi s sindikalnimi športnimi igrami. Pri tem bo potrebno širiti število organizatorjev.
 - organizirati TRIM s posebnimi akcijami (smučanje, hoja, plavanje, teknovanje na TRIM stezi);
 - V okviru SSD se bodo nadaljevala z republiškim programom določena tekmovanja. Posebna pozornost bo posvečena vadbi in dejavnosti v šolah samih,
 - organiziran bo masovni nastop v okviru tedna telesne kulture,
 - v okviru športnih organizacij in društev Partizan bodo ustanovljeni aktivni za rekreacijo v okviru najpo-pularnejših dejavnosti,
 - organizirane bodo različna usposabljanja organiza-torjev in strokovnih delavcev v DO, KS in SSD,
 - v krajevnih skupnostih bodo ustanovljene ustrezne komisije, katere bodo oblikovalci programov in nosilci rekreacije v krajevnih skupnostih ter
 - organizirane bodo pionirske igre in kurirčkova pošta.

Kvalitetni šport

Kvaliteta je tudi eden izmed pogojev za masovnost, razen tega pa omogoča tudi predstavbo kraja izven meja občine. Izhajajoč iz tega bo skupnost:

- financirala program delovanj v tistih osnovnih or-ganizacijah, za katere smatra, da imajo možnost dosega-nja dobrih rezultatov v okrajnem, republiškem in zvez-nem merilu. Pri financiranju programov bodo upoštevani stroški le za obvezni tekmovalni program in priprave,
- pri nagrajevanju kadrov bo skupnost izhajala iz Samoupravnega sporazuma o delitvi osebnih dohodkov. Amaterske delavce pa nagrajevala smiselno besedilu spo-razuma. Posebno pozornost bo posvetila priznanjem in nagradam posameznikom.
- za dogovorjene prioritete panoge bo zagotavljala minimalno opremo in rekvizite
- ustanovljena bo povezava med množičnostjo in kva-liteto za tiste športe, ki imajo ustrezne pogoje za razvoj.

Financiranje

Za uresničevanje zastavljenega programa predlaga TTKS naslednji načrt dohodkov in izdatkov:

Dohodki	
● iz prispevkov OD 0,54 odstotka	842.400,00 din
● odvod republiki in zvezi	163.480,00 din
● ostanek sredstev	673.920,00 din
● samoupravni sporazum za povečanje baze nad DD 0,12 % (po predlogu RTKS 0,66 %	156.000,00 din
Skupaj dohodki	829.920,00 din
Izdatki	
● nove investicije in invest. vzdrževanje	354.170,00 din
● vzgoja kadrov	25.000,00 din
● stroški dejavnosti osnovnih organizacij	309.750,00 din
● občinska prvenstva, druge izventek-movalne prireditve, organizacije	11.000,00 din
● dejavnost in akcije za razvoj množičnosti	61.000,00 din
● materialni izdatki, nagrade in OD	55.000,00 din
● obvezna rezerva	10.000,00 din
Skupaj izdatki	829.920,00 din

KAKO BO POTEKALA RAZPRAVA

Politični aktiv v laški občini se je odločil za nekoliko drugačen potek razprave pred sklepamem družbenih dogo-vorov o financiranju temeljnih interesnih skupnosti v ob-čini, ko so to storili v Celju in morda še kje. V današnji številki Novega tednika objavljeni programi in zahtevki za financiranje dejavnosti interesnih skupnosti bodo osnova za razpravo v delovnih organizacijah, pa naj gre za samo-upravne organizme ali za politične organizacije. Jasno je, da imajo pobudo v temeljnih organizacijah združenega dela sindikalne organizacije, v krajevnih skupnostih, ki povezujejo tudi zasebne obrtnike in kmete, pa ima pobudo v rokah SZDL.

Cez nekaj dni, odlašanja namreč ne sme biti, bo poli-tični aktiv sklical na skupni posvet predstavnike iz vseh TOZD, vseh političnih skupnosti, interesnih skupnosti. Podjetja bodo kot delegati zastopali predstavniki samo-upravnih organov, političnih organizacij in vodstev podje-tij. Podoben bo sestav delegacij, ki jih bodo poslane krajevne skupnosti. Obogatena s stališči svojih kolektivov, občanov s terena, bodo na tem posvetu prišli bolj do izraza predlogi delovnih ljudi, njihovi pomisleki, njih mnenje. Tu bo tudi priložnost za menjavo mnenj, za pojasnjevanje nejasnosti.

Sveda s tem občinskim zborovanjem razprava ne bo končana. V kolektive, kjer bodo to želeli, bodo odšle sku-pine pojasnjevalcev vseh štirih programov, sicer pa na-meravajo v interesnih skupnostih v tem času kar najbolj izkoristiti člane skupčin in izvršilnih odborov, ki so prisotni malone v vseh delovnih organizacijah in ostalih družbeno-političnih organizmih.

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

Dve plati pokojnin

Kmetje kooperanti se lahko pokojninsko in invalidsko zavarujejo pod enakimi pogoji kot delavci. Tako je že določeno v zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in s statutom skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije. Razpravljajo le še, kako to uresničiti. O tem naj skleneta pogodbo skupnost zavarovanja in združna zveza SR Slovenije.

Pri pripravljanju pogodbe se kaže dve nekoliko nasprotujoči si težnji. Prva ima predvsem socialni motiv, druga pa tudi gospodarskega.

Mnogi kmetje menijo, naj bi tako pokojninsko in invalidsko zavarovanje, kot ga imajo delavci, bilo omogočeno vsem kmečkim ljudem, ki bi se hoteli zavarovati in bi zmogli plačevati prispevke. Njihovih dohodkov iz kooperacijske proizvodnje naj ne bi natančno ugotavljali. Druga stran pa zagotavlja stališče, da bi se kot pogoj za zavarovanje kmetov naj uveljavila le trdna kooperacija z organizacijami združenega dela in defanski dohodki iz nje. Pravijo, naj bi pokojninsko zavarovanje kmetov spodbujalo tudi k večji proizvodnji in k uveljavljanju samoupravljanja kmetov tako, kot določa zakon o njihovem združevanju.

Predlog kmetov je jasen. Najnižji zavarovalni znesek naj bi bil enak minimalnim osebnim dohodkom delavcev v kmetijstvu. Za tiste, ki bi se želeli zavarovati za višje zneske, bi določili več kategorij, ne da bi ugotavljali njihov stvarni dohodek. Mesečni prispevek bi bil okrog 21 odstotkov od zavarovalnega zneska.

Mnogi kmetje pa ne vedo, da bi pri delavskem pokojninskem zavarovanju morali imeti 25 oz. 20 let zavarovalne dobe, preden bi dobili pokojnino. Taka pokojnina bi bila še vedno za polovico nižja kot pokojnina delavca, ki bi imel pri enakih osebnih dohodkih 40 let delovne dobe. Starejši kmetje bi torej morali dokupiti veliko let. Koliko bi jih zmoglo tako plačilo in ali bi se jim zdelo še sploh koristno? Tako zavarovanje bo torej koristilo predvsem mlajšim kmečkim ljudem, ki bodo lahko zbrali dovolj zavarovalne dobe brez večjega dokupa let.

Zagovorniki takega predloga pravijo, naj kooperacija ne bo le trdna pogodba, ampak naj kmetje kooperanti tudi vedo, kaj se dogaja z njihovimi pridelki in živino oz. mesom, dokler ne pridejo do porabnikov; naj sodelujejo tudi o prodaji in o delitvi dohodka, ustvarjenega pri tem.

Tako samoupravljanje kmetov je sicer že določeno z zakonom o združevanju, zapisano pa bo tudi v novi ustavi. Nekatere kmetijske organizacije pa tega še ne upoštevajo. Kmetove pravice se končajo ob prodaji pridelkov ali živine. Pogoj, da taka kooperacija ni dovolj za pokojninsko zavarovanje, naj bi spodbujala in silila kmete, da bi zahtevali od svoje zadruge ali obrata za kooperacijo, naj uvede pravo proizvodno sodelovanje.

Namen je dober. Vprašanje pa je, ali bodo kmetje uspešni. Ker niso doslej, bo tudi v prihodnje šlo trdo. Ker pa je taka usmeritev razvoja naša vasi in kmetijstva bila postavljena že na 2. seji konte-
rence ZK Slovenije, jim bodo morali pomagati vsi, ki so dolžni uresničevati sprejeto načela. JOŽE PETEK

GLIN Nazarje

KMETJE V TOZD

Predstavniki delavcev štirih temeljnih organizacij združenega dela v GLIN Nazarje so v soboto svečano podpisali samoupravni sporazum o združitvi TOZD v delovno organizacijo GLIN Nazarje. V tem največ-

jem podjetju mozirske občine so ustanovili štiri temeljne organizacije združenega dela, in sicer: TOZD gozdarstvo Nazarje, TOZD lesna industrija Nazarje, TOZD mizarstvo in tesarstvo Smreka Gornji grad in

TOZD kmetov kooperantov lastnikov gozdov. Poleg tega so ustanovili tudi delovno skupnost skupne službe.

Ob tej priliki smo naprosili za krajše izjave predstavnike delovnih ljudi tega kolektiva.

FRANC VALTE, dipl. oec., predsednik komisije za uresničevanje ustavnih dopolnil.

Priprave na ustanovitev temeljnih organizacij v našem podjetju so bile obsežne in temeljite. Delavci so v javni razpravi zelo konstruktivno razpravljali o predloženem gradivu ter dajali mnoge pripombe. Po pravici moramo povedati, da smo bili pravzaprav z razpravo kar presečeni, saj niti nismo pričakovali, da bodo delavci pokazali tolikšen interes. Mislim, da so pri nas ljudje zelo podrobno seznanjeni s temi stvarmi, seveda pa se najdejo tudi posamezniki, ki ne kažejo do-

STANKO POLCNIK, delovodja, predsednik delavskega sveta.

Kljub temu, da samoupravljanje tudi doslej ni bilo pri nas slabo razvito, nasprotno, kar pridno smo delali, pa se seveda z ustanovitvijo TOZD odpirajo nove možnosti. Delavci bodo še neposredneje vključeni v vse procese odločanja, ker bodo predvsem v še večji meri zainteresirani kot doslej. O gošpodarjenju in položaju v podjetju bodo še bolj podrobno informirani. Mislim, da si s tem odpiramo možnosti za še boljše gospodarjenje.

Franc Jeraj, kmet iz Ljubnega: Za kmete je to nadvse pomemben dogodek. Končno smo dobili to, kar smo hoteli in za kar smo se zadnji dve leti nadvse borili. Ustanovitev lastne TOZD znotraj Glina pomeni začetek novega obdobja, ko bomo tudi kmetje na samoupravni bazi sami odločali o skupnih zadevah. Doslej je vse prepogosto stokrat bilo tako, da se je eno govorilo, drugo pa delalo, kmetje pa smo bili pri tem vedno ogoljufani. Seveda obstajajo tudi še dvomi pri nekaterih kmetih, kar ni nič čudno. Toda na najboljši poti smo, da jih enkrat za vselej in v celoti odpravimo. To je resnično pomemben dan, katerega pozitivne posledice se bodo pokazale v bodočnosti.

B. STRMČNIK

TEŽAVE Z ODDAJO ŽIVINE

Medtem, ko se še vedno pogovarjamo o mesni krizi, ko so časopisi polni karikatur s praznimi mesnicami, lahko na žalost ugotovimo, da na drugi strani odkupi klavne živi ne pešajo.

Takšno slabo ekspektivnost kažejo nekatere prevzemnice pri Gornjesavinjski kmetijski zadruzi Mozirje. Znani so primeri, ko so bili kmetje točno dogovorjeni s prevzemniki o odkupu bikov, ko pa so leti živino prignali, prevzem ni bil mogoč. Tako so nekateri celo po trikrat gonili živino kilometre daleč, a zaman. Pojasnilo je bilo skopo. »Živina ne more biti prevzeta, ker jo je že preveč.«

V eni izmed zadnjih števk Kmečkega glasa je bil o takih primerih napisan aktualen članek, v katerem je avtor navajal, da sploh ni vprašanje odkupa bikov, saj obstaja nekje v Ljubljani oddelek za rezerve, kjer odkupijo bike po ceni 16 dinarjev za kg, kar je celo precej več, kot so najnižje odkupne cene pri zadrugi.

Ali ne bi bilo pošteno v primerih, ko zadruga ne more odkupiti živine, o tem pravočasno obvestiti kmetovalce, da je ne bi gonili zaman, saj je to zelo naporno in drago. Vedeti je treba, da se 500 kilski bik vne da» kar tako.

PEPI MIKLAVC

BELA TELETINA, RDEČE GOSPODINJE

TELETA NAMENJENA PREDVSEM ZA PITANJE — TAKOIMENOVANA »BELA TELETINA« SA MO V NEKATERIH KRAJIH — GOVEDINJE DOVOLJ SE ZA GLOBOKO ZMRZOVANJE

Daljša odsotnost iz nekega kraja ali iz civiliziranega življenja se pozna na človeku, če drugače ne, vsaj po drobni vsakdanjih stvareh.

Hodil po zemlji... oprostite... mesnicah sem naših. Nenadoma se mi je zavrtalo v močlane, da moram nekje kupiti teletino. Ne vem, morda je bil to samo občutek, da me po negativnem odgovoru mesarji gledajo posmehljivo, kot da sem prišel z drugega planeta. Res je, da so mi v eni od mesnic ponudili žilav kos, ki ga verjetno nihče ni hotel kupiti, toda to je bilo tudi vse.

Ko sem naslednje jutro odšel iz Celja v Sentojuro me je pot najprej vodila v klavnico Kmetijskega kombinata k upravniku Karlu VREČARJU.

»Hja, ponudba dobre domače živali je zelo velika in delno vsebuje tudi izvoznostno kvaliteto,« mi je takoj zagotovil. Pod tem sem razumela goveje in svinjsko meso, zanimala pa me je predvsem teletina.

»Imamo dovolj veliko ponudbo za odkup telet iz kooperacije. Vendar vedno telet, ki imajo po konstrukcijski pogoj, odbiramo za pitanje, vzrejo. To je približno 80 odstotkov vsega odkupa. Te dajemo v vzrejo kooperantom ali lastni proizvodnji, ostala teleta, ki po vzgradbi niso primerna za pitanje, gredo v zakol. In če to razdelite po malo prodajni mreži v več naselij, je razumljivo, zakaj ni šentjurske teletine veliko. Tako mesnica »magistrata« dobi pol teleta ali celega. Jasno, takoj je razprodano.«

In res je splošna usmeritev takšna, da je dobrih telet škoda za zakol. Zato pa je dovolj govejega mesa. Domače tržišče prevzame polovico ponudbe

šentjurske klavnice, ostalo pa gre delno v izvoz in delno v skladišča za globoko zmrzovanje. Priprava na sezono! Torej brez skrbi, goved je dovolj.

Pri telečjem mesu poznamo še »specialno kategorijo« takoimenovano »bela teletina«. »Bela teletina« vzgajajo na posestvu »Loki pri Zusmu«. Živali stalno stoje vsaka v svojem boku, vzreja je draga in temu primerna je tudi cena. Prav zaradi te »specialne kategorije« cena bele teletine formira mnogo svobodnejše kot za druge kvalitete mesa. Bela teletina je mogoče dobiti v obmejnih občinah, v Ljubljani in v — Sentojuri. V Sentojuri pa ne zaradi tega, ker je tu tudi klavnica, ampak iz povsem drugega vzroka.

Cena je visoka. Povprečno 45 dinarjev za kilogram, cena zrezka pa doseže višino tudi med 70 in 80 dinarji.

Obmejne občine, Ljubljana in Sentojura so dovolile, da na njihovem območju prodajajo »bela teleta« po takšni ceni. Celje tega ni sprejelo. Verjetno je bila bojazen, da bi ob tako dragi beli teletini, gospodinje postale preveč rdeče!

Morda pa bi le bilo prav, da se pojavi tudi v celjskih mesnicah. Gospodinje danes že tako ali tako zelo redko pri mesu kupujejo na kilograme, toda v hiši je lahko bolnik ali otrok, ki bi mu človek rad »privoščil« tudi kvaliteto meso. Hrana mora biti pestra in zato mora biti takšna tudi izbira mesa. V Ljubljani, kjer prodajajo belo teletino, izredno cvete tudi prodaja konjskega mesa, proti kateremu imajo mnogi predsodke, v tujini (n. pr. Francija) pa izredno radi segajo po njem.

M. SENCAR

IZLETNIK - Celje

podjetje za promet, turizem in gostinstvo

Komisija za kadre objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. PRAVNIK

POGOJI: višja ali visoka šola — pravna smer in 3 leta delovnih izkušenj,

2. ANALITIK

POGOJI: končana višja šola — ekonomske smeri in 3 leta delovnih izkušenj,

3. ADMINISTRATOR v hotelu Celeia

POGOJI: končana srednja šola — ekonomske smeri, eno leto delovnih izkušenj in znanje enega tujega jezika,

4. REFERENT za obračun v hotelu Golte

POGOJI: končana srednja šola — ekonomske smeri, 3 leta delovnih izkušenj.

Vloge pošljite na naslov: »IZLETNIK« Celje, podjetje za promet, gostinstvo in turizem — kadrovska služba. Rok prijave 15 dni po objavi. Informacije lahko dobite po telefonu št. 23-455.

SMARTNO

TO SI ŽELIMO

Pred dnevi so se zbrali odborniki KS, SZDL in drugih delovnih organizacij ter funkcionarji gospodarskih in političnih organizacij iz Venja v Smartnem ob Paki. Sklenili so, da bo potrebno storiti vse, da bo kraj napredoval. Zedinili so se, da se je treba najprej povezati z Vodno skupnostjo Celje in zahtevati, da se takoj spomladi prične prepotrebna regulacija Pake na območju Smartnega ob Paki. Takoj, ko se bo začela izvajati regulacija Pake, namerava tovarna Gorenje Velenje postaviti dva bloka z 20 stanovanji za svoje delavce. V pritličju blokov bodo trgovine. V zvezi s tem se že dogovarjajo s trgovskim podjetjem Tehnocomercator iz Celja in z ERO Velenje. V teh prostorih bi bil tudi poštni urad, splošna in zobna ambulanta ter stanovanje za zdravnika. Ker je sedaj skozi sredino vasi močan promet, bodo storili vse, da zgradijo obvozno cesto za Pako.

ŽELIM SI TRAKTOR

Med tistimi mladimi, ki ni avtomobila, industrija, temveč so ostali na zemlji, je tudi Konrad Brunšek, mlad kmet iz Andraža nad Polzeto. O srečanju z njim sem ga posilil, naj mi kaj pove o svojem delu in problemih.

»Bela je na kmetih vedno dovolj, pa tudi problemov zmanjka. Jaz sem kmetoval preusmeril predvsem v sadjarstvo in živinorejo. Imam sektorov obdelovalne zemlje, kjer pridelujem krmo, v sosednjaku pa imam le največje sadne sorte. V bližini prihodnosti bi si rad kupil traktor, s čimer bi nam bilo delo precej olajšano. Glede kreditov za posodabljanje kmetijstva pa mislim, da morali biti vezani na manjše daljše vračilne roke, da bi preveč obremenjevali kmetije. Medtem ko so obrestni kar znosne.« T. TAVČAR

Hišice v Hrvatskem Zagorju so kot igracke: posejane po obronkih gričev, raztepane ob cesti Kumrovec—Klanjec, tik ob rečici Sotli tolčejo svoje dneve. Kot da se tam nikoli nič ne spreminja. Kot da tam ne teče čas. Vrbe ob Sotli so desetletja enake: skrivenčene, upognjene in utopljene v premošnjevanje. Najbrž so takšni tudi ljudje. Slika človeka v Hrvatskem Zagorju je vseskozi enaka. Je pa ta človek dobričina in rad skoči na pomoč. Tudi človeku onkraj Sotle, Slovencu. Sedaj in še prej, med vojno. To je znana stvar. O tem se govori. Zlasti še sedaj, ob tridesetletnici pohoda Štirinajste udarne divizije na Štajersko. Preko Hrvatskega Zagorja.

JOŽA JURAK SE POSVETUJE

Pod mrak smo prišli v Hrvatsko Zagorje, v Plavič. Pred hišo Jožeta Turjaka je zalajal pes. Bolj civilni, kot lajal. Privezan na verigo se je tgal in kraspal s tačkami po zemlji. Vstopili smo. V vežo smo zaslišali otroški jok.

Joža Jurak, nekdanji aktivist, je počival za mizo. Ze nekaj časa ga matra bolezen. Vodena bolezen, pravi. Glas je zmučen, hripav, obraz živahen. Joža Jurak si objema glavo.

V bajti so še ženske in otrok, Jožev vnuk Igor. Živahen dečko. Po stenah svete podobe in starinska ura. Vse kot takrat, ko je Joža sprejel prav v tej koči oficirje Štirinajste udarne divizije, Kajuha in njegove.

»Ze 17. I. 1944 so prišli k meni oficirji XIV. divizije, da bi se posvetovali o prehodu čez Sotlo.« je z močnim glasom, ki se je tu in tam utrgal, spregovoril Joža.

»Takrat smo se domenili, da bo prehod čez Sotlo 3. februarja. Prehod smo morali odložiti, ker so nastopile določene težave. Seveda smo pred tem imeli več sestankov. Zbirali smo se v Plaviču, pri Slaviču. Ta je imel hčerko, učiteljico, ki je bila že kar od začetka naša aktivistka. Tako je tudi njen oče sodeloval z nami. Bilo pa jih je svedala še več, moral bi malo pobrskati po spominu, da bi izrgal ime.«

Na Pokleku, pri Slaviču, so se dogovorili, da bo naslednji prehod divizije 5. februarja. Začeli smo graditi most. Gradili smo dvakrat, ker ni bilo to-

PO SLEDEH XIV. UDARNE DIVIZIJE

PREKO SOTLE NA ŠTAJERSKO

Naši ljudje se radi pohvalijo s »svojimi« partizanskimi enotami. Rekli boste: zakaj »svojimi«? Tako je to: Pohorci se še danes radi spomnijo na legendarni Pohorski bataljon, ki je tako žalostno končal. Kozjanci pri svojih vsakdanjih pogovorih ne morejo mimo svojega Kozjanskega odreda in njegove, njihove pesmi Le naprej odred Kozjanski. Zgornjesavinčani govore o svojih Šlandrovcih kot o svetinji, ljudje s Ptuskega polja še žive s svojim Lackovim odredom.

Vsaka pokrajina ima svoje. Domicili se vrste.

Štirinajsta udarna divizija, ki se je v ter dneh pred tridesetimi leti že odpravila na pot iz Suhorja v Beli krajini, ima »svoje« povsod in vsi si jo nekako lastimo: Štajerci, Notranjci, tudi Dolenjci in Kočevci pa še drugi. Štirinajsta divizija je torej čisto naša. Še posebej ponosni so nanjo Štajerci, torej tisti ljudje, ki so jo sprejeli medse v februarjskih dneh 1944, čeprav je divizija imela v svojem sestavu najmanj Štajercev. Za svojo pa si jo laste tudi Zagorci, ljudje onkraj Sotle...

čno rečeno, kdaj divizija pride. Tudi 5. februarja jih ni bilo. Tako je torej prvemu mostu, zgrajenemu 27. januarja, sledil še drugi.

DIVIZIJA PRIDE

6. februarja je divizija končno le prišla. Bilo je okoli ene popoldne in proti Plaviču se je začel zgrinjati vojska. Joža Jurak je ocenil, da jih mora biti okoli 1500.

»Takrat sem, verjemite mi, prvič videl pravega partizanskega vojaka. Opremljenega s puško in vsem, kar pritiče. Dobro oblečenega, kar je bila v tistih časih prava redkost. V njej so bili ljudje vseh slojev, še en duhovnik je bil. To je bilo ljudem všeč, saj veste, kako so ljudje. Takrat so prišli k meni oficirji pa pesnik Kajuh, ki je že prej bil tukaj, pa oni Slamič, inženir, ki živi danes v Novi Gorici, no, in vaš predsednik, Sergej Kraigher. Polna hiša jih je bila. Povedal sem, da je most zgrajen.«

Igorček ni dal miru. Nemirno je stegoval ročice in hotel k dedku, ta pa je zamišljeno vrtel očala in prebiral vrstice na drobnih listih. Igorček se je hočeš nočeš moral uto- lažiti.

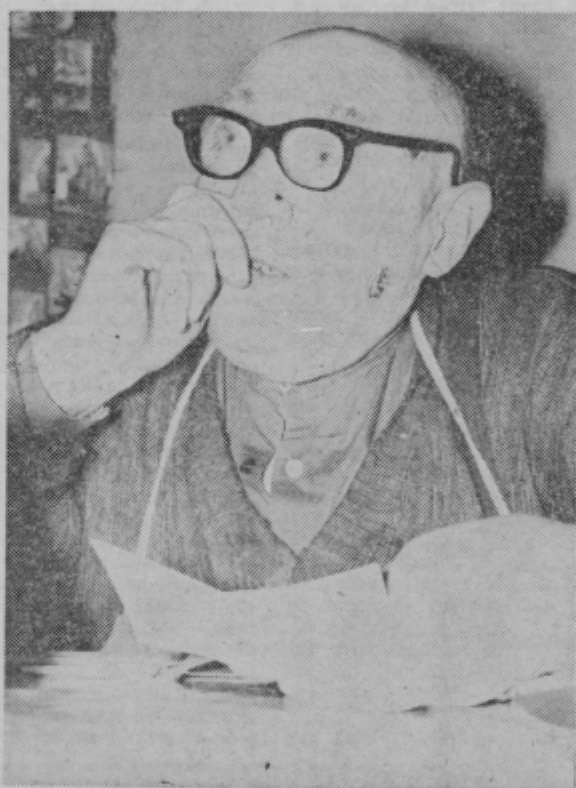
»Zanima vas, kako smo gradili most. Ja, kako, tako pač kot vsaki drugi

most. Les je bil najvažnejši. Dali so ga ljudje. Prečne drogove nam je dal gospod Jaeger, lastnik tukajšnje graščine, kjer sem bil upravitelj in sem se zdaj, to bo že kakšnih štirideset let. Sinovi so bili v partizanih pa tudi gospod je poznal našo stvar in ni nič rekel. Sam sem podiral smreke. Potem smo vse skupaj zvlekli tja dol k Sotli, k tistemu grmovju in lepo pri belem dnevu gradili. Nihče nas ni vprašal, kaj delamo in zakaj. So pač mislili, da most potrebujemo za svoje potrebe.«

Ko je divizija prišla do Plaviča, jim je komandant spregovoril nekaj besed. Joža Jurak se danes spominja, da je bilo to nekaj toplejšega, prisrčnega in predvsem ohrabrujočega.

»Takole je dejal: Fantje, tam preko je Slovenija. Pred nam: je izredno težka naloga. Na oni strani so Hitlerjevci zelo močni. Bodite hrabri, borili se boste za svoje starše, brate, sestre, za domovino. Pazite nase, pazite na tovariste. Hudo bo, marsikdo bo padel, pustil življenje na Štajerskem. Ne smemo kloniti.«

Na Jožo je govor močno deloval in še danes se ga spominja skoraj v celoti. Najbolj pa se spominja prehoda. Pravi, da so se fantje po prehodu

vrgli na tla in poljubovali zemljo, domačo zemljo...

Ko so odšli, je bil prehod za Jožo končan. Divizija je onstran sprejel čevljar Rupnik in jo vodil do Drenskega rebra.

»Zdaj bi rad povedal še, kdo je gradil most, nam je ob slovesu rekel Joža. To so bili Miha in Nikola Regvat iz Plaviča, Martin in Rudolf Bračun, tudi iz Plaviča, Maček Drago in Dragutin Pondeljak iz Plaviča, jaz in pa Karlo Mauko ter nje gov učenec, ki mu ne vem imena, ga je pa pozneje raztrgala mina ob Sotli. Od teh sta umrla še dva: Rudolf Bračun in pa Karlo Mauko.«

Prijazna je bila tale zagorska hišica, kjer živi Joža Jurak v spominih na Štirinajsto. Najbrž je tudi divizijo tako prijazno sprejel kot nas. Takšni ljudje se ne spreminjajo. Če nič drugega, verjamem tistemu lesku v očeh. Joža, hvala za toplot!

SEDLARJEVO PRIČAKUJE ŠTIRINAJSTO

Preko majhnega mostu, pa ne stoji tam, kjer je

Danes pravijo, da je bilo hudo le v kazenskih taboriščih, v Dachauu, Auschwitzu, Buchenwaldu in drugje. To ni res, tudi nas so pretepali, lakotovali smo in delali. Ni prav, da nas tako obravnavajo. Vsak, k. so ga utrgali z domače zemlje, je po svoje trpel.«

Pepca je povedala, da se vneto pripravljajo na sprejem borcev divizije, ki bodo prišli sem, v Sedlarjevo. 6. februarja letos. Povabili jih bodo po hišah, jih pogostili in jim nudili vse najboljše. Tako bi naredili tudi takrat, pred tridesetimi leti, če bi jih le pustili doma. Tako pa so se po njihovih domačijah šopirili Kočevjarji in Besarabci...

Nekaj hiš naprej stoji Vrenkova domačija. Oba Vrenkova, Marija in Alojz, sta bila ob prehodu Štirinajste v pregnanstvu. Ze novembra 1944 so jih izselili v Turingen. Marija je bila takrat noseča. Sin Alojz se je rodil še v Nemčiji, pozneje, ko je bil star 10 let, se je utopil v Sotli. V tisti Sotli, preko katere so se pomikali borci in strmeli v kozjansko hribovje.

»Bilo je hudo,« se spominja Alojz Vrenko. »Takrat sem imel naročenega Štajerskega gospodarja, tudi v Nemčijo. Prebral sem, da je prišla prav pri moji vasi na Štajersko XIV. banditska divizija in da bo kmalu uničena, ker da so ji že kar ob prihodu Nemci povzročili velike izgube. Nisem verjel, skoraj nisem hotel verjeti. Tako zelo smo bili navezani na domovineo in prehudo bi bilo, da bi bilo to res. Vseskozi sem bil zaveden Slovenec in hudo mi je bilo zaradi tega. No, pozneje, ko smo se v juliju 1945 vrnili, smo ugotovili, da je Štajerski gospodar lagal, da so se Nemci samo izgovarjali, da je vse skupaj prekleto laž.«

Tudi Vrenkovi se pripravljajo na sprejem borcev. Vas Sedlarjevo je osnovala poseben pripravljalni odbor in sedaj se vse več ali manj vrti okoli XIV. udarne divizije.

»Toliko kruha in vina pa že še imam, da ljudje ne bodo šli lačni in žejni od nas,« je zatrdil Vrenko. »Mislim, da je to celo naša dolžnost. Štirinajsta je mnogo prispevala k temu, da smo svobodni, da lahko počnemo, kar hočemo, govorimo, kar je resnica. Kadar človek ne sme povedati tega, kar mu leži na srcu, kot je bilo za Nemčijo, potem je slabo. Ne vem, kako bi bilo na Štajerskem, če ne bi bilo divizije. Vidite, nisem je videl, pa mi vendarle dosta pomeni.«

Niso je videli pa jim vendarle dosti pomeni. Na to ugotovitev smo nalezeli domala povsod v Sedlarjevem, čeprav so bili vsi v izgnanstvu, v Nemčiji. Ljudje v Sedlarjevem še predobro vedo, kaj pomeni besedica domovina.

Natresli smo vam nekaj utrinkov iz dni, ko je Štirinajsta udarna divizija prešla rečico Sotlo. Vsega se ne da napisati. Če bi hoteli še to, potem bi morali pisati tudi o pregnanstvu. O snegu. O domala vseh Zagorcih v tistih krajih, ki so stopili kot eden na pomoč diviziji. Vseh dni še ni konec. Še je čas za to.

Besedilo: Milenko Strašek

Sliki: DRAGO MEDVED

Alojz in Marija Vrenko: Bili smo v Nemčiji, v pregnanstvu...

MED ZAVODNJSKIMI IN ŠENTVIŠKIMI GOZDOVI

MEDVED, KI
GOJI RIBE

To je bil Vinko Medved, mož, ki se je po invalidski upokojitvi umaknil v gozdove med Zavodnjo in Št. Vidom nad Šoštanjem. Umaknil se je k mami, ki so jo Nemci leta 1944 v hudi borbi s partizani tako obstrelili, da je brez roke in slepa. Bili so tisti zadnji zmagoviti boji štirinajste in ko so se Nemci z vsemi silami oprijemali zadnje, že počene slamice.

smreke in tam spodaj, čisto spodaj, življenj!

»Tam dobi stanujem. Skromno je, vendar vseeno toplo,« je skromno zamomljal in nas povabil v tisti klin, v tisti Medvedji brlog. Ko sva z našim sodelavcem Lojzeto Ojsterškom stopila v Medvedov dom, sva ostala presenečena. Ne toliko zaradi številnih lovskih trofej in pisemnih priznanj (vmes je tudi priznanje predsednika Tita — red dela s srebrnim vencem), bolj zaradi lično urejenega prostora, kjer je v omari veliko dobrih knjig, poleg pa magnetofon in televizor.

»Po večerih pridejo sosede in malo gledamo televizijo in klepetamo. Popijemo kozarček in potem na spanje. Tu pri nas ima že skoraj vsaka hiša televizor. In tako večerni dolgčas preganjamo tako, da se obiskujemo in pogovarjamo.«

Prinesel je svežega domačega kruha (peče mu ga soseda), ki je bil boljši, kot vsako pecivo v slaščičarni. Gledal sem skozi okno...

»Vidite, tam so krmilnice. K meni prihajajo srne in zajčki, sploh niso več plašni, udomačili so se. Mirno lahko grem do njih in jih opazujem. Tako so se navadili, da prihajajo po cele srnje družine. Veste, srnjad je moja »bolezen«. Rad jo

imam. Sam sem bolj gojitelj kot »pobijalec«. Pobijati je lahko, vendar lepše je te lepe živali gledati, opazovati. Vidite, tistile breg pokrit s snegom, je ves prehojen od srnjadi in zajčkov.«

Vinko se je začel ukvarjati z lovom že leta 1950, prvič pa je šel na lov na divjega prašiča leta 1955.

»Takrat smo v naših krajih prvič po prvi svetovni vojni zasledili to mrcino in to v Opretnjekovemu. Pogon smo organizirali kolektivno.«

Ste že videli medveda?

Med širokim nasmehom je priznal, da ga je. V živalskem vrtu... Tudi mi smo bili veseli, da je pred nami sedel čisto pohleven in domač Medved z imenom Vinko. Ta Vinko pa ima še drugega knjička, ki je za tiste kraje izredno nenavaden. Goji namreč ribe! Da, prav ste prebrali, goji ribe in to postrvi, amerikanke in naše. Ze tri leta in vsako leto jih vložijo novih tisoč kosov. Slabši graben je uredil v bazenčke in v vsakem ima en rod rib. Dela z njimi je seveda veliko, vendar Vinko v tem uživa. Zaenkrat jih prodaja še ne, samo takole prijateljem dovoli, da malo namočijo trnek in katero odnesejo domov. Tudi sam sem poskusil v ribolovu na nadmorski višini več kot 800

metrov in (ta ni ribiška, ampak resnična) ulovil štiri ribe. Sicer pa to ni kakšen poseben uspeh, če pomislimo, da bi jih lahko kar z rokami lovil, toliko jih je. S trnekom pa sem tako hitro zategnil, ko se je riba približala, da sem jo ujel kar za žilodec! Kakorkoli že, lov je bil več kot uspešen, še bolj uspešen pa je Vinko, ki iz čiste ljubezni do živali in narave tam v tistem svetu, v tistem klinu, v tistem Medvedjem brlogu, goji ribe in skrbi za divjad.

»To je hobi. Rad lovim že iz rane mladosti, jem pa jih ne toliko. Mogoče kakšen kos kdaj. Veste, sem ljubitelj narave. Narava je odprta knjiga, ki je ne bomo nikoli do kraja prečitali.«

Ste kakšno zgodbičo tudi zapisali?

»Sem. V Lovca sem veliko pisal, zdaj pa sem »prefaulast«.

Fotografirate?

»Tudi. Tale majhen fotoaparati imam, pa kar dobro dela.«

Segel je po obsežnem albumu in pokazal posnetke. V glavnem je posnel samo srnjad. Lepo!

Se je v teh krajih, kjer ste med vojno veliko hu-

dega doživeli, kaj premaknilo na bolje?

»Seveda se je. Veliko, povsem vam, veliko! Od cest do elektrike in tako naprej. V našem predelu

Vinko Medved med branjem kronike kraja, ki jo je vrsto let skrbno vodil.

ima skoraj 80 odstotkov kmetij televizorje! To je nekaj, kajne?»

Ste komunist?

»Sem, od leta 1950 dalje. Bil sem tudi eden prvih predsednikov delavskega sveta v LIIK v Šoštanju. Pred leti sem bil odbornik krajevne skupnosti, zdaj sem predsednik odbora za splošni ljudski odpor. Vam povem, da smo med najbolj aktivnimi v občini in da ne bi bilo sovražnika, ki bi prišel v naših krajih skozi.«

Na stenah vam visi veliko najrazličnejših priznanj?

»Seveda, če sem pa povsod bil, samo pri »afežu« ne.«

Kakšni so ljudje v vaših

krajih?

»Do skrajnosti poštena. Imate organizacijo zvez borcev?

»Seveda jo imamo. Zavodnje in Št. Vid skupaj. 80 nas je.«

Ste bili v partizanih?

»Seveda.«

Pa mama?

»Sicer ni bila v partizanih, pomagala pa jim je. Tu notri, v tem klinu, v tem medvedjem brlogu je bilo varno. Velikokrat so šli mimo kurirji in se ustavljali, pogreli in kaj pojedli. Mati je bila dnarica in kočarica, veliko ni bilo, kar pa je bilo, tisto je dala.«

V tem klinu so bile tudi borbe med sovražnikom in štirinajsto?

»Bile. Tjale v tisti breg so se podili. Mati je plela nogavice in ko je zaslišala pokanje, je prišla ven. Takrat je bila zadeta. Zdaj je brez roke in slepa...«

Kateri problemi tarejo vaše kraje?

»Kmetije se opuščajo. Mladi gredo v dolino, starejši ostajajo. Res pa je, da se kljub temu izredno veliko število kmetij preusmerja v specializacijo. Vedo, da jim bo samo tako lažje. Borimo se za delavski avtobus, saj se okoli 90 ljudi vozi na delo v dolino. S pošto so problemi, saj jo dobimo trikrat tedensko. Velikokrat dobim pošto za stanek, ki je že bil...«

Takšen je Vinko Medved. V tem zapisu smo poskušali predstaviti osebnost, ki leta življenja preživlja v naravi, ob koreninah smrek, ob potoku, kjer so njegove ljubljene ribe in divjad. Rahlo upognjen in trdega koraka pa povsem miren opravlja delo. Zdi se mi, kot da je prav tisto čudovito mirno okolje naložilo tudi njemu mirnost, skoraj demonsko stoičnost.

Takšnega medveda, kot je Vinko Medved, je prijetno srečati.

»Pridite poleti, ko bodo borovnice. Saj sem vedno doma!« TONE VRABL

To je pogled na Medvedji brlog z ribnikom v potoku.

Takole pa izgleda začetni lov, ko ti morajo celo hrano za ribo natakni na trnek.

Po tistih lepih krajih, kjer ni bilo družine, da bi v svojih vrstah imela izdajalca, sem hodil že pred petimi leti, ob 25-letnici štirinajste. Zdaj sem bil ponovno tam, v Zavodnji in še malo više. V petih letih se je veliko spremenilo. Dobili so široko asfaltirano cesto (največ so pomagali vaščani), obnovljeno šolo, novo trgovino in še marsikaj. Ravnotelej osnovne šole, drugače tudi priznani slikar Jože Svetina, v teh dneh hiti, da bi končali pod bregom smučarsko vlečnico. Upajo, da jih sneg ne bo prehitel in da bo do snega vlečnica gotova. V kraju je več novih hiš, pred njimi avtomobili, s katerimi se vozijo na delo v dolino. Kmetije se počasi, toda načrtno usmerjajo v specializacijo. Nekateri v živinorejo in mlekarstvo, drugi poskušajo s kmečkim turizmom, ki bi baje tam gori lahko lepo zacvetel. Pomaga jim tudi banka s krediti in čez leto dni bodo prišli pogledat, kaj so naredili, koliko je treba še vložiti in v kaj. Tam gori (resnično, skoraj so pripeli pod nebo) pravzaprav nikoli ne sitnarijo, ampak delajo. Ne pričakujejo veliko obljub, kajti vedo, da od obljub še nihče ni obagatel. Treba je prijeti z lastnimi rokami, seči v lasten žep in odriniti denar, da bi si naredili tisto, kar bi jim olajšalo življenje. Saj ne rečejo, da jim oni v dolini ne pomagajo, samo je že tako, da najprej naredijo vse pred svojim pragom, potem pridejo še drugi na vrsto. Kako dolga je vrsta... Torej se je bolje opreti na lastne moči. In ljudje tam gori se opirajo. In to uspešno. Kot so se uspešno upirali pred tridesetimi leti, ko niso vedeli, kdo te za katerim grmom čaka in od kod bo priletele. Takrat so tisti kraji bili eno samo pokanje, eno samo pobijanje, ena sama velika bitka, kako uničiti sovražnika in zadati svobodno in sproščeno v tistem čudovitem zraku in stopiti brezbrizno po senožitih in gozdovih, stopiti v hišo prijatelja, popiti čašo močnega in reči besedo dve o dnevu, delu, zdravju in podobnem. Potem pa z veseljem prijeti za delo, pogrniti kravo ali konja v breg (danes to delajo že s traktorji), zaorati v dišečo zemljo in zvečer brez skrbi, da ti bo kaj švigalo nad glavo, leči v posteljo.

In o vsem tistem in današnjem smo paberkovali v prijetni gostilni birtinje Vide v Zavodnjah (rekla je, da bodo čez kakšen mesec že domače povojne klobase), potem pa smo jo z Vinkom Medvedom mahnili proti njegovemu domu v Medvedji brlog, kot pravijo tistemu kraju, kjer prebiva. Bolj ko smo šli proti vrhu, bolj smo bili sredi ogromnih gozdov in snega, ki ga je tam več kot v Zavodnji. Nato je z roko pokazal v ozko grlo, na katerega dnu je tekel droban potok, ob njem pa sta stali dve lični leseni hiši. Prvi trenutek se mi je zazdelo, kot da vidim neke prizore iz pravljice. Zgoraj modrica, malo nižje beli klobuki vršacev, še nižje pobotne

RADO PLAUSTAJNER: DO KITAJSKÉ IN ŠE DALJE (1)

HONG KONG

VEČ KOT SAMO SVET SUZIE WONG

18-urni udoben polet iz Londona se končuje. Pri-
ljubljeni Jumbo jet —
Boeing 747 — 355 ton
težko letalo s 348 potni-
ki na krovu se počasi
spušča proti pristajalni
stezi in že pristane.

Hong Kong po kitaj-
sko Hsiang Kiang, nas je
sprejel. Nenarejeno vlju-
den in prijazen je nasme-
h vodiča, simpatična Kitaj-
ka Novine Chui, kateri se
s prijateljem. Ljubljana-
nom Milanom predstaviva
v avli etatske zgradbe.
Ob nama so že tudi osta-
li člani skupine. Osem
Angležev, zakonca iz ZDA,
in štirje Nizozemci. Štiri
dni nas bo Novina spre-
mljala po tej britanski
kronski koloniji, ki leži
ob ustju reke Chu v
jugovzhodni Kitajski, da-
leč od nas, oddaljeni pri-
bližno 14.000 km, za dva-
dratno pot v Ameriko.

Marsikateri izmed bra-
cev bo ob imenu Hong
Kong pomislil na pogod-
bo, s katero naj bi ga
Kitajska leta 1898 prepu-
stila Angležem v 99 letni
zakup. To ni povsem to-
čno, kajti Angleži so že v
prvi polovici 19. stoletja
imeli v lasti hribovit otok
Hong Kong (75 km²), po
katerem ima kolonija tudi
ime. Nadalje več manjših
otokov ob njem in polo-
tok Kowloon (9 km²), ki
je že del celine in ga od
otoka Hong Kong loči le
čudovit preliv, širok ko-
maj 4 km, pod katerim je
sedaj avtocesta, številni
trajekti pa še vedno nu-
diijo zvezo med otokom
in Kowloonom in prav to

prevozno sredstvo je še
posebej priljubljeno. Ti-
sto, kar so Kitajci dali v
zakup, je le ozemlje, ki
se imenuje New Territo-
ries (947 km²), kjer je
sedaj industrija in plodna
zemlja kolonije. Kaj se
bo zgodilo po preteku za-
kupne pogodbe, še nihče
ne ve. Za enkrat sociali-
stična Kitajska ne kaže
nagibov, da bi razdrla za-
kupno pogodbo in si pri-
svojila Hong Kong, čeprav
ji tega ne bi bilo težko
storiti. Toda ne samo vi-
soka zakupnina, ki jo LR
Kitajska prejema, temveč
tudi zaslužki z dobavo
pitne vode, hrane in dru-
gega dajno matični deže-
li precejšen dobiček. Da
ne omenjam še tega, da
je marsikateri strateško
važen material prišel v
LR Kitajsko le tako, da
je bil najprej poslan iz
Hong Konga v bližnjo,
nekaj 10 km oddaljeno
portugalsko kolonijo Ma-
cao, kot pomoč Portugal-
ski, od tam pa je izginil
v LR Kitajsko. Zato Hong
Kong zaenkrat nemoteno
uživa gospodarski razcvet,
kar najbolje dokazuje oko-
liščina, da je štel pred
II. svetovno vojno pol
milijona prebivalcev in jih
danes ima že štiri mili-
jone, od katerih je 99 %
Kitajcev.

Središče kolonije je
pristanišče. Razteza se
tako na severni strani
otoka Hong Kong, kot
tudi na južni strani polo-
toka Kowloona, ki je pre-
ko preliva. Samo mesto
nima uradnega imena
Hong Kong, ker ga sesta-

vljata dejansko dve me-
sti. Že omenjeni Kow-
loon z 1,5 milijona pre-
bivalci, ki s svojimi ban-
kami, trgovskimi pred-
stavništvi, predelovalno
industrijo in z možnostmi
nadaljnega prostorskega
razvoja predstavlja srce
kolonije, ker ji daje
utrip in moč življenja.
Na otoku Hong Kong
ostaja dvomilijonsko me-
sto Victoria, upravno sre-
dišče kolonije, živahno
zaradi trgovine, a se za-
radi pomanjkanja prosto-
ra ne more več širiti. To-
da v dejanskem življenju
dobi človek vtis, da gre
v bistvu za eno in isto
mesto na dveh bregovih.
Tako Hong Kong tudi do-
življaš in takoj se zgle-
daš v tega očarljivega
lepotca, kjer razmeroma
visoki griči rastejo kar
iz morja in dajejo s tem
pristanišču ter mestu
posebno globino in lepo-
to, svojstveno podobo, ki
človeku oplemeniti spo-
min. Na obeh straneh
preliva so nebotičniki kot
kocke, postavljeni po po-
bočjih gričev, da bi bili
ob sami obali zaradi po-
manjkanja prostora stis-
njeni drug ob drugem. So
nemi čuvaji pristanišča in
hkrati kot igračke vabijo
mornarje in turiste, da se
zakade med nje iskat za-
bave, deklet in ugodnih
nakupov. Na ulicah je vr-
vež, ne samo od reke
ljudi, ki pojenja le ob
zgodnjih jutranjih urah,
temveč tudi od številnih
avtomobilov, taksistov,
dvonadstropnih avtobusov,
ki so takšni kot v Lon-

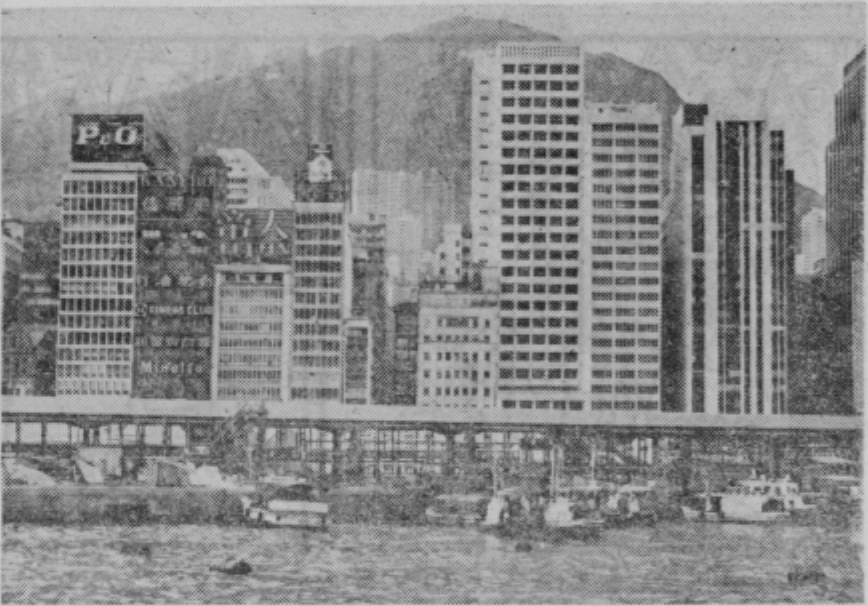
donu, in še od marsiče-
sa. Ponoči mesto po sli-
kovitosti in domiselnosti
svetlobnih reklam ne za-
ostaja za ameriški ve-
lemesti, presega pa na-
ša evropska velemesta.
Posebej je Hong Kong
znan po svojih nočnih lo-
kalih, ki jih je brez šte-
vila in za vsak žep. Bolj-
ši so v Kowloonu, v po-
sebnem predelu Tsim Sha
Tsui, predvsem za mor-
narje v Victorii, v zna-
nem predelu Wang Shai.
Znani film »Svet Suzie
Wong« je najbolje poka-
zal blišč in bedo tega
nočnega življenja in lju-
di, ki ga živijo. Ta svet
je sicer značilnost Hong
Konga, toda Hong Kong
je le dosti več...

Z Milanom imava že
podrobneje določeno, kaj
bova obiskala v teh štirih
in pol dneh bivanja. Želi-
va videti še dosti več kot
nudi turistična agencija
in zato že pri priči, takoj
po prihodu, zgineva v me-
sto, najprej na Wat Mar-
ket, ki mu pravijo Nočni
lokal revežev in leži ob

samem pristanu trajektov
v Victorii. Ker sva se ho-
tela tja peljati s tramva-
jem, za katerega je tre-
ba odšteti samo nekaj
drobiža, sva imela dovolj
dela, da sva poulično
prodajalko časopisov, pri
kateri sva si hotela izme-
njati bankovec, s tem da
sva hotela kupiti kitajski
časopis, prepričala, da
naju ne zanima pornografs-
ka literatura, temveč le
običajen kitajski dnevnik,
katerega po pravici pove-
dano, še pravilno nisva
znala držati v rokah.

Na Wat Marketu je bilo
kaj videti! Seveda ne gre
za trg v običajnem smi-
slu besede, temveč za
prostor ob pristanišču,
ker se zvečer zbirajo rev-
nejši prebivalci, bodisi da
si ob stojnicah nakupijo
večerjo, ali pijačo, ali pa
da opravijo kakšen drug
nakup, z željami, da bi
z malo denarja veliko do-
živeli. Toda tako revni kot
so kupci so tudi prodaj-
alci. Saj nihče ni nudi-
l na prodaj večje količine
blaga, hrane ali pijače.

Živahnost pogovorov, tu
slikovito opisovanje ne-
kega dogodka, tam dvogo-
vor, ponudba in povpra-
ševanje, vse to naju pre-
senet, čeprav jezika ne
poznavamo. Vsemogoči du-
hovi in dišave dajejo po-
seben četrto dimenzijo
temu prostoru. Človek
strmi in gleda in težko
dojame, da je lahko ne-
kdo zadovoljen, če pove-
čerja nekaj riža ali po-
dobnega. Čudi se trgovcu,
ki prodaja električni tok
sosednjim prodajalcem
hrane, s tem da proizva-
ja z delovanjem manjšega
naftnega motorja. Živ žav
je bil popoln in midva
sva si stalno otipavala
žepe, da ne bi žeparji, ki
so za Hong Kong znani
in posebna nadloga, našli
nova dva dobavitelja. Dru-
ga stran tega žeparstva
je zanimiva, kajti Hong
Kong ima tako imenova-
no ulico Cat Street, kjer
je vsakodnevni »sejem
tatov« in lahko naslednji
dan kupiš tisto, kar ti je
bilo prejšnjo noč ukrade-
no. (Dalje prihodnjič)

Prostor je v Hong Kongu zlata vreden

Na podlagi 170. člena zakona o davkih občanov
(Uradni list SRS, št. 7-73/72, 3-5/73 in 14-117/73)

izdajajo davčne uprave

SKUPŠČINE OBČIN CELJE,
LAŠKO, MOZIRJE, ŠENTJUR
PRI CELJU, ŠMARJE
PRI JELŠAH, VELENJE
in ŽALEC

POZIV

k vložitvi napovedi za odmero
davkov občanov

za leto 1973 za zavezance, katerim se
odmerjajo davki po preteku leta in
za leto 1974 za zavezance, katerim se
odmerjajo davki vnaprej za tekoče
leto

Napoved je treba vložiti do vključno
31. januarja 1974.

Napoved za odmero davkov morajo vložiti za l. 1973.
1. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samo-
stojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih
dejavnosti, katerim se davki odmerjajo po dejans-
kem dohodku o dohodkih, doseženih v letu 1973.
2. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samo-
stojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim
se davki odmerjajo po dejanskem dohodku o do-
hodkih, doseženih v letu 1973.

3. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz avtor-
skih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, katerim
se davki odmerjajo po dejanskem dohodku o dohod-
kih, doseženih v letu 1973.

4. Zavezanci davka na dohodke od premoženja in
premoženjskih pravic o dohodkih, doseženih v letu
1973. Pod navedeno obliko davka spadajo tudi do-
hodki, doseženi z oddajanjem stanovanjskih ali po-
slovnih prostorov oziroma zgradb v najem ter do-
hodki od podnajemnin, dohodki od oddajanja
opremljenih sob pa le, če doseženi dohodek presega
znesek naveden v javnem pozivu k vložitvi napovdi
za odmero davkov občanov.

5. Zavezanci posebnega prispevka pod 23. členu za-
kona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju za
leto 1973, če so njihovi dohodki iz naslova pokoj-
nine skupno z dohodki iz delovnega razmerja, sa-
mostojne dejavnosti ali dela na podlagi pogodbe
o delu v letu 1973 presegli 46.440,00 dinarjev in pod
pogojem, da so v skupnem dohodku ostali dohodki,
brez pokojnine, udeleženi z več kot 6.966,00 dinarjev.
Za leto 1974

1. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samo-
stojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih
dejavnosti, katerim se odmerjajo davki v pavšalnem
letnem znesku za leto 1974.

2. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samo-
stojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim
se odmerjajo davki v pavšalnem letnem znesku za
leto 1974.

3. Zavezanci davka od premoženja za leto 1974:
a) kateri posedujejo stroje, orodje in inventar, če
s temi sredstvi pridobivajo dohodek, pod pogojem,
da skupna, še neodpisana vrednost teh sredstev pre-
sega 150.000,00 dinarjev. V navedeno skupno vred-
nost se ne štejejo sredstva, katerih posamična vred-
nost ne presega 10.000,00 dinarjev;

b) kateri posedujejo motorne čolne ali druge plov-
ne objekte na motorni pogon, razen občanov, ki jim
je ribištvo osnovni vir sredstev za preživljanje.

Napoved za odmero davkov morajo vložiti:
za leto 1973

— zavezanci iz 1. in 2. točke pri davčni upravi obče-
ne, v kateri opravljajo dejavnost oziroma plačujejo
davek od samostojnega opravljanja te dejavnosti;
— zavezanci iz 3. točke pri davčni upravi občine, v
kateri imajo stalno prebivališče;

— zavezanci iz 4. točke, če gre za dohodke od ne-
premičnin pri davčni upravi občine, na katere ob-
močju nepremičnina leži, če gre za dohodke od pre-
mičnin pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo
stalno prebivališče.

za leto 1974

— zavezanci iz 1. in 2. točke pri davčni upravi obče-
ne, v kateri opravljajo dejavnost oziroma plačujejo
davek od samostojnega opravljanja te dejavnosti;
— zavezanci iz 3. a točke, ki so hkrati zavezanci
za davek iz obrtnih ali drugih gospodarskih dejav-
nosti, pri davčni upravi občine, v kateri plačujejo
davek od opravljanja dejavnosti; drugi zavezanci
pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno
prebivališče;

— zavezanci iz 3. b točke pri davčni upravi občine,
v kateri imajo stalno prebivališče.

Napoved za odmero davkov je treba vložiti na pred-
pisanem obrazcu, ki se dobi pri davčni upravi ob-
čine.

Pozivamo zavezance, da napovedi vložijo v roku,
določenem v tem pozivu, ker bo za nepravčasno
vložitev napovedi odmerjeni davek povečan za 5 od-
stotkov, zavezancem, ki ne vložijo napovedi pa za
10 odstotkov.

SKUPŠČINE OBČINE
Davčne uprave

NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA „ZA BISTRE OČI“

Med reševalce s praviimi rešitvami nagradne slikovne uganke bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din
- 2.—6. nagrada: po 50 din

Izrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, Gregorčičeva 5, 63000 Celje. Na pisemski ovitek napišite ZA BISTRE OČI. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 31. januarja.

„ZA BISTRE OČI“

Sličici se razlikujeta samo v dvajsetih podrobnostih. Boste našli vse?

BREZ BESED

NOVOLETNI IZŽREBANC

Za novoletno nagradno skandinavsko križanko, objavljeno v Novem tedniku 27. decembra, smo dobili 611 rešitev. Napake so bile zelo redke. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (200 din): MILOŠ SAGADIN, 63000 Celje, Ljubljanska 33
 2. nagrada (100 din): SREČKO ČERNE, Rečica 20, 63270 Laško
 3. do 6. nagrado (po 50 din) prejmejo: ELZA GOLEŽ, 63230 Sentjur 194
 - NINO COKAN, 63310 Zalec, Ul. talcev 5
 - NUSA ULAGA, Trubarjeva 54/b, 63000 Celje
 - JOŽE KROSL, Skalce 52, 63210 Slov. Konjice
- Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

REŠITEV NAGRADNE SLIKOVNE KRIŽANKE

Vodoravno: pst, Cezar, Vrsno, mangan, Aka, Emile, cenik, triola, Sand, omega, Petra, sklep, tkivo, akant, grand, Etna, anoda, stara, astra, eks, ol, mrož, Emona, jesen, At, dno, Enej, jajce, aras, vitez, putka, VI, ploškev, ocedek, hren, Aztek, tona, zapikovanje, rebra, okit, CI, AP, Ca, strehar, triko, INA, AK, šiv, oniks, prisklednica, ilo, teror, firma, Knosos, lega, pamet, skuta, agent, ogenj, ničla, akord, arte, alkar, snaga, alarm, Eol, kl, Asja, okret, idoli, Ane, tank, orjak, zidava, Koper, trpin, AV, ognitev, Asirec, sito, šansa, leto, otrobi, tram, Arnič, Amon.

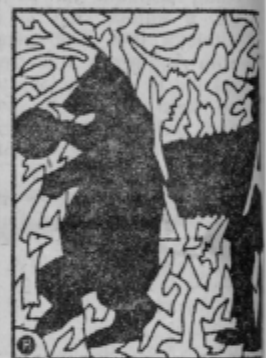
NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno uganke »Kaj se bo prikazalo« objavljeno v Novem tedniku 10. januarja, smo dobili 10 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): JANKA KLANCNIK, Rečica ob Paki, 63327 Smartno ob Paki
 2. do 6. nagrada (po 50 din) prejmejo: DRAGICA BELAK, 1. maj 61420 Trbovlje
 - GORAZD LAZNIK, 63000 Lje, Vruncova 9
 - LOJZKA BRVAR, Občina leč, 63310 Zalec
 - IRENA BRINOVSEH, Bo 47, 63341 Smartno ob D
 - VINKO CVEK, Sp. Mestn 1, 63253 Pristava pri M nju.
- Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

Rešitev nagradne slikovne uganke

Glej sliko!

CELJAN MIRKO KOVIČ O TREH LETIH V TUJSKI LEGIJI

METRESA ABESINSKA ROZI

Šel se je zdomca in postal legionar francoske tujske legije. Po štirih mesecih drila je prišel Afar in Iso, od Francije še močno odvisno »žepno« republiko ob Rdečem morju. V Džibutiju, glavnem mestu in pristanišču je bilo pravcato francosko oporišče, zato je tretjina prebivalcev v njem vojakov.

Mirko Kovič zdaj ni bil več tako na vrhovi. Če ni bil v službi, je bil prost. Tudi denar, ki ga je dobil, je bil zdaj njegov in je z njim razpolagal. Toda kaj kmalu je spoznal, da je njegova prostost navidezna. Le kletko so mu povečali. Seveda se je v Džibutiju hudo dolgočasil. V četi je bilo nekaj Jugoslovancev. Bil je nek Makedonec, nek Markovič iz Zalca, ki je bil v legiji že pet let, spoznal pa je tudi znanca, nekdanjega celjskega boksarja, ki se je menda pisal Korošec. 1200 frankov plače je večina sproti zapravila. Najstarejša obrt je v Džibutiju cvetela da je kaj. Oštarij in barov je bilo na vsakem koraku, tako da skrbi, kako se znebiti cvenka, sploh ni bilo. Dolgčas in surovost službe je bila za večino legionarjev usodna. Navajeni, da jim ni

treba za nič skrbeti, da zanje mislijo drugi, se po preteku let težko privadijo normalnemu življenju. Če pa so podvrženi pijači in jim hitro zmanjka denarja, so tedaj dva po odpustitvi v legiji in podpišejo še za tri leta, pa še za tri in spet...

Legionarji, ki so bili v Džibutiju že dlje časa, se seveda radi ponudijo za svetovalce. Novinci usluge plačajo s pijačo. Tako so večkrat šli skupaj v mesto. Ko je bilo denarja več, v boljše lokale, ko ga je bilo treba že varčevati, potem v kasabo, predmestno naselje. Tu so po hišah imej pijače. Če so vojaki prišli, so se moški umaknili iz hiš, da so gostje ostali sami z ženskami, ki pa niso bile samo zato tam, da bi nalivale kozarce. Kovič je sprva mislil, da so to zasebne javne hiše. To tudi so in

hkrati niso. Za denar se tu prodajajo tudi zakonske žene, matere ponujajo hčere, bratje sestre. Treba je živeti...

Ko je še tako taval in v veseljih družčinah ostajal brez denarja, je Mirko Kovič še večkrat pomislil na beg. Vedel je, da po moški poti ne bo šlo, kajti pristanišče je bilo stalno pod nadzorstvom. Saj se pisati ni mogel. Pismo za Jugoslavijo bi bilo tudi drugače sumljivo. No, pa mu je le nek Hrvat pretihotapil pismo domov in čez čas je dobil od staršev odgovor. Čeprav je bil v gruči šestnajstih kolegov, ki so si delili eno spalnico, so se mu vili solze kot otroku. Še bolj ga je grizlo, da bi jo popihala.

V Etiopijo morda? Abesini, ja je vendar prijateljska dežela? Spomnil se je cesarja Haile Selasie v družbi s Ti-

tom... Zaupal je skrivnostno misel nekemu.

»Si nor?!« ga je posvaril tovariš. »Še ni dolgo, ko so jih pripeljali od tam. Ujet dezertir iz legije nemalokrat prekolne lastno mater, da ga je rodila. Briga siromašnega Abesinca, pohlepnege vaškega poglavarja, da je nekdo Jugoslovčan. Tristo frankov ki jih legija izplača vsakemu, ki ovadi begunca, je preveč mi kavni in odtehta majčkeno slabe vesti.«

Če ni mogoče, potem pač nič, si je dejal Mirko. Treba bo zdržati tri leta in v tem času izkoristiti vse možnosti, da minejo čim bolj prijetno in koristno.

In domislil se je dveh stvari.

Najprej se je vpisal v desetarski tečaj, ki ga je uspešno opravil in zato zaslužil enkrat več. In ker je več zaslu-

ži, lovače in cipe v pristanišču in kasabi pa so se mu gnusile, si je omislil metreso. Rozl. Abesinsko dekle, ki je prišlo v Džibuti, da bi svojo prikupnost čim bolj vnovčila. Ni bila ena tistih iz dna. Imela je stanovanje in bila na voljo enemu, ki je bil pripravljen toliko plačati, da je skrbela zanj, mu stregla, mu v vsem ustregla, in, kakšno razkošje, bila mu je tudi zvesta. V dveh letih je imel nešteto možnosti, da bi jo zasačil, kako se »honorarno« vda za koga, a je ni zasačil. Rozl. ni bila zamolklo temnopolta. Imela je rahel rjavkast ten, velike črne oči in bujne goste lase. Znala je

dobro kuhati, prala mu je mu nudila prijetno družbo. Se je oglašil zmučen in njen po službi ali pa se in željan ljubezni. No, tu mesto ga z njo ni bilo. ita. Bila je čista, nevpada prijazna. Čeprav je svoj denarjem storila je hotela, mu je vselej pokazala, kaj je kupila kega malenkostnega darila bila vesela.

»Naj rečem, da je bila pa? Mislim, da si tega ne služi, čeprav vem, da morala, takoj ko sem oči Džibutija, poiskati novega jake, ki jo je vzdrževal.« (Prihod KORIST IZ SMO

CELJAN MIRKO KOVAČIČ O TREH LETIH V TUJSKI LEGIJI

zaupno

PREDEBELA SEM

Hodim v osmi razred in sem za svoja leta precej razvita. Visoka sem 177 cm, tehtam pa 70 kilogramov. Prosim te, če mi lahko poveš, kako naj shujšam. Vem, da boš rekla, da si to že neštetokrat povedala, vendar jaz sem že na vse načine poizkušala, pa uspeha ni bilo. In še to. Desna dojka me na desni strani vedno boli, včasih pa tudi leva. Ali je to zaradi razvoja? Prsi imam že kar precej razvite, zato me skrbi. Prosim, če lahko na to dogovorim.

SABINA

DRAGA SABINA, odgovorim že lahko, samo ne vem, če bo kaj uspeha, ker vem, da zelo rada ješ. To je tudi razumljivo, saj si v letih razvoja in telo potrebuje veliko hrane. Samo kakšne, draga Sabina? Jej veliko zelenjave, sadja, malo kruha ali skoraj nič in ne pij veliko tekočine. Receptov za hujšanje ti ne bi svetovala, ko pa vem, da se jih nekaj časa držiš, potem pa se lačna nabutaš hrane, ki te redi. Misliš si, enkrat ne bo škodovalo, pa škoduje. Tudi recepti brez zdravniškega navodila v tvojih letih niso koristni.

Jej večkrat, pa po malem in izogibaj se mastnih jedi ter testenin. Mesa, nemastnega, pa lahko ješ veliko. Še kaj? Z dojkami je problem in mislim, da so tvoje težave izraz rasti. Če te bodo še skrbele in če se bodo bolečine nadaljevale, pa boš morala stopiti k zdravniku.

NATASA

Oh, ta dekleta

Dokler nisem imel dekleta, sem imel precej težav. Priznam! Sam sem si moral priti srajce in nogavice, sam nakupovati kakšne malenkosti po trgovinah in kar je bilo najhujše, na plesih sem moral vedno sedeti, ker nisem imel dovolj poguma, da bi prošil katero izmed deklet za ples. Ko sem spoznal Mišo, je bilo te težave konec. Se celo nasprotno, zelo sem užival, ko sem gledal druge jante, kako sede za mizami in si ne upajo po plesalke. Prav vam je, sem si mislil, zakaj pa si ne poiščete deke?

No, pa je bilo idile kmalu konec. Začelo se je tedaj, ko sem prišel k njej z novo frizuro.

— Mili, mi je zažrgolela, kje si bil pri frizerju?

— Pri »Centrus«.

— Kaj, tam, kjer dela Mery? Pa si mi vedno zagotavljal, da se sedaj ne boš več menil za druge, ko imaš mene. To pa res ni lepo od tebe. In je kljubovalno zavihala nos ter mi pokazala hrbet. Kaj sem hotel? Dal sem slovo »Centrus« in se odločil, da si poiščem frizerja, kjer delajo sami moški.

— Mili, kje si kupil to novo srajco? je z glasom pretirane ljubosumnosti vprašala nekaj dni kasneje.

— Miša, saj veš, da kupujem takšne stvari v veleblagovnici. Tam je največja izbira.

— In največ mladih prodajalk, me je dopolnila. Kaj sem ti naredila, da ti že sedaj nisem zadosti. Res ni lepo od tebe.

Torej moram za nakupe perila črtati veleblagovnico. Dobro, bom poskusil kje drugod.

Toda ni trajalo dolgo časa, ko sem moral črtati še »Polonco«, kjer sem kupoval nogavice, bližnji bife, kamor sem včasih skočil na kakšno pivo, poslovalnico fotomateriala, kamor sem dajal izdelovati slike, trajiko, kjer sem kupoval cigarete in še marsikaj. Res ne vem, če ne bi moral menjati prav vse prodajalne, da se ne bi nekoč spomnil nekaj boljšega. Komaj sem zagledal Mišo, ki se je vračala z malico, sem jo vprašal:

— Dragica, kje si pa to kupila?

— V taj naši trgovini na vogalu.

— Zakaj pa ravno tukaj? Se ti dopade tisti prodajalec? Zakaj mi potem lažeš, da sem tvoj edini. Dragica, to ni lepo od tebe.

Pomislite, nič mi ni odgovorila. Le od tistega časa me nikoli več ne vpraša, kje kupujem katere stvari. In jaz tudi nje ne.

F. B. K.

KRILO

Krilo dobiva v modi spet vse večjo veljavo. Modno krilo je elegantno, pa tudi športno, je izrazito mladostno ali primerno za resnejša leta. Temu primerno je tudi ukrojeno.

Zopet je postalo priljubljeno ravno krojeno krilo, ki ga krastjo poudarjeni okrasni šivi, všiti žepi in poklopci z gumbi. Še vedno pa je tudi veliko najrazličnejših gub; spredaj, ob straneh ali pa je krilo povsem nagubano. Zelo športen videz daje pozet krojeno krilo, ki pada v mehkih gubah.

Najprimernejši materiali za ta čas so volnene tkanine, emobarvne ali v modnem vzorcu. In še dolžina. Moda pravi, da mora segati do kolen.

STAŠA GORENSEK

KADROVSKI SEKTOR

ŽELEZARNE STORE

O B J A V L J A

naslednja prosta delovna mesta:

ŠEF nabavnega oddelka v komercialnem sektorju

POGOJ: visokošolska izobrazba ekonomsko-komercialne ali tehnične smeri ter nekaj let ustrezne prakse

STROJNI TEHNIK za vzdrževanje v obratu

POGOJ: srednjetehtniška šola in 2 leti prakse

STROJNI TEHNIK — tehnolog v pripravi vzdrževanja

POGOJ: srednjetehtniška šola in 4 leta prakse

VODJA POSLOVALNICEv komercialnem sektorju

POGOJ: VEKŠ I. stopnja ter 4 leta ustrezne prakse

SAMOSTOJNI REFERENT za sistemizacijo delovnih mest v kadrovskem sektorju

POGOJ: organizator dela — ekonomist ter 4 leta ustrezne prakse

VEČ ADMINISTRATORK — STENODAKTILOGRAFOV

za delo v strokovnih službah

POGOJ: poklicna šola administrativne smeri, znanje strojepisja in stenografije, praksa zaželeno.

VEČ DELAVCEV v proizvodnji

Kandidate vabimo, da se osebno zgledajo v kadrovskem sektorju Železarne Store, kjer lahko dobijo dodatno pojasnilo oziroma oddajo pismene prijave za prosto delovno mesto. Objava velja do zasedbe delovnih mest.

Kadrovski sektor ŽELEZARNE STORE

ZLATA ŽILA

Zlata žila ali hemeroidi so odvodnične krtice danke in zadnjika. Nastanejo zaradi zmanjšane elastičnosti in čvrstosti sten dovodnih žil in ven. Moški so bolj prizadeti kot ženske. Vzrokov za nastanek zlate žile je več. Običajno je bolezen posledica čezmernega sedenja, slabega gibanja, toščavosti, zaprte, nastane pa tudi zaradi alkoholizma, jetrnih obolenj in zlorabe odvajalnih sredstev.

Glede na zadnjikovo zapiralko razlikujemo dve obliki hemeroidov, in sicer notranje in zunanje. Notranje krtice rade kvavijo in so lahko vzrok slabokrvnosti. Zunanje običajno ne delajo večjih težav, včasih pa bolijo, skelijo in srbijo. Krtice so v začetku mehke in prožne, šele ko se v njih strdi kri, se spremenijo v trde, kot črešnja velike

grče. Zunanji hemeroidi so radi vnamejo in včasih celo zagnijo.

Zdravljenje zlate žile je dolgotrajno. Prva skrb je redno in mehko odvajanje. Zelo je pomembna higiena zadnjika po vsakem iztrebljanju. Milo in mlačna voda sta tu blagodejna činitelja. Prehrana naj bo blaga, zmerno začinjena. Bolnik naj uživa obilo sadja. Alkohol je škodljiv, zlasti žganje. Bolnik naj se veliko giblje in izogiba predolgemu sedenju.

Za zdravljenje in blažitev težav je danes dosegljiv cel niz zdravilnih pripomočkov — od svečk do mazil. Te predpiše zdravnik. Za notranje krtice so svečke, za zunanje mazila. Bolečine in nevzdržno srbenje si lahko omilimo s sedečimi kopelmi, ki si jih pripravimo tako, da damo v 5 litrsko posodo vre-

le vode pest hrastovega lubja, pest kamilic, šentjanževih rož. Nekaterim pomagajo tudi obkladki s svežo skuto.

Ker so krtice odraz lenega krvnega obtoka, moramo skrbeti, da si ga poživimo. To delamo z izmenjalnimi vročehladnimi kopelmi nog, pa tudi z jutranjo telovadbo ob odprtem oknu. Pa tudi s hojo v službo. Dve minuti tečemo, kolikor le moremo, nato upočasnimo v hojo, da pridemo do sape in nato ponovno v tek. S hitrim dihanjem in z razgibanjem celega telesa pospešimo krvni obtok ter se istočasno tudi osvežimo in tako pripravimo na naporno delo v pisarni ali za strojem.

Če so težave z zlato žilo prehude, ali če so krtice prevelike, se raje odločimo za operacijo. Operativni uspehi so zelo dobri.

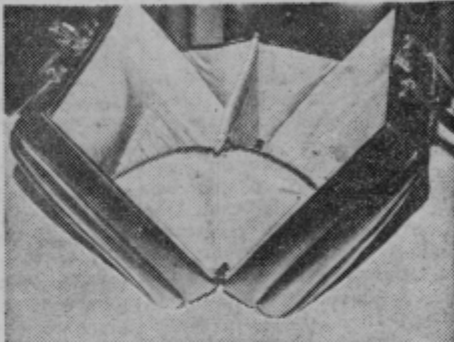
BORIS JAGODIČ

priporočamo

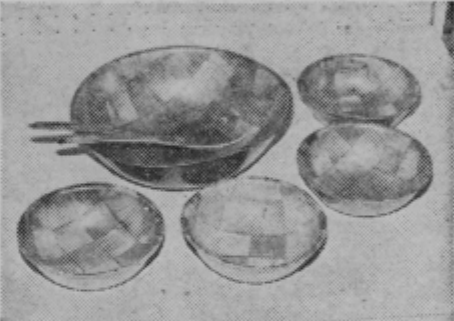
IZBOR PO PRESOJI UREDNIŠTVA

V knjigarni Mladinska knjiga prodajajo lepe indijske šale iz čiste svile v zanimivih orientalskih vzorcih. Cena je 77,05 din.

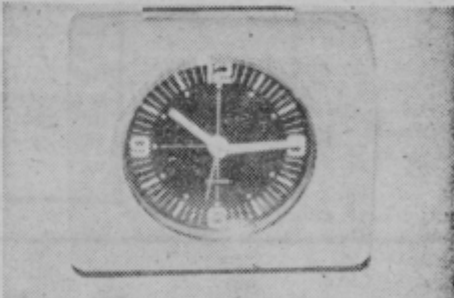
Predstavljamo vam praktično toaletno turbo za potovanja. Na zunanji je lepe oblike, znotraj pa ima predale in žepce. Izdeluje jo tovarna Toko Domžale, prodajajo jo v prodajalni Torbica, stane pa 250,05 din.

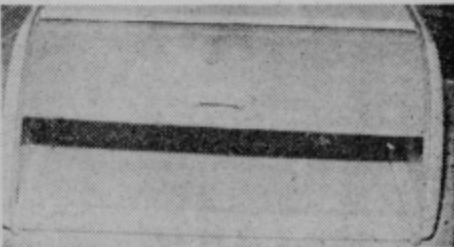
Iz odpornega japonskega lesa tsubaki je narejen lep komplet za solato, sestavljen iz velike in štirih malih skodelic ter pribora. Kupite ga lahko v blagovnici Ideal Kovinotehna za samo 86,40 din.

PEDISPONGE—S je sredstvo, ki hitro in nežno odstranjuje žulje in odebeljeno kožo, pa tudi ostanke nikotina na koži. Kupite ga lahko v Drogeriji Moda, stane 11,45 din.

V blagovnici Ideal — Kovinotehna na Mariborski cesti lahko kupite uro budilko modernih oblik in barve. Ura je znamke KAISER, stane ca 179,50 din.

Praktična posoda za shranjevanje kruha je še zlasti potrebna tam, kjer ni velikih shramb ali pa je stanovanje centralno ogrevano in se kruh suši. V tej posodi ostanke namreč sveži. Prodajajo ga v blagovnici Ideal Kovinotehna za 75,35 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

HOKEJ N. L.

MLADINCI,
NE TAKO!

»V bodoče želimo, da nam sodijo v Celju sodniki iz drugih krajev.« Tako je pisalo v protokolu mladinske tekme za državno prvenstvo v Celju po končani tekmi Celje : Kranjska gora 1:3 (1:3, 0:1, 0:3).

Stavek so v protokolu navedli mladi igralci Celja, ker sta v obeh delih tekme iz Celja, po njihovem mnenju oškodovana domačina. Ne bomo se spuščali v sojenje, ki je bilo vzorno in primerno. Gre namreč za nekaj drugega. Mlado tehnično vodstvo Celja naj vzgaja mladinsko moštvo drugače, kajti z vestnim delom, marljivim treningom in boljšo igro bo tudi več uspeha. Sodniki, naj si bodo iz Celja ali kateregakoli drugega kraja, pa žal ne bodo mogli pomagati celjski vrsti. Vsi skupaj bodo morali v mladinskem moštvu Celja zaigrati bolj resno, kvalitetno in uspešno. Srečanje proti najboljši ekipi mladinskega prvenstva Kranjski gori je bilo kvalitetno, Celjani pa so še vedno žal za nekoliko razredov slabši. Vsem mladim igralcem svetujem, da zaigrajo bolj borbeno in taktično boljše, kajti drugače bodo izgubljali točke, kot so jih dva dni poprej v srečanju proti Slaviji 3:7. Za zeleno mizo ali drugače uplivati na rezultat ni športno. Vsaj v Celju se tega nismo posluževali nikoli. Toliko v vednost mladim hokejistom Celja. Na ledu pokazite svoje znanje!

Hokejisti Gorenja so v srečanju II. zvezne lige v Celju izgubili s Triglavom 3:16. Rezultat je realen. Zaradi številnih izključenih igralcev velenja so gostje v drugem delu igre nadigrali domačine, ki so vse do 23. minute držali rezultat 2:2. Malo manj grobe igre in več zbraniosti v zaključnih akcijah bo prineslo tudi uspeh. Najboljša pri Gorenju sta bila vratar Hlep in strelec treh zadetkov Vrabl.

Prvo moštvo Celja je gostovalo v nadaljevanju zvezne lige v Beogradu proti Crveni zvezdi. Srečanje so Celjani izgubili s 3:5. Poročevalci poročajo, da je bila to izredno ostra in groba igra. Kar 65 kazenskih minut so igralci obeh moštev presedeli na kazenski klopi. Zadetek za Celje je dosegel Bratec. Mladost in neizkušenost mladih igralcev Celja je tokrat tudi botrovala porazu, ki na še ni usoden za celjsko vrsto.

J. KUZMA

ATLETIKA: NARAVA
ZAMENJALA ASFALT

Letošnjo pomlad bodo vse največje kros prireditve na celjskem in velenjskem področju. Celjani so organizatorji republiškega prvenstva (3. marec), Velenjčani pa državnega (10. marec) in balkanskega (23. marec). To je vsekakor lepo priznanje prizadevnim atletskim delavcem tako v Celju, kot tudi v Velenju.

Na zanimivo idejo pa so prišli pri AD Kladivar, kjer so se odločili, da republiško prvenstvo v krosu ne bodo pripravili v Celju (zanemarjanje ni več takšno, kot pred leti), temveč resnično v naravi v manjšem kraju. Odločili so se za manjši kraj v Savinjski dolini — Tabor, od koder je doma tudi republiška rekorderka in državna reprezentantka odlična atletinja Danica Urankar. Sama Savinjska dolina pa je v dolgih letih dala celjskemu društvu mnoge odlične srednje in dolgoprogashe, kot Vipotnika, Naraksa, Primožiča, Zuntarja, Urankarjevo in druge (v drugih disciplinah Vučer, Vidmajer itd.). Tako naj bo

to prvenstvo po drugi strani pa propaganda za tiste, ki bi se morda v naslednjih letih navdušili za kraljico športa. Tereni v Taboru so odlični, tako da problema s programi ne bo. Kladivar pa bo nudil seveda tudi vso pomoč pri organizaciji.

Ko sem se pred dnevi pogovarjal z domačinom, nekdanjim dobrim atletom Kladivarja Primožičem, je rekel nekako takole: »Veseli smo zaupane naloge. Proge so dobre, treba bo samo urediti garderobe (v kulturnem domu) in sanitarije. Mislim pa, da bo to najboljša pot za propagando atletike v Savinjski dolini. Sami se bomo potrudili, da ne bomo razočarali.«

Tako: »narava« bo zamenjala »asfalt«. To je tudi prav, to je tudi smisel, kros, teka v naravi. In naravi se bodo še našli mladi za tek v naravi, ki jih v mestu primanjkuje. Prav zaradi tega si Kladivar zasluži vse priznanje, s tem je treba samo nadaljevati.

T. VRABL

KAČIČ ODLIČNO

Član KK Hmezač Zalec Ludvik Kačič je pred dnevi postavil nov rekord kegljišča v Zalecu. Podrži je 1089 kegljev in tako izboljšal stari rekord, ki ga je od leta 1971 držal Miro Steržar. Povedal je: »Če bom tako vestno treniral kot sedaj, bom verjetno ta rekord še popravil. Mislim pa, da bi se daj, ko smo v republiški ligi, potrebovali trenerja.« Kačičevi boljši rezultati z drugih kegljišč: v Portorožu 1077, v Ljubljani na kegljišču Maksa Perci 1045 in v Kranju 1034. Ker je Ludvik Kačič še sorazmerno mlad kegljač, ima prav gotovo še velike možnosti v tem športu.

T. Ravšar

FERI BENCİK

Nogometaši Smartnega, ki so zadovoljivo zaključili prvi del prvenstva v slovenski nogometni ligi, so se že pričeli pripravljati na drugi del prvenstva. Ker je Feri Bencik iz Celja postal novi trener slovenskega ligaša, smo ga poprašali, kakšen vtis ima po prvih treningih:

»S pripravo smo pričeli že 15. januarja, to pa predvsem zaradi tega, da bi ekipo pred pričetkom tekmovanja najbolje pripravili, saj že v prvem kolu igramo doma z Rudarjem iz Trbovelj, v drugem kolu pa gostujemo v Ljubljani. Po tretjem treningu lahko rečem, da sem dovil o tem kolektivni dober vtis, saj so vsi fantje disciplinirani

Takole sta pri urejevanju skakalnice in nanašanju snega pomagala v Velenju člana SK Izletnik Celje Anton Bolak (levo) in Milan Fortelj (desno). Vsekakor prizadevnost vredna pohvale. Desno: inž. Alojz Jevšenak.

Ko se jesen posavlja in prihaja zima, ni dneva, da ob skakalnicah v Velenju ne bi našli inž. Alojza Jevšenaka, ki se s smučanjem ukvarja že več kot štirideset let, 19 let je predsednik Smučarskega društva Velenje, sprojektiral pa je tudi 23 smučarskih skakalnic širom po Sloveniji. Je tu-

di mednarodni smučarski sodnik in inštruktor.

Doslej največjo skakalnico po njegovem načrtu so zgradili v Meslinju (65 metrov), še večjo (85 metrov) pa gradijo zdaj v Črni. Inž. Alojz Jevšenak živi za smučanje in pravi, da se bo z njim ukvarjal vse do telesa, ko ga bo služilo zdravje. In še

nekaj: prizadevnim smučarskim delavcem v Velenju je kljub pomanjkanju snega uspelo po praviti zadnjo nedeljo smučarske skoke. Sneg enostavno znosili na skakalnico. Nekdo je rekel: »še dobro, da je sneg bil, da lahko tudi v tem času lažje.«

L. OJSTERŠIČ

ŠAHOVSKI MOZAIK

USPEH PROTI HUMANICU

Celjski šahisti so v soboto zaigrali izredno dobro. V Inter ligi so po srečanju proti Voitsbergu (4:4) pridali na svoj konto novih šest točk. Premagali so najboljšo avstrijsko ekipo Humanic s 6:2. Začetek srečanja ni obetel nič dobrega celjskemu moštvu. Gostje so povedli 2:0. Pešec je spregledal v sedmi potni figuri, mladi Planinc pa se je moral predati. Toda tak začetek je dal drugim šahistom voljo in moralo. Vsi so zaigrali ostro in osvojili točke. S tem so si priborili visoko mesto po drugem kolu tekmovanja. Sama zmaga pa je tudi mednarodni uspeh celjskega moštva. Tokrat so za celjsko moštvo igrali: Draksler — Poltnig 1:0, Pešec — Rothmajer 0:1, Bervar — Steinberger 1:0, Jazbec — Neumeister 1:0, Ceglar — Holzer 1:0, Pertinac — Koelldorfer 1:0, Bogadi — Treichl 1:0, Planinc — Peisser 0:1.

V soboto Celjani gostijo kombinirano ekipo Gradca.

ŠEMPETER DRUGI

V hrzopetnem moštvenem tekmovanju celjske regije so tudi letos najboljšo mesto osvojili celjski šahisti, ki so dosegli 23 točk. Zanimivo je, da so šahisti Šempetra drugi z 21,5 točke, sledijo pa Velenjčani 19,5, Zalec 19, Rogaška Slatina 16,5, Čankarna 14, Prebold 13,5, Sentjur II in Nazarje 6 točk. V prihodnjih dneh se začne redno moštveno tekmovanje. Zmagovalec bo postal član druge republiške šahovske lige, Celjani bodo nastopili v mladinskem moštvu.

MLADINSKI FINALISTI

Poročali smo že, da se je trideset mladih šahistov prijavilo za letošnje mladinsko prvenstvo Celja. Predtekmovanje je končano in v finale so se uvrstili iz prve skupine Špillar in Plahuta iz TSS, Planinc in Mikac iz gimnazije ter Kos iz II. osnovne šole in Boštner iz Cetisa, iz druge skupine pa Novak (II. osn.), Orač, Gajšek, Agrež in Subotič iz gimnazije ter Peternel iz pedagoške gimnazije. V prvem kolu sta zmagala Agrež in Peternel, ki sta tudi favorita tekmovanja v letošnjem mladinskem prvenstvu.

J. KUZMA

SPORTNI
UTRINKI

Mlada celjska kegljača G. in Orešnik sta na republiškem mladinskem prvenstvu v I. nju dvojice dosegla lep uspeh, sta osvojila tretje mesto. Šta ponovno opozorila na to, sta med kandidati za mlado mladinsko reprezentanco drža sta 1847 kegljev, Grlan Orešnik pa 858.

x x x

Celjski strelci so sodelovali tradicionalnem tekmovanju Rudarsko svetilko v Hrabi Brez Sršena so osvojili tretje mesto. Med posamezniki je četrti s 262 krogi, Jager pa z 237 krogi.

x x x

Nogometaši Kladivarja, ki že začeli s pripravo na sezono, so poleg trenerja L. viča, ta bo v Celju do konca prvenstva, dobili okrepitev v igralnem kadru. Iz Slobodanskega Novca so prišli Rajko (napadalec), Dubrovko (vratar) in Milutin Milev (vezni igralec). Upamo, da okrepitev poživila celjske nogometašev.

ŠOŠTANJČANKE IN CELJANI

Zaključeno je množično prvenstvo SSD osnovnih šol v košarki. S finalnimi tekmami, v katerih so nastopili občinski prvaki, smo dobili najboljše med najboljšimi. Visoko priznanje si zaslužijo prav vsi, ki so pretekli in ta teden nastopili v Velenju in Šoštanjju. Ne glede na uvrstitev veljajo čestitke zlasti tistim nastopajočim ekipam, ki so se prebile na področni prvenstvu, pa čeprav so brez te lovarne in možnosti vadb v tem letnem času v košarki.

Nadse je razveseljiv kvaliteten napredek, ki so ga pionirji in pionirke prikazali na teh tekmah. Tudi končno najboljše uvrščena moštva so imela polne roke dela v predtekmovanjih, da so se uvrstila v polfinale republiškega košarkarskega festivala. Šoštanjčani so z odprtimi srci toplo navijali za pionirke iz Podčetrčka, ker so prikazale prav lepo košarko, pa čeprav so se znašle na sedmem mestu. To velja prav tako za

pionirke in pionirje iz Mozirja, Laškega in Sentjurja, saj so v primerjavi s prejšnjimi leti neverjetno napredovali.

Se tehnični rezultati:
PIONIRKE: I. skupina — SSD B. Röck : Laško 31:4, Prebold : Podčetrtek 28:16 (11:11), Laško : Podčetrtek 14:12 (12:12, 6:7), SSD B. Röck : Prebold 19:19.

Vrstni red — I. II. osn. Sl. Konjice, 2. Hudinja, 3. Mozirje.

II. skupina — Hudinja : II. osn. Sl. Konjice 9:18, Hudinja:Mozirje 27:10, Sl. Konjice : Mozirje 20:5.

Vrstni red — I. II. osn. Sl. Konjice, 2. Hudinja, 3. Mozirje.

Finale — Mozirje : Laško 8:6, Hudinja : Prebold 18:9 in B. Röck: II. osn. Sl. Konjice 24:20.

Na republiškem polfinalu PF bodo nastopile ekipe iz Šoštanja, Slov. Konjice in Hudinje.

Na področnem prvenstvu

pionirjev je nastopilo osem občinskih prvakov predtekmovanjih je v I. pini zmagala ekipa SSD celjske čete pred SSD B. Röck iz Velenja, Mozirje Rogaško Slatino, v II. pini pa Prebold pred B. Röck, Sentjurjem in Laško.

V finalu so pionirji I. celjske čete iz Celja zmagali nad B. Röckom, ki bi za naslov prvaka igrali Prebold z 28:18. V finalu so bili tretji z zmago nad Zrečami s 35:23. Šoštanjčani peti z zmago nad Zrečami s 34:25.

Tako bodo pri pionirjih stopili v republiškem polfinalu PF SSD I. celjske čete, Celja, Prebold in SSD B. Röck iz Velenja.

Kolajne in diplome na šim posameznikom in ekipam bodo vsekakor služile podbuda za nadaljnjo vadbo in nastopanje v namični igri, ki je pravi mladi rod na osnovnih

Košarka: V nevarnih vodah

Končan je prvi del v II. zvezni košarkarski ligi. Košarkarji Kovnotehne so startali brez posebnih okrepitev in posebnih pripravi, vendar z željo, da dosežejo uspeh. Res je, da Zataknilo se je tudi pri stali na devetem mestu, vendar to ni dovolj, da bi mirno pričakali začetek drugega, odločilnega dela Zataknilo se je tudi pri tekmi z Istragradzvev.m. ki jo morajo odigrati, vendar ker bodo gostovali v Pulji, ni pričakovati kaj več, sploh pa ne po zad-

njem katastrofalnem porazu proti Slovanu v Ljubljani.

Član KK Kovnotehna in naš dopisnik Janez Cepin je povedal, da bo izrednega pomena tekma ve nedeljo, ko bodo gostovali v Bosanski Gradski proti zadnjevršeni ekipi Borca iz Ban'a Luke. To tekmo morajo zmagati in potem se bo lažje ditalo do konca prvenstva. Borac do sedaj še ni osvojil točk, torej bi ga morali premagati tudi Celjani.

Vendar samo ta ugotovitev ni dovolj za zmago. Potrebno bo dobro in zbrano igrati vso tekmo, če se želijo vrniti v Celje s prepotrebnima tačkama Velika ohrabritev bo tudi v vrnitvi Toneta Sagadina, ki bo v nedeljo že zaigral po daljšem času.

Mladinci Kovnotehne so izgubili tekmo v mladinski zvezni ligi z Vrhniko 78:77. Kljub temu, da so vodili še nekaj minut pred koncem, niso uspeli zmagati.

T. VRABL

3. in 4. februarja 1974 LICITACIJA pri CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo 3. in 4. februarja 1974 prodajala na javni dražbi osebne avtomobile in ostalo blago.

Avtomobile v nedeljo 3. februarja 1974 v prostorih Šolskega centra za tisk in papir, Ljubljana, Pokopališka 33 od 8. ure naprej, ostalo blago pa v ponedeljek 4. februarja 1974 od 8. ure naprej v prostorih Carinarnice Ljubljane soba 13-II, Smartinska 152 a.

Ogled vozil in ostalega blaga in vplačilo kavcij bo možen samo v soboto 2. februarja 1974 od 8. do 13. in od 14. do 17. ure v Carinarnici Ljubljana, hala E.

SEZNAM AVTOMOBILOV ZA JAVNO DRAZBO:

zap. št.	vozilo	začetna cena
1.	osebni avto OPEL ASCONA 16 S AUTOMATIC, letnik 1972, zaleten	30.000.—
2.	osebni avto FORD CONSUL L, letnik 1973, zaleten	20.000.—
3.	osebni avto SIMCA 1100 S, letnik 1972, zaleten	18.000.—
4.	osebni avto VW COMBI BUS, letnik 1971, zaleten	20.000.—
5.	osebni avto CHRYSLER 160, letnik 1972, zaleten	17.000.—
6.	osebni avto CITROEN DS 21 PALACE, letnik 1966, zaleten	17.000.—
7.	osebni avto VW 1300, letnik 1966, nevozen	16.000.—
8.	osebni avto VW 1200, letnik 1965, nevozen	16.000.—
9.	osebni avto OPEL MANTA 1900 SR, letnik 1972, zaleten	15.000.—
10.	osebni avto FORD TAUNUS 20 M XL, letnik 1972, zaleten	15.000.—
11.	osebni avto FORD TAUNUS 12 M, letnik 1970, nevozen	15.000.—
12.	osebni avto AUDI 100 S, letnik 1971, zaleten	15.000.—
13.	osebni avto FIAT 850 COMBI, letnik 1965, nevozen	11.000.—
14.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1966, nevozen	10.000.—
15.	osebni avto AUSTIN 1500 MAXI, letnik 1968, zaleten	10.000.—
16.	osebni avto VW 1500, letnik 1963, nevozen	10.000.—
17.	osebni avto FIAT 127, letnik 1973, zaleten	10.000.—
18.	osebni avto MERCEDES 190 D, letnik 1964, zaleten	10.000.—
19.	osebni avto CITROEN DS 20, letnik 1969, zaleten	10.000.—
20.	osebni avto FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, nevozen	9.500.—
21.	osebni avto FORD TAUNUS 15 M, letnik 1966, kararnooliran	9.000.—
22.	osebni avto MERCEDES 200, letnik 1967, zaleten	9.000.—
23.	osebni avto VW 1500, letnik 1965, nevozen	9.000.—
24.	osebni avto FIAT 124, letnik 1967, nevozen	8.000.—
25.	osebni avto FORD TAUNUS 13 M, letnik 1968, nevozen	8.000.—
26.	osebni avto VW 1200, letnik 1962, nevozen	8.000.—
27.	osebni avto BMW 2000, letnik 1969, zaleten	8.000.—
28.	osebni avto AUSTIN 1100, letnik 1966, zaleten	8.000.—
29.	osebni avto OPEL ADMIRAL 2600, letnik 1965, nevozen	8.000.—
30.	osebni avto MERCEDES 220 SE, letnik 1963, zaleten	8.000.—
31.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	8.000.—
32.	osebni avto FORD MUSTANG, letnik 1972, zaleten	8.000.—
33.	osebni avto OPEL KADETT, letnik 1970, zaleten	7.000.—
34.	osebni avto OPEL KADETT COUPE, letnik 1964, nevozen	7.000.—
35.	osebni avto PEUGEOT 404, letnik 1967, nevozen	6.500.—
36.	osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	6.000.—
37.	osebni avto VW 1200, letnik 1966, zaleten	6.000.—
38.	osebni avto AUDI SUPER 90, letnik 1967, zaleten	6.000.—
39.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	6.000.—
40.	osebni avto AUSTIN 1100, letnik 1966, zaleten	6.000.—
41.	osebni avto FORD TAUNUS 15 M, letnik 1967, zaleten	6.000.—
42.	osebni avto VW 1500, letnik 1966, zaleten	5.000.—
43.	osebni avto BMW 1600, letnik 1963, nevozen	5.000.—
44.	osebni avto VW 1500, letnik 1964, zaleten	5.000.—
45.	osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	5.000.—
46.	osebni avto FORD TAUNUS 20 M TS, letnik 1966, zaleten	5.000.—
47.	osebni avto FORD TAUNUS, letnik 1966, zaleten	5.000.—
48.	osebni avto VW 1300, letnik 1967, reg. karoserije, zaleten	5.000.—
49.	osebni avto FORD CORTINA, letnik 1963, nevozen	4.000.—
50.	osebni avto PEUGEOT 304, letnik 1973, reg. motorja	4.000.—
51.	osebni avto FIAT 1500 L, letnik 1966, zaleten	4.000.—
52.	osebni avto FORD CORTINA, letnik 1963, zaleten	4.000.—
53.	osebni avto FIAT 1500 L, letnik 1965, nevozen	4.000.—
54.	osebni avto VW 1200 AUTOMATIC, letnik 1964, nevozen	4.000.—
55.	osebni avto FORD TAUNUS 20 M, letnik 1965, zaleten	4.000.—
56.	osebni avto FORD TAUNUS 17 M TURNIER, letnik 1965, zaleten	4.000.—
57.	osebni avto VW 1200, letnik 1963, zaleten	3.500.—
58.	osebni avto ALFA ROMEO GIULIETA TI, letnik 1962, zaleten	3.000.—
59.	osebni avto FORD CORTINA, letnik 1963, zaleten	3.000.—
60.	osebni avto OPEL KAPITAN, letnik 1963, nevozen	3.000.—
61.	osebni avto OPEL KADETT, letnik 1963, nevozen	3.000.—
62.	osebni avto VW 1200, letnik 1962, zaleten	3.000.—
63.	osebni avto VW 1200, letnik 1960, nevozen	3.000.—
64.	osebni avto VW 1200, letnik 1960, nevozen	3.000.—
65.	osebni avto VW 1500, letnik 1965, reg. motorja, zaleten	3.000.—
66.	osebni avto FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, zaleten	3.000.—
67.	osebni avto FIAT 500, letnik 1964, nevozen	3.000.—
68.	karoserija za VW KOMBI, letnik 1964	2.000.—
69.	osebni avto SIMCA 1000, letnik 1963, zaleten	2.000.—
70.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1958, nevozen	2.000.—
71.	osebni avto SIMCA 1501, letnik 1968, zaleten	2.000.—
72.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	2.000.—
73.	osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1961, nevozen	2.000.—
74.	osebni avto FORD TAUNUS, 17 M, letnik 1968, zaleten, reg. motorja	2.000.—
75.	osebni avto PEUGEOT 403, letnik 1963, zaleten	2.000.—
76.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	2.000.—
77.	osebni avto OPEL KADETT, letnik 1962, nevozen	2.000.—
78.	osebni avto VW 1200, letnik 1965, zaleten	2.000.—
79.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1964, nevozen	2.000.—
80.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	2.000.—
81.	osebni avto SKODA 1000 MB, letnik 1968, nevozen	2.000.—
82.	osebni avto FIAT 600 D, letnik 1964, zaleten	1.000.—
83.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1962, reg. motorja, zaleten	1.000.—
84.	osebni avto VAUXHALL VIVA DE LUXE, letnik 1964, zaleten	1.000.—
85.	osebni avto PEUGEOT 203 BREAK, letnik 1962, nevozen	500.—
86.	osebni avto OPEL KAPITAN, letnik 1961, nevozen	1.000.—
87.	osebni avto VW KOMBI BUS, letnik 1967, reg. motorja	1.000.—
88.	osebni avto SKODA OCTAVIA, letnik 1959, nevozen	1.000.—
89.	osebni avto FORD TAUNUS 17 M, nevozen	5.000.—
90.	4104 kom. amortizerjev znamke L. I. M. S., novih	41.040.—
PONOVNO NA JAVNI DRAZBI:		
91.	nakladalec znamke SCHOFF L 40, brez lopate, letnik 1963	60.000.—
92.	osebni avto MERCEDES 190, letnik 1965, nevozen	20.000.—
93.	osebni avto SIMCA 1100, letnik 1969, nevozen	18.000.—
94.	osebni avto ALFA ROMEO 1300 JUNIOR, letnik 1966, zaleten	20.000.—
95.	osebni avto FORD TAUNUS 20 M TS, letnik 1968, zaleten	7.000.—
96.	osebni avto SIMCA 1501, letnik 1964, zaleten	7.000.—
97.	osebni avto CITROEN ID 19, letnik 1964, zaleten	6.000.—
98.	osebni avto VW 1500, letnik 1963, zaleten	6.000.—
99.	osebni avto VW KARMAN GHIA, letnik 1965, zaleten	4.000.—
100.	osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	3.000.—
101.	osebni avto FORD TRANSIT, letnik 1963, nevozen	3.000.—
102.	osebni avto CITROEN ID 19, letnik 1964, zaleten	3.000.—
103.	osebni avto OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	2.000.—
104.	osebni avto JAGUAR MK X, letnik 1964, zgorel	2.000.—

In ostalo blago (motorji za avtomobile, motorna kolesa in drugo).

Blage objavljeno za prodajo v tem oglasu bomo prodajali v nedeljo, 3. februarja 1974. Spisek drugega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu pa bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana in ga bomo prodajali v ponedeljek, 4. februarja 1974.

Pravice udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe.

Oznaka reg. motorja in reg. karoserije pomeni, da bo za kupljeno vozilo izdano potrdilo za registracijo samo motorja oziroma karoserije.

Udeleženci morajo v soboto 2. februarja 1974, ki je določena za ogled blaga, vplačati 10 % kavcije od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo. Najmanjša kavcija za avtomobile in ostalo blago je 500.— din. Vsak kupec avtomobila oziroma motorja mora na svoje stroške izvršiti ev. vtisnjenje šiferskih števil motorja ali karoserije pri podjetju VIATOR, Ljubljana.

Po dvigu blaga iz carinskega skladišča carinarnica Ljubljana ne bo priznavala nobenih reklamacij v pogledu kvantitete in kvalitete blaga.

V nedeljo, dne 3. februarja 1974 ne bomo sprejemali vplačil kavcij, temveč samo v soboto 2. februarja 1974. Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu št. 316-588 od 30. januarja 1974 dalje.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

ZAKAJ TAKO?

RIBE UMIRAJO V STRUGI — V tistem potoku Struga, ki teče med polji od Semetra preko Roj in Vrbja mimo Savinje, je veliko rib, zlasti ribjega zaroda. Že dobrih deset dni pa je v tej strugi Struge prišlo do velike škode. Struga se je zaradi določenih ovir osušila, ribe in ribice pa so se umikale tja, kjer je voda še bila. V teh dneh je v Strugi veliko mrtvih rib, žive pa so vaščani pobirali s košarami in jih nosili domov. Med njimi so tudi večje ribe. Ni pa bilo človeka od ribiške družine, ki bi preprečil tako žalostno propadanje ribjega zaroda. Lahko bi jih tudi polovili v košare in prenesli v drug potok ali reko. Tako pa ribiški čuvaji pazijo na tistega, ki na »šverc« potegne ribo, ne pazijo pa na ribji zarod, ki mrtev leži na suhem kamenju struge, ali jih v velikih količinah žive pobirajo vaščani...

išče

HONORARNE
SODELAVCE

za razširitev naročniške mreže

Javite se v uredništvu, Gregorčičeva ulica 5, Celje.

slovenija
avto

CELJE, MIKLOŠIČEVA 5

TOZD AVTOMOTOR

CELJE, Miklošičeva 5

IZREDNO UGODEN NAKUP

ZASTAVA 101

kredit 40.000 din — dobava takoj

ZASTAVA 750, 1300 in 125 PZ

kredit do 30.000 din — dobava takoj

NOVOST: prvič v prodaji CIMOS AMI super z vgrajenim motorjem GS — kredit do 30.000 din, dobava takoj, prodajna cena 49.761,20 din.

Informacije in naročila — AvtoSalon, Miklošičeva 5, Celje, telefon 24-200.

SEZONSKO ZNIŽANJE 30-50%

MOŠKA, ŽENSKA IN OTROŠKA
KONFEKCIJA
MOŠKE, ŽENSKA IN OTROŠKE
PLETENINE
MOŠKE SRAJCE IN PIŽAME
TORBICE IN ČEVLJI

od 10.1. do 10.2. 1974

VELEBLAGOVNICA

V CELJU

avto celje

vam nudi
osebne
avtomobile
ZASTAVA:

1300 Lux	750 K
1300 P	750 M
Z 101	750 Lux
125 PZ/1500	1500 Familiare

Dobava avtomobilov takoj po vplačilu, nudimo družinski kredit pri deviznem plačilu popust 10 odst.

Avtomobil prejmete tehnično pregledan in opremljen z dokumenti za registracijo.

Obiščite prodajalno »AVTO CELJE«, Celje, Ljubljanska 11 ali zahtevajte informacije na telefon 063-22-180.

SMRTI

LASKO
TEREZIJA KOZAR, 67, upokojenka, Prapretno; ALOJZ MARTINSEK, 50, železničar iz Vrhovega; FRANC KOKOTEC, 65, upokojenec, Veliko širje; ANA SEVSEK, 82, upokojenka, Radeče; MARIJA OSTIR, 75, gospodinja, Rečica in FRANC MARTINSEK, 93, upokojenec, Podsmihel.

POROKE

CELJE
Poročili so se štirje pari, od teh: MARJAN TRAUNER, Celje in ANGELA NOVAK, Peskovci.

ROJSTVA

CELJE
31 dečkov in 26 deklic.

LASKO

1 deček.
SENTJUR PRI CELJU
1 deček.

KINO

UNION: do 27. 1. ameriški barvni film DEKAMERON; od 28. do 29. 1. ameriški barvni film NED KELLY; od 30. 1. dalje ameriško-italijanski barvni film OOSA NOSTRA.

METROPOL: do 27. 1. italijanski barvni film OTOK V PLAMENIH; od 28. do 30. 1. madžarsko-italijanski barvni film KNEGINJA ČARDASA.

DOM: do 27. 1. ob 16. uri ameriška barvna risanka VESELE ZGODBE, ob 18. in 20. uri italijanski barvni film ALFREDO, ALFREDO; od 28. 1. dalje italijansko-nemški barvni film TRIJE SUPER MOJZE V TOKIU.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega ljubega moža, očeta, sina in brata

Ivana Habjana

ključavničarskega mojstra v pokoju

se iskreno zahvaljujemo vsemu zdravniškemu in strežnemu osebju bolnišnice Vojnik za skrb in nego v kritičnih dneh, sorodnikom in sosedom za vse, kar so storili, da bi nam olajšali bolečino, vsem prijateljem in znancem, ki so draga pokojnika pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in sočustvovali z nami.

Zalujoča žena Angela, hči Marinka, sin Jakob, oče, sestre in bratje ter drugo sorodstvo

V Celju, dne 15. januarja 1974

Tekstilna tovarna

»JUTEKS« ŽALEC
(proizvodnja jute in
PVC toplega poda)

I. išče
delavce za sledeča delovna mesta
v DE Talne obloge:

1. VODJA izmene v pripravi paste:
kemijski tehnik ali VK delavec, po možnosti s prakso v pripravi past ali barv (v industriji barv ali lakov ali tekstilni industriji).

2. VODJA stroja za nanos PVC paste:
VK ali kvalificiran delavec kovinarske stroke, po možnosti s prakso pri upravljanju strojev v kemijski ali tekstilni industriji.

3. VODJA izmene v obratu filca:
VK ali kvalificiran tekstilni ali strojni ključavničar po možnosti s prakso v proizvodnji netkanih izdelkov

4. TEHNIČNI ADMINISTRATOR delovne enote
kemijski ali tekstilno-kemijski tehnik (moški ali ženska)

5. VEČ MOŠKIH DELAVCEV za priučitev
v obratu talnih oblog

II. išče
delavce za delo v ostalih enotah podjetja:

1. EKONOMSKE TEHNIKE za delo
v finančnem sektorju

2. VODOVODNEGA INSTALATERJA

3. DELAVKE in DELAVCE za priučitev
v proizvodnji jute

Prijave sprejema in informacije daje splošno-kadrovski sektor podjetja. Objava velja do zasedbe delovnih mest.

TV SPORED

NEDELJA
9.30 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanje (Lj)
10.17 Kmetijska oddaja (Zg)
11.00 Mosaik (Lj)
11.05 Otroška matineja: Zaklad ob reki, Enciklopedija živali (Lj)

12.05 Poročila (Lj)
Nedeljsko popoldne — Naši zbori Izola Nogometni prenos, Svetovno prvenstvo v bobu, Za konec tedna, Potovanje miru Gledate TV — poslušate radio?
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.09 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Očka, mamica, služkinja in jaz — francoski film (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

22.25 Sportni pregled (JRT)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Risanka Jiriya Trnke (Bg)
21.50 Pimska svetilka — celovečerni film (Bg)
22.30 24 ur (Bg)

PONEDELJEK

9.00 TV v šoli — do 1.00 (Bg)
16.45 Madžarski TV pregled — Pohorje, Plešivec do 17.05 (Bg)
17.45 Kajukove dogodivščine — serija Kajukove dogodivščine (Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Enciklopedija živali, barvni film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Bg)
19.30 Kaj hočemo — Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 V. Trnkauš: Tiha dolina — barvna TV drama (Lj)
21.20 Kulturne diagonale (Lj)
21.50 TV dnevnik (Lj)

TOREK

9.00 TV v šoli — do 11.00 (Bg)
16.15 Madžarski TV dnevnik — Pohorje, Plešivec do 16.35 (Bg)
17.00 Bojs: Clay — Frazier — barvni posnetek (Lj)
18.00 H. Ch. Andersen: Snežna kraljica — I. del (Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Koncert glasbene mladine Slovenije: Elektronska glasba — II. (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Kirurško zdravljenje možganskega tumorja — barvna oddaja (Lj)
19.20 Tišina, na sporedu je nemi film (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Diagonale (Lj)
21.20 H. Fallada: Sam med vojniki (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

SREDA

9.00 TV v šoli — do 11.00 (Bg)
16.45 Madžarski TV dnevnik — Pohorje, Plešivec do 17.05 (Bg)
17.40 Družina Smola — serijski barvni film (Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Ovece, vino in malo morja — reportaža TV Zagreb (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Glasbene minute (Sk)
19.00 Povabilo v kinoteke (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Propagandna reportaža in 3-2-1 (Lj)
20.35 Evropsko prvenstvo v umet-

nostnem drsanju — barve (Zg)
v odmoru TV dnevnik II (Lj)

ČETRTEK

9.00 TV v šoli — do 11.00 (Bg)
16.45 Madžarski TV dnevnik — Pohorje, Plešivec do 17.05 (Bg)
17.50 Iz slovenske književnosti: F. S. Pinčgar: Razvalina življenja — I. de. (Lj)
18.30 Obzorik (Lj)
18.25 L. Bernstein vam predstavlja: Nenavadni instrumenti (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Po sledeh napredka (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Evropsko prvenstvo v drsanju — tekmovalje moških (Zg)
v odmoru TV dnevnik (Lj)

PETEK

9.00 TV v šoli — do 11.00 (Bg)
16.45 Madžarski TV dnevnik — Pohorje, Plešivec do 17.05 (Bg)
17.45 Veseli tobogan: Medvode (Lj)
18.15 TV obzorik (Lj)
18.30 Tuja folklor: Štrbska svatba (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Krajevna skupnost in splošni ljudski odpor (Lj)
19.25 TV kašpot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.30 Propagandna reportaža (Lj)
20.35 3-2-1 (Lj)
20.40 Evropsko prvenstvo v drsanju (Zg)
v odmoru TV dnevnik (Lj)

SOBOTA

9.00 TV v šoli — do 11.00 (Bg)
16.25 Košarka: Olimpija: Zadar (Lj)
18.00 TV obzorik (Lj)
18.15 Doktor — serijski barvni film (Lj)
19.05 Gledate TV — poslušate radio (Lj)
19.15 Gledališče v hiši (Bg)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski notranje politični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.35 Evropsko prvenstvo v drsanju (Zg)
v odmoru TV dnevnik (Lj)
Colditz (Lj)

RADIO
LJUBLJANA

VSAK DAN:
Poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.30, 19.30 in ob 22.00. Pisani glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PROMETNE NESRECE

OSEM POŠKODOVANIH —
VOZNIK MRTEV

MARTIN VEGEL, 32, iz Novega mesta je v vasi Skopice prehitel tovornjak in tako zapeljal v škarje. Trčenje z osebnim avtom, s katerim se je iz nasprotni smeri pripeljal BORIS GLAS, 21, iz Krškega, je bilo tako močno, da je oba avtomobila dabilo s ceste. Pri nesreči se je voznik Vogel ubil, voznik Glas pa je bil s poškodbami ranjen. Škode je za 35.000 dinarjev.

VINJEN VOZNIK

RUDOLF SPES, 23, iz Arclina se je peljal z osebnim avtom skozi Vojnik. Pri bencinski črpalnici ga je najprej obrnilo na streho, obstal pa je na kolesih na travniku. Voznik se ni poškodoval, na vozilu pa je škoda za 3000 dinarjev. Alkohopolni, katerim so ga preizkusili, je potlenel preko polovice.

ZAPELJAL JE PRED MOTORKO

IVAN BIZJAK, 38, iz Preloga je pripeljal do nezavarovanega železniškega prelaza v Prelogah in tudi zapeljal nanj v trenutku, ko je iz smeri Soštanj pripeljal motorni vlak, ki je zadel zadnji del Bizjakovega avta in ga potiskal 300 m po progi. Pri nesreči sta se teže poškodovala voznik Bizjak in njegova žena IVANA. Škode je za 25.000 dinarjev.

VRV PREKO CESTE

NIKOLAJ TUSEK, 37, iz Poljčan je v Gaberniku zapeljal na bankino, ki je bila razmočena in tako je avto obstal v jarku. Voznik ga nikakor ni mogel izvleči, zato je napeljal prek ceste na drevo vrv in si hotel tako pomagati. Avto je bil sicer razsvetljen, vrv pa ne. Pripeljala se je mopedistka ANA OGRIZEL, 31, iz Zg. Gabrnika, ki vrvi ni opazila in je padla po cestni črtili. Imela pretes možganov in zlomljena rebra.

IZSILJEVAL JE PREDNOST

MILAN HLACAR, 24, iz Zabukovice je vozil od Migojnice proti Grižam. V križišču pred domom upokojencev v Grižah je pripeljal s stranske ceste IVAN VIDRIH, 37, iz Celja in mu zapeljal pot. Pri trčenju telesnih poškodb ni bilo, na vozilih pa je škoda za 3000 dinarjev.

MOTORIST IN MOPEDIST

IVAN BREZNIKAR, 39, iz Zalca se je v Ločici ob Savinji srečal z mopedistom JOŽETOM GLUSICEM, 42, iz Vrha, ki je zapeljal v levo in prišlo je do trčenja, pri čemer sta oba padla in se teže poškodovala. Obeima so odvzeli kri zaradi suma na njenost.

PREHITRA VOŽNJA

JANEZ KVAS, 29, iz Celja je vozil proti Ljubčini in ostrem ovinku ni zmanjšal hitrosti, tako da ga je najprej zaslo v drevo, od tam pa ga je odbilo v občestni jarek, kjer je obstal. Voznik se pri nesreči ni poškodoval, škoda pa je za 10.000 dinarjev.

DVAKRAT JE PADEL

ZDENKO STANJE, 25, iz Velenja se je peljal z neregistriranim mopedom in brez vozniškega dovoljenja od Slovenj Gradca proti Velenju. V Saleku je padel in se poškodoval po glavi, vendar je odšel dalje. V Velenju na Kidričevi cesti je ponovno padel in se ponovno poškodoval. Najprej so ga odpeljali v zdravstveni dom v Velenju, od tod pa v celjsko bolnišnico.

ansambli Bojana Adamiča: Slovenska zemlja v pesmi in sliki; 22.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 30. januarja:
8.10 Glasbena matineja: Urednikov dnevnik; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.15 Z nami doma iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 Od vasi do vasi; 12.45 Od vasi do vasi; 12.50 Glasbeni intermezzi; 13.30 Poročila; 17.45 Glasbeni pogovori; 19.00 Lahko noč; 19.15 Glasbene razglednice; Koncert simfoničnega orkestra RTV Ljubljana v stereo; 22.15 S festivalov jazz.

ČETRTEK, 31. januarja:
8.10 Glasbena matineja: Po Talijini poti; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 Med solo, družino in ansambli; 13.30 Poročila; 14.40 Med solo, družino in ansambli; 15.30 Glasbeni intermezzi; 17.45 Glasbeni pogovori; 19.00 Lahko noč; 19.15 Glasbene razglednice; Koncert simfoničnega orkestra RTV Ljubljana v stereo; 22.15 S festivalov jazz.

Odbor za medsebojno razmerja pri

Trgovskem podjetju

VINO
Šmartno ob Paki

razpisuje

prosta delovna mesta

3 NK

DELAVCEV

v transportu

Zaželeno je, da ima vsi didat osemletko.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

MALI OGLASI

PRODAM

FIAT 750 letnik 1971 prodam. Ivan Salej, Robova 9 Celje.

SLADKO seno in kosilnico »Alpina« prodam. Stravnik Alojz, Cesta v Lokrovec 36.

VOLKSWAGEN kombi bus ugodno prodam. Cizej Ivan, Griže št. 119.

DVE POSTELJI z jogi vložki, zelo dobro ohranjeni, prodam. Cena 1.000.— din. Vprašajte v kiosku I na Mariborski cesti.

ZARADI selitve prodam po zelo ugodni ceni hladilnik, električni štedilnik in spalnico. Ogled od 14. do 18. ure. Kekec Franc, Teharje 64.

ZDOMCI! Prodajam novo hišo v Savinjski dolini. Kličite telefon 063-72-253.

PO DELIH prodam SKODO 1000 MB. Trobiš Vilh, Dobrova 84 Celje.

KAVC, dva fotelja in radioaparar poceni prodam. Jager, Florjana Pohlina 4 Zalec.

TELEVIZIJSKI sprejemnik Televox UHF ugodno prodam Divjak Ivan, Zagrad 76 Celje.

DVE KRAVI mladi s teleti, prašica za zakol in kompletno cirkularno prodam. Pahole Ivan, Repno 1 Sentjur pri Celju.

ZASTAVA 750 letnik 1971, tehnični pregled, prometno dovoljenje in zavarovanje plačano do leta 1975, prodam. Ogled vsak popoldan. Hauptman Marjan, Gotovlje 62 a Zalec.

VW 1300 letnik 1966 dobro ohranjen prodam. Pušnik Ernest, Strmec 51 pri Vojniku.

KUHINJSKO omaro (kredenco), televizijski sprejemnik Vega Panorama, ugodno prodam. Ogled vsak dan po 14. uri. Koprivšek Jože, Bratov Mravljakov 2 Celje.

STEDILNIK in peč na trdo gorivo, dobro ohranjeno in nekaj pohištva prodam. Kidričeva 20 ob Mariborski cesti.

PONY expres ugodno prodam. König Anton, Mariborska 176 Celje.

KOMBI IMV MORIS 1600 zaprt za prevoz tovora do 1 tone, letnik 1970, z generalno popravilnim motorjem, prodam. Registriran in tehnično pregledan za vse leto. Bric, Smartno ob Dreti 75.

BIKCA starega šest tednov prodam. Oblak (po domače), Zvodno 1 Zagrad — Rudnik Pečovnik.

DVA KONJA stara eno leto prodam. Lichteneger Jože, Ljubno št. 2, Ljubno ob Savinji.

KOSILNICO BCS v dobrem stanju prodam. V račun vzamem tudi bikca. Rečica 11. Smartno ob Paki.

3000 kg sena in otave prodam. Ogled vsak dan od 16. ure dalje. Senič Stefan, Dobrna.

MAJHNO posestvo, vinograd, v okolici Frankolovega, primerno za vikend, prodam ali zamenjam za hišo pri Vojniku ali Strncu. Ponudbe pod »Vikend«.

FIAT 750, odlično ohranjen, letnik 1973, prodam. Vzajem tudi ček. Informacije telefon 239-11 int. 83 — dopoldan.

VW kombi odprt s cerado, v dobrem stanju, prodam. Kincel Jože, Ponikva pri Grobelnem 15.

MOPED »Colibri« — dobro ohranjen, ugodno prodam. Sanda Franc, Sp. Rečica n.h. Laško.

HISO s 65 a zemlje ob cesti Teharje — Store (voda in elektrika sta v hiši) in kravo Simentalko devet mesecev brejo tretjega teleta, prodam. Antlej Franc, Teharje 48.

ZEMLJISCE 120 a na zelo lepi sončni legi, odlično štirivrstno štiri krat oglašeno

Lubas harmoniko in skoraj nov televizijski sprejemnik Super Ambassador, prodam. Korent Maks, Trubarjeva 53 B Celje — Otok.

POSESTVO z gospodarskim poslopjem blizu Štor prodam ali dam v najem. Dovož do hiše. Koblič Martin, Proseniško 1, Store.

LEPEGA junčka prodam. Verdev Mihael, Bukovžlak 64 Teharje.

FIAT 750 ugodno prodam. Jakopič Franc, Trnovo 16 Laško.

SPALNICO poceni prodam. Plevnik, Čopova 6 Celje.

GARAZO ugodno prodam. Seruga Stane, Zidanškova 27.

STROJ za polnjenje vseh vrst klobas in salam z enkratnim polnjenjem 9 kg prodam. Stroj je nov, izdelan po nemškem patentu. Cena 1.200,00 din. Večko Alojz, Erjavčeva 2, Zg. Hudinja, Celje.

NSU 1200 letnik 1970, odlično ohranjen, ugodno prodam. Ogled popoldan. Petrovec Ivan, Prebold 37.

AVTO hišico za kampiranje sodobno opremljeno prodam. Ponudbe pod šifro »Prikolica«.

BARITON B in kamero s kino projektorjem prodam po ugodni ceni. Jazbec Branko, Brdo 10 Planina pri Sevnici.

PRASICA za zakol oca 140 kg prodam. Trebovc Miha, Gorčica 15 Sentjur pri Celju.

KUPIM

LAHEK gumi voz 12 do 14 col v bližini Celja ali Sentjurja kupim. Krajšek Jože, Prožinska vas 23 a, Store.

STARO železno zakonsko posteljo kupim. Ponudbe pod »Starine«.

OSEBNI avto star od 4 do 6 let kupim. Plačam v rednih mesečnih obrokih. Ponudbe pod šifro »Točnost«.

RABLJENO leseno montažno garažo kupim. Mihečič Boris, Celje, Cankarjeva 7.

STANOVANJA

USLUZBENKA s šestletnim sinom nujno išče sobo v Celju ali na relaciji Celje — Petrovče — Zalec. Ponudbe pod »Takojšnja selitve«.

ZAKONCA iščeta sobo v mestu ali okolici. Romih Ivan, Tovorna ulica 3.

STAREJŠA, samska, zaposlena, nujno išče prazno sobo v Celju. Ponudbe pod »Pošten plačnik«.

MLADA zakonca brez otrok iščeta sobo v centru ali okolici. Sem avtomobilist in kot protiuslugo nudim tudi tovrstne usluge. Ponudbe pod »Avtomehanika«.

V OPREMLJENO sobo s posebnim vhodom sprejemem dve tovarišici ali eno sostanovalko. Plečnikova 23.

OPREMLJENO sobo oddam samskemu moškemu. Ažman Edo, Vegova n.h. Celje.

ZA POMOC v gospodinjstvu oddam opremljeno sobo, Mikelin, Petrovče 127.

FIAT 1300 dam v predplačilo za stanovanje. V poštev pride soba s kopalnico in po možnosti tudi kuhinja. Interesenti naj se zglasijo na naslov: Zivanovič, Oblakova 4 Celje ali v dopoldanskem urah po telefonu 21-610 int. 05.

ZAKONCA iz Maribora nujno iščeta enosobno stanovanje ali sobo v Celju ali okolici. Pomagata pri hišnih delih oz. opravi plesarska dela. Fridav, Ulica Frankolovskih žrtev 34, Zg. Hudinja Celje.

POSTENEGA dekleta sprejemam na stanovanje. Ponudbe pod »Centra«.

AGROTEHNIKA LJUBLJANA poslovalnica CELJE

razglašala
sledeča prosta delovna mesta:

1. ADMINISTRATIVNEGA REFERENTA za delo v komerciali
2. DAKTILOGRAFA
3. DVA PRODAJALCA

Pod 1. se zahteva srednješolska izobrazba ekonomske ali administrativne smeri

Pod 2. se zahteva nižja administrativna šola.

Pod 3. poklicna šola za prodajalce avto-tehnične smeri ali kmetijske strojne smeri in odslužen vojaški rok.

OD po pravilniku podjetja.

Nastop možen takoj.

Prijave pošljite na naslov: Agrotehnika Ljubljana, poslovalnica Celje, Askerčeva 19.

ZAPOSLOITEV

ISCEM vajenka za frizersko stroko. Farčnik Stana, Ulica bratov Vošnjakov 10 Celje.

SPREJMEM zidarskega vajenca. (Starost ni važna). Nagrada prvo leto 800.— do 1.200.— din. Zidarstvo, Mariborska 122 — Boris Plavšek.

KOTEKS TOBUS CELJE, Cesta v Trnovlje 19 sprejme delavca za dela v skladišču kož. Nastop službe po dogovoru. Interesenti naj se javijo osebno zaradi dogovora.

ISCEM mlajšo upokojenko, ki bi pazila osem mesecev in pet let stara otroka. Nudim hrano in stanovanje, ostalo po dogovoru. Sluga Tatjana, Ložnica 40 Zalec.

RAZNO

PERUTNINARJI POZOR! V letu 1974 si lahko nabavite priznane pasme enodnevnih piščancev nesnic in pitecev od 3. 2. naprej. Prednaročniki bodo imeli prednost. Valjčnica Šmarjeta pri Škofji vasi.

FANT 27 let zelo osamljen želi spoznati preprosto in osamljeno dekle. Poroka ni izključena. Pismene ponudbe s sliko pod šifro »Priatelj iz Saleške doline«.

ZENSKO kolo smo našli. Dobite ga: Teharska cesta 89.

POTREBUJEM 3.000.— din posojila. Dam obresti in knjige. Ponudbe pod »Posojilo«.

V CELJU na Otoku se je izgubil lovski pes koker španjel. Sliši na ime »Saci«. Najditelj naj se proti nagradi javi tel. 26-885, Dr. Aleksič, Celje, Prežihova 5.

ZAHVALA:

Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem naše drage nenadomestljive mame **MARIJE OPRESNIK** roj. Leskovšek, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti, ji darovali vence in cvetje, pevcem in duhovniku za poslovične besede ob grobu, se iskreno zahvaljujemo. Zalujoci: hčerke, sinova Dominik, Viktor, vnuki in vnukinje in drugo sorodstvo.

Slivnica, Stuttgart, Toronto, Ljubljana, Vrhnika, 21. 1. 1974.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik **NOVI TEDNIK** oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

naj vam zaupam bistvene prednosti

Triglav
peciva!

- je HITRO in ENOSTAVNO PRIPRAVLJENO
- je POCENI
- ima LEPO in PRAKTIČNO EMBLAŽO
- ima PESTRO IZBIRO: rolade, mini rolade, kolači, TO-PO express, tonka, jurko, rožinček, poljubčke kosmičeve, lešnik in kokos
- je vedno SVEŽE IN dobi se V VSAKI TRGOVINI!

ŽIVILSKI KOMBINAT »ŽITO« LJUBLJANA

Svet Krajevne skupnosti Ostrožno

razpisuje
delovno mesto

TAJNIKA

za administrativno, organizacijsko in politično delo na terenu

Pogoji: srednješolska izobrazba in družbeno politična razgledanost.

Dohodek po samoupravnem sporazumu.

Ponudbe pošljite na Krajevno skupnost Ostrožno, Celje — Cesta na Ostrožno 72.

LESNINA LJUBLJANA poslovna enota Celje, Čuprijska 1

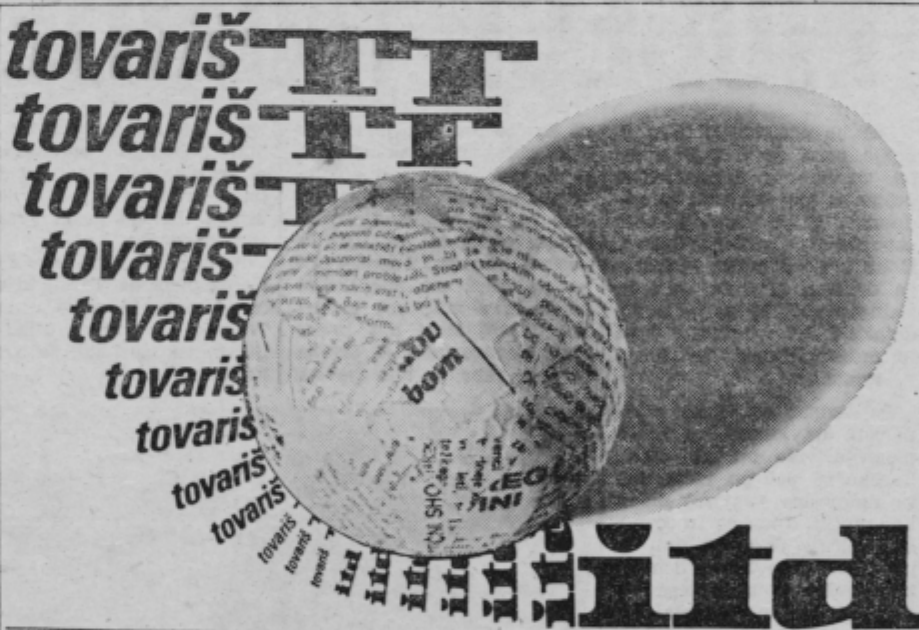
objavlja
prosto delovno mesto

PRODAJALCA pohištva

POGOJ: KV trgovski letavec

Objava velja do sasedbe delovnega mesta.

Ponudbe pošljite na upravo poslovne enote Celje.

obsežnejši

TOVARIŠ +
polepšani TT=

itd.
ilustrirani tednik dela

v barvah na 32 straneh
velikega formata za ceno 3,5 din.

vsak torek pri vseh prodajalcih časopisov

Vremenske misli

(Prosto po vremenskih pregovorih)

Kadar je na plače dan v podjetju lepo, bo vreme ves mesec držalo tako.

Kadar zadnjega v mesecu denarja kot toče ostaja, je veliko dnevnic ali kraja.

Kadar v kolektivu grmi, se nevihta težko umiri.

Če strokovnjaki gredo na tuje, se tovarnam mora približuje.

Če je na sestankih vroče, je veliko dežja in besedne toče.

Kadar pa je mraz, je vesel' dolgčas.

Kadar se ob Novem letu da »trinaajsta plača«, sta najboljša direktor in seveda pijača.
MAJA

Sto Laščanov na Humu

ZIMSKO POLETJE

Narobe svet, naj reče kdo kar hoče. V Iranu dva metra snega. V Aleksandriji v Egiptu snežni metež, pri nas pa sonce, da je suknja kar odveč.

V nedeljo je bilo tako toplo, da so se ljudje razležli iz hiš kot martinčki. In kam bi Laščani ob takem dnevu, če ne na Hum, ki se za 354

metrov dviga nad mesto, na strm oster hrib, ki se od sončnega vzhoda do zahoda koplje v soncu, če sonce seveda je. Strma steza terja, da človek globoko vdihne in zrak je pod vitkimi bori globokega dihanja vreden. Tudi parček na klopci nad starim gradom globoko diha, čeprav sedita in ne hodita. Pa kaj bi opravljali...

»Bo sploh še kaj zime?»

»Kdo ve, odvrne upokojevec, nekdanji pivovarniški sodar Golčar. Bilo je že nekoč, da so v takem času jabolane cvetele. Kdo ve?»

Laščani se ob takšnem dnevu zapodijo v Hum. Fantiči in mladiči spešno kot divji kozli, drugi malo manj spešno, vendar vsi dosežejo cilj. No vsi že ne. Izjeme so, da je lahko tudi pravilo. Ker na svoj Hum lezejo starci in se nanj pno otročaji, ki so se komaj naučili hoditi, ni čudno, da je v Laškem planinstvo priljubljeno. Tu se začne, tu skočijo na vrh za vajo med malico, tu se konča planinski labodji spev.

In v nedeljo se je splašalo. Na jugu Kuma, in sivkast potez Gorjancev, na vzhodu Kozjak, v oglarski dim ovit Federmaus, na zahodu čez

Smohor Mrzlica in na severu v sončni bleščavi celo s snegom pokrita Svinjska planina, zaradi tega ker je v Avstriji, tudi Saualpe. In pod

Humom kot na dlanu. Debro, industrijska. Vse to s Huma, ki ga maj 583 metrov nad

Vročí vici

Suzana si je kupila banano. Med vožnjo v trolebusu je večkrat potipala torbico, če je sadež tam, da bi ga kdo ne smuknil ali zmečkal. Toda čas zašepeta mlad moški tik za njo:

»Bilo je zelo lepo, deklica, toda zdajle moram izstopiti...»

ON: Ali bova?

Nobenega odgovora.

ON: Ali bova, sem rekel?

Spet nič.

ON: Si morda gluha?

ONA: Si morda mrtvouden?

Ona se že nekaj dni drži, kremži obraz in deluje ostre grimase. Jezna je nanj. Naslednje jutro njen obraz spet gladek.

— Nisi več jezna name?

— Kar misli si. Samo obrazne mišice si moram spčititi.

Ljubezen po svetu

LJUBEČE MUMIJE

Svet je res okrogel. Kar je nekje prav, je drugje narobe. Čudne in nerazumljive pojme o morali, časti in podobnem imajo Targi, nomadsko pleme v alžirski Sahari. Kdor bi se dotaknil targiškega dekleta, bi lahko bila to zadnja stvar, ki se je je živ dotaknil. Pri vprašanjih časti in nedotakljivosti so Targi neizprosni.

Pa vendar se lahko tujcu pripeti, da katera od hčera plemena vrže oči po njem. Zenske so pač po vsem svetu radovedne, vsaj nič manj, kot moški. Toda če tujec pozna običaje, če se po njih do pike ravna, je lahko deležen takega živega targiškega sadeža, pa zato ne bo ležal kje v pesku z bodalom v hrbtu. Bilo bi celo nevljudno, če bi tujec odklonil uslugo dekletu, ki je poslalo možu »tertura« v šotor.

»Kaj je to »tertura«?

To je določen kos kozjega črevesa, ki ga znajo targiške žene očistiti tako, da ostane le tanka, mehka in voljna kožica. To reč so pred stoletji prinesli z Orienta kot kondom, da bi preprečevali zanositev. Toda pri Targih nimajo v mislih te kožne prevleke kot zaščito proti zanositvi ali okuženju z boleznijo. Čisto drugemu namenu služi, čeravno hkrati obema prej omenjenima.

Poslani »tertura« torej pomeni ljubezensko pismo, ki sporoča, pričakuj me v svojem šotoru. Pričakovanje skoraj nikoli ni zaman. Targisko deklet se prikrade v tem. To-

da če čez dan hodijo malone čisto gole, pride takšnele bitje povsem povito v tanko belo platno. Kdor hoče sebi do bro, naj se odpove ljubezenskemu striptisu in uporabi poslani »tertura«. Obiskovalka bo po urici vročične ljubezni odšla v noč, kot je prišla. Tabuji niso bili prekršeni. Ker se koža ni dotikala kože, ker je bilo povsod

vmes platno in »tertura«, ni bilo nobenega onečaščenja, ničesar zaradi česar bi bilo treba prelivati kri. Bila je le usluga. Usluga gosta gostiteljici in narobe.

Na spodnji sliki mlado dekletko iz plemena Targi, ki običajno nosi le malo oblačil. Toda ko se poda k tujcu po ljubezensko uslugo, se zavije kot mumija.

ROSY ROSY V MAVCU

Rosy Rosy je spet Rosemarie Heinikel, kot je bila pred svojo razvpito slavo lastnica najbolj bujnih prsi. Zaradi njih si je dekletko skušalo blišč in bedo fotomodela, pa objekta v kratkih filmih. Njeno oprsje je postalo v Nemčiji tako zelo popularno, da so študentje kparstva ni »Highfish« ob njem zavrteli denar. Povabili so prsato Rosy, da jim je pozirala za odtis v mavcu, kot to počnejo z rokami planistov, z nožicami primabalerin, z obrazom umetnikov itd. To oprsje bo bojda imenitna skulptura

ra — torzo sodobne nemške Venere v serijski izdelavi.

Rosemarie Heinikel se

je baje še pravčas odrezala pumpu in začela misliti na jutri. Zato tudi ne bo več biti Rosy Rosy.

